KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2020/870,

24. juuni 2020,

millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tasakaalustav tollimaks ning kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit klaasfilameD ntkiust toodete registreeritud impordi suhtes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ([1]) (edaspidi „alusmäärus"), eriti selle artiklit 15 ja artikli 16 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) 7. juunil 2019 algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon") alusmääruse artikli 10 alusel subsiidiumivastase uurimise seoses Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordiga Euroopa Liitu (edaspidi „liit").

(2) Komisjon avaldas algatamisteate (edaspidi „algatamisteade") *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]).

(3) Komisjon algatas uurimise kaebuse alusel, mille esitas 24. aprillil 2019 Euroopa klaasfilamentkiu tootjate ühendus (edaspidi „kaebuse esitaja" või „APFE") tootjate nimel, kelle toodang moodustab üle 71 % liidu kogutoodangust.

(4) Uurimise käigus leidis komisjon täiendavaid tõendeid asjaomaste subsiidiumide kohta, mida ei käsitletud täielikult algatamisteates. Seepärast otsustas komisjon kooskõlas alusmääruse artikli 10 lõikega 7 kaasata need subsiidiumid kõnealusesse uurimisse ja muuta vastavalt algatamisteadet.

(5) Komisjon avaldas 12. veebruaril 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* teate, millega muudetakse algatamisteadet ([3]). Selle kohta lisati toimikusse märkus ja Egiptuse valitsust kutsuti üles pidama nõu nende täiendavate subsiidiumide üle.

1.2. Ajutised meetmed

(6) 7. märtsil 2020 kehtestas komisjon rakendusmäärusega (EL) 2020/379 ([4]) (edaspidi „ajutine määrus") Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete liitu suunatud impordi suhtes ajutise tasakaalustava tollimaksu.

(7) Nagu märgitud ajutise määruse põhjenduses 27, hõlmas subsideerimise ja kahju tekitamise uurimine ajavahemikku 1. aprillist 2018 kuni 31. märtsini 2019 (edaspidi „uurimisperiood") ning kahju hindamise seisukohast oluliste suundumuste uurimine ajavahemikku 1. jaanuarist 2016 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood").

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 55.
([2]) ELT C 192, 7.6.2019, lk 30.
([3]) ELT C 48, 12.2.2020, lk 18.
([4]) Komisjoni 5. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/379, millega kehtestatakse Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ajutine tasakaalustav tollimaks (ELT L 69, 6.3.2020, lk 14).

1.3. **Järgnenud menetlus**

(8) Pärast algatamisteate muutmise teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* (vt eespool põhjendus 4) esitas komisjon Egiptuse valitsusele, eksportivale tootjale ja Hiina Rahvavabariigi valitsusele (edaspidi „Hiina valitsus“) teabenõude.

(9) Egiptuse valitsusele esitatud teabenõude eesmärk oli uurida põhjalikult koostööd Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse vahel eksportiva tootja huvides. Võttes arvesse Hiina valitsuse seotust ja tihedat koostööd Egiptuse valitsusega seoses Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodetele (edaspidi „uurimisalune toode“) võimaldatud subsideerimisega, tegi komisjon kindlaks, et Hiina valitsus on uurimisest huvitatud isik, ning edastas Egiptuse valitsusele saadetud teabenõude Hiina valitsusele, kutsudes teda uurimises koostööd tegema. Hiina valitsus ei vastanud aga komisjoni kutsele ega registreerinud end uurimisest huvitatud isikuna.

(10) Pärast algatamisteate muutmise teate avaldamist ja Egiptuse valitsusele esitatud teabenõuet märkis Egiptuse valitsus kõigepealt, et temalt ei saa nõuda teabe esitamist ega tema jurisdiktsioonist välja jäävate valitsusasutuste või eraõiguslike üksuste vastuse kooskõlastamist.

(11) Teiseks märkis Egiptuse valitsus, et komisjoni nõutud teave asub väljaspool tema jurisdiktsiooni. Egiptuse valitsuse sõnul pani komisjon talle ebamõistliku koormuse, nõudes teavet, mis ei ole uurimise jaoks vajalik.

(12) Kolmandaks väitis Egiptuse valitsus, et komisjon kaasas Hiina Rahvavabariigi (edaspidi „Hiina RV“ või „Hiina“) käesolevasse uurimisse, kutsumata teda enne uurimise algatamist konsulteerima.

(13) Neljandaks märkis Egiptuse valitsus, et subsiidiumivastases alusmääruses on sätestatud, et subsiidium on olemas üksnes juhul, kui „päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust“. Egiptuse valitsus märkis, et algatamisteate muutmise teade käsitles Hiina valitsuse poolt väidetavalt antud subsiidiume. Seega rikkus komisjon algatamisteate muutmise teatega subsiidiumivastast alusmäärust, kaasates uurimisse rahalised toetused, mida ei saa pidada subsiidiumiks liidu õiguse alusel.

(14) Lõpuks väitis Egiptuse valitsus, et teabenõue oli tegelikult Hiina valitsusele saadetav esialgne küsimustik. Andes vastamiseks 30 päeva asemel 15 päeva, rikkus komisjon seega WTO subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu (edaspidi „subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete leping“) artiklit 12.1.1 ja alusmääruse artikli 11 lõiget 2.

(15) Komisjon ei nõustunud Egiptuse valitsuse seisukohaga. Seoses Egiptuse valitsuse jurisdiktsiooni puudumisega ja Hiina valitsuse *de facto* kaasamisega uurimisse ekspordiriigina leidis komisjon, et komisjoni uuritud subsiidiume antakse Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse vahelise koostöö raamistikus. Seetõttu võisid subsiidiumid olla omistatavad Egiptusele, kuna Egiptus tunnistas Hiina valitsuse meetmeid ja võttis need omaks. Selle punkti kohta tehtud järeldused on esitatud üksikasjalikult allpool punktis 3.2.2.

(16) Peale selle märkis komisjon, et ta palus Egiptuse valitsusel esitada teavet Hiina pangandussektori üldise õigusraamistiku ja Hiina finantsasutuste kohta, sest Egiptuse valitsus on käesoleva uurimisega seotud valitsus ja kõnealused subsiidiumid võis talle omistada, nagu on selgitatud allpool punktis 3.2.2. Seega oli nõutud teave vajalik, et komisjon saaks kindlaks teha subsideerimise olemasolu.

(17) Lisaks andis komisjon Hiina valitsusele otsese võimaluse registreerida end huvitatud isikuna ja esitada nende küsimuste kohta nõutud teabe. Nagu on selgitatud põhjendustes 96 ja 97, on Egiptuse valitsus koos Hiina valitsusega loonud Hiina RV kaubandusministeeriumi ja Suessi kanali majandustsooni üldameti vahel sõlmitud 2016. aasta lepingu (Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöö tsooni kohta) artikli 8 alusel kolmetasandilise juhtimismehhanismi. See mehhanism loodi muu hulgas selleks, et tegeleda koostöötsooni toimimist mõjutada võivate küsimustega (kaasa arvatud tasakaalustavate tollimaksude kehtestamine sellest tsoonist pärit ekspordile).

(18) Seetõttu leidis komisjon, et isegi kui osa Egiptuse valitsuselt nõutud teabest ei olnud tema valduses, olid Egiptuse valitsusel kõik vajalikud vahendid nõutud teabe saamiseks Hiina valitsuselt.

(19) Lisaks ei nõustunud komisjon Egiptuse valitsusega teabenõude kvalifitseerimise küsimuses. Teabenõue saadeti mitu kuud pärast esialgse küsimustiku saatmist Egiptuse valitsusele. Teabenõue vastas komisjoni vajadusele koguda täiendavaid andmeid, mis osutusid vajalikuks uurimise käigus kogutud täiendavate tõendite alusel. Sellega seoses märkis komisjon, et Egiptuse valitsus oli esialgse küsimustiku juba kätte saanud ja talle anti vastamiseks aega 37 päeva.

(20) Lisaks sellele märkis komisjon, et teabenõude tegelik sisu piirdus uurimise käigus tuvastatud muude asjaomaste subsiidiumidega ning teabenõude tase ja maht ei ole kuidagi võrreldavad esialgse küsimustiku omadega. Lõpuks märkis komisjon, et pärast tähtaja pikendamise taotlust anti Egiptuse valitsusele kõnealusele täiendavale teabenõudele vastamiseks aega 22 päeva, hoolimata menetluse väga hilisest etapist.

(21) Seega, võrreldes Egiptuse valitsusele esialgses küsimustikus esitatud kõige ulatuslikumale teabenõudele vastamiseks antud aega täiendavale teabenõudele vastamiseks antud ajaga, leidis komisjon, et Egiptuse valitsusele oli antud piisavalt aega.

(22) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes lükati need Egiptuse valitsuse väited tagasi.

(23) Pärast ajutiste tasakaalustavate tollimaksude kehtestamise aluseks olnud oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist (edaspidi „esialgsete järelduste avalikustamine“) esitasid Egiptuse valitsus ja Egiptuse eksportiv tootja kirjalikud esildised, milles nad tegid teatavaks oma seisukohad esialgsete järelduste kohta.

(24) Egiptuse valitsusele ja Egiptuse eksportivale tootjale anti ärakuulamise võimalus.

(25) Egiptuse valitsuse kuulas ära ka kaubandusmenetlustes ärakuulamise eest vastutav ametnik.

(26) Komisjon vaatas huvitatud isikute esitatud märkused läbi ja tegeles nendega, nagu on käesolevas määruses üksikasjalikult kirjeldatud.

(27) COVID-19 leviku ohu ja nakkuspuhanguga toime tulemiseks võetud meetmete ([5]) tõttu ei olnud komisjonil võimalik eksportiva tootja ja Egiptuse valitsuse esitatud andmeid täies mahus kontrollida. Kuna see olukord tekkis menetluse väga hilises etapis ja teine lahendus (näiteks koosoleku korraldamine esitatud teabe kaugkontrolliks võrdluses muude kontrollitavate allikatega vastavalt komisjoni teatele COVID-19 kohta) ei olnud enam võimalik, kasutas komisjon erandkorras subsiidiumi arvutamiseks nende isikute esitatud teavet, mida kontrolliti kogu kättesaadava teabe põhjal.

([5]) Vt toimikule lisatud märkus koroonaviiruse puhangu tagajärgede kohta dumpingu- ja subsiidiumivastastele uurimistele (viide T20.001226) ja komisjoni teade COVID-19 puhangu poolt dumpingu- ja subsiidiumivastastele uurimistele avalduva mõju kohta (ELT C 86, 16.3.2020, lk 6).

1.4. **Lõplike järelduste avalikustamine**

(28) Komisjon teavitas kõiki huvitatud isikuid olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada lõpliku tasakaalustava tollimaksu Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete liitu suunatud impordi suhtes (edaspidi „lõplike järelduste avalikustamine“).

(29) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitasid Egiptuse valitsus, Jushi kontsern, kaebuse esitajad ning klaasfilamentkiust toodete Euroopa kasutajate ja turustajate rühm kirjalikud esildised, milles nad tegid teatavaks oma seisukohad lõplike järelduste kohta.

(30) Ärakuulamist taotlenud isikutele anti selleks võimalus. Pärast lõplike järelduste avalikustamist korraldasid komisjoni talitused Egiptuse valitsuse ja Jushi kontserni ärakuulamise.

(31) Komisjon vaatas huvitatud isikute esitatud märkused läbi ja käsitles neid käesolevas määruses.

1.5. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(32) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 27.

2. **VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE**

2.1. **Toote määratlusega seotud väited**

(33) Kuna toote määratluse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 44 ja 48 esitatud järeldused.

3. **SUBSIDEERIMINE**

3.1. **Kõnealuse uurimisega hõlmatud subsiidiumid ja subsiidiumikavad**

(34) Kaebuses, algatamisteates, algatamisteate muutmise teates ning komisjoni küsimustikule ja lisateabe taotlusele antud vastustes esitatud teabe põhjal uuriti väidetavat Egiptuse valitsuse poolset subsideerimist järgmiste subsiidiumide kaudu:

a) poliitilised sooduslaenud, krediidiliinid, muu rahastamine, kindlustus ja tagatised;

b) riiklikud kaubatarned ja teenused tegelikust maksumusest väiksema tasu eest:

— riiklik elektriga varustamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest;

— valitsuselt maa saamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest;

c) otseste maksuvabastus- ja maksuvähenduskavade kaudu saamata jäänud tulu:

— EIT privileegid erimajandustsoonis asuvatele ettevõtetele;

d) kaudsete maksude ja imporditollimaksude kavade kaudu saamata jäänud tulu:

— käibemaksuvabastused ja imporditollimaksude vähendamine imporditud seadmete kasutamise eest;

— käibemaksu- ja imporditollimaksuvabastus imporditud sisendmaterjalidele, mida kasutatakse eksporditavates valmistoodetes.

3.2. **Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoon (SETC-tsoon)**

(35) Väidetav subsideerimine Egiptuses puudutab Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis (edaspidi „SETC-tsoon“) asuvat äriühingut. Tsooni suurus on 7,34 km², mis on jaotatud 1,34 km² suuruseks stardialaks ja 6 km² suuruseks laienemisalaks.

(36) Selle erimajandustsooni lõid koos Hiina ja Egiptus ning see sai alguse 1990. aastatel. Tollal külastas toonane Egiptuse president Hiina erimajandustsoone ja väljendas soovi kasutada Hiina kogemusi selliste tsoonidega, et luua Egiptuses sarnane struktuur. Selle tulemusena kirjutasid Hiina ja Egiptuse peaminister 1997. aastal alla vastastikuse mõistmise memorandumile, milles kaks riiki „nõustuvad tegema koostööd Suessi lahe põhjaosas vabamajandustsooni arendamisel, jagades Hiina kogemusi erimajandustsoonide loomisega, osaledes tsooni käsitlevate uuringute ajakohastamises ja ergutades Hiina asjaomast ettevõtlussektorit panustama tsoonis loodavatesse projektidesse“ ([6]).

(37) Pärast kõnealuse lepingu sõlmimist nimetas Hiina Tianjini omavalitsuse alluvuses oleva riigiettevõtte Tianjin TEDA Investment Holding Co., Ltd. (edaspidi „Tianjin TEDA“) täitma seda ülesannet Hiina poolel. Tianjin TEDA ühines seejärel Egiptuse Suessi kanali haldusasutuse, Egiptuse keskpanga ja veel nelja Egiptuse riigiettevõttega, et luua majandustsooni arendamiseks ja ehitamiseks Egiptuse-Hiina ühisettevõte. Hiina poolele kuulus 10 % ja Egiptuse poolele 90 % ühisettevõtte aktsiatest. 1998. aastal andis Suessi kubernerkond asjaomase maa Suessi lahe loodepiirkonnas üle Egiptuse-Hiina ühisettevõttele. Pärast seda aga edenes projekt mitu aastat üksnes vähesel määral ([7]).

(38) 2002. aastal klassifitseeris Egiptuse valitsus suurema 20 km² suuruse ala (Northwest Gulf of Suez Economic Zone), kus SETC-tsoon asus, ametlikult erimajandustsooniks ([8]). Seega hakati ka SETC-tsooni suhtes kohaldama Egiptuse seadust nr 83/2002 erimajandustsoonide kohta (edaspidi „seadus nr 83/2002“).

(39) Uus hoog saadi sisse 2006. aastal, kui Hiina otsustas veelgi soodustada globaliseerumispoliitikat (nn Go Global Policy), et Hiina äriühingud investeeriksid välismaale. Sellega seoses tegi Hiina kaubandusministeerium ettepaneku luua nn *ülemere kaubandus- ja koostöötsoonid* ning 18st ametlikult heakskiidetud tsoonist oli SETC-tsoon üks esimesi ([9]). Hiina-Aafrika koostööfoorumi Pekingi tippkohtumisel 2006. aastal teatas Hiina president Hu Jintao, et „järgmise kolme aasta jooksul luuakse Aafrika riikides kolm kuni viis ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsooni“ ([10]).

(40) 2007. aastal korraldas Hiina kaubandusministeerium pakkumismenetluse, et nimetada ametlikult heakskiidetud ülemere kaubandus- ja majanduskoostöötsoonide teise paketi arendajad. SETC-tsooni puhul võitis Tianjin TEDA esitatud pakkumus. Tianjin TEDA asutas 2008. aasta oktoobris koos Hiina-Aafrika Arengufondiga ühisettevõtte, et luua China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (edaspidi „China-Africa TEDA“), mis on Hiina peamine investeerimisüksus koostöötsoonis. China-Africa TEDA ühines Egiptuse-Hiina ühisettevõttega, et luua SETC-tsooni arengu edendamiseks Egiptuses uus ettevõte Egypt TEDA Investment Co. (edaspidi „Egypt TEDA“). Seekord kuulus Hiina poolele 80 % ja Egiptuse poolele (mida esindas ECJV) 20 % aktsiaid. Pärast ettevõtte ametlikku asutamist 2008. aastal arenes töö tsoonis kiiresti. Kahe riigi tollased peaministrid avasid stardiala 7. novembril 2009 ning lisasid SETC-tsooni kahe riigi vaheliste oluliste majandus- ja kaubanduskoostöö projektide nimekirja ([11]). 2011. aasta lõpuks oli kogu stardiala taristu valmis ([12]).

([6]) Egiptuse Araabia Vabariigi ja Hiina Rahvavabariigi vastastikuse mõistmise memorandum, 18. aprill 1997.

([7]) Riiginõukogu arengu- ja uurimiskeskuse 6. augusti 2019. aasta aruanne „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Kestliku arengu kogemus Hiina ja Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis) (edaspidi „riiginõukogu aruanne“).

([8]) Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi 15. veebruari 2003. aasta käskkiri nr 35.

([9]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 4.

([10]) Riiginõukogu arengu- ja teaduskeskuse 6. augusti 2019. aasta aruanne „The Sustainable Development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Kestliku arengu kogemus Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis) (edaspidi „riiginõukogu aruanne“).

([11]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 11.

([12]) Riiginõukogu aruanne.

(41) Pärast rahvarahutusi Egiptuses käis president Morsi 2012. aastal Hiinas riigivisiidil, mille ajal viitas ta sellele tsoonile kui kahe riigi vahelise kahepoolse koostöö põhiprojektile ning avaldas lootust, et üha rohkem Hiina ettevõtteid investeerib Egiptusesse selle tsooni ja järgnevate projektide kaudu ning osaleb seega Egiptuse taastamise programmis ([13]).

(42) Egypt TEDA ja Egiptuse ametivõimud allkirjastasid 2013. aastal lepingu 6 km² suuruse laienemisala maatüki kohta. Alates 2013. aastast on ülemere kaubandus- ja majanduskoostöötsoone (nagu SETC-tsoon) edasi arendatud ka majandusvööndi ja maanteede algatuse „Belt and Road" raames. Seega on ülemere-tööstuspargid muutunud Hiina äriühingute „välisturule minekuga" seotud investeeringute oluliseks kandjaks. Selle tulemusena on SETC-tsoon lisatud eriti just alates 2013. aastast peaaegu kõikidesse kahe valitsuse vahelistesse olulistesse koostöödokumentidesse ([14]).

(43) 2014. aastal algatas Egiptus Suessi kanali koridori arengukava. Selle kava raames liideti SE-tsoon 2015. aastal ametlikult laiema Suessi kanali majandustsooniga (edaspidi „SC-tsoon"), mis hõlmab kogu Suessi kanalit ümbritsevat ala pindalaga 461 km². Kogu ala peetakse nüüd vastavalt seadusele nr 83/2002 ja selle muudatustele erimajandustsooniks ([15]).

(44) 2015. aasta detsembris külastas president Sisi Hiinat, kus ta teatas, et Egiptus võtab vastu president Xi Jinpingi pakkumise teha algatuse „One Belt, One Road" raames koostööd ja arendada edasi projekte Egiptuses. Kaks presidenti käivitasid 21. jaanuaril 2016 ametlikult projekti SETC-tsooni laiendamiseks 6 km² suurusele laienemisalale. Xi Jinpingi riigivisiidil Egiptusesse kirjutasid kaks valitsust ka alla Hiina Rahvavabariigi kaubandusministeeriumi ja Egiptuse Araabia Vabariigi Suessi kanali majandustsooni üldameti 21. jaanuari 2016. aasta lepingule Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta (edaspidi „koostööleping"). Koostöölepingus selgitati täpsemalt SETC-tsooni tähtsust ja õiguslikku seisundit ([16]).

(45) Koostöölepingu peamine eesmärk oli luua selle koostöö jaoks selge kirjalik raamistik ja vormistada see algatuse „One Belt, One Road" raames, hõlmates Hiina valitsuse toetust välismaal asuvatele äriühingutele. Kuigi komisjon seda oma taotlustes selgelt palus, ei esitatud koostöölepingu ettevalmistustööde kohta täpsemat teavet.

(46) Koostöölepingu kohaselt arendavad valitsused SETC-tsooni ühiselt. Nad teevad seda kooskõlas oma asjakohaste riiklike strateegiatega (ühelt poolt Hiina majandusvööndi ja maanteede algatus „Belt and Road" ja teiselt poolt Egiptuse Suessi kanali koridori arengukava). Selleks pakub Egiptuse valitsus maad, tööjõudu ja teatavaid maksusoodustusi, samal ajal kui tsoonis tegutsevad Hiina äriühingud kasutavad tootmisrajatise haldamiseks oma vara ja juhte. Selleks et kompenseerida Egiptuse rahaliste vahendite nappust, toetab Hiina valitsus seda projekti ka vajalike rahaliste vahendite kättesaadavaks tegemisega Egypt TEDA-le ja SETC-tsoonis tegutsevatele Hiina äriühingutele.

(47) SETC-tsoonis tegutseva klaasfilamentkiust toodete tootja Jushi Egypti asutas Hiina emaettevõtja Jushi kontsern Egiptuse õiguse alusel. Klaasfilamentkiust toodete tootja emaettevõtja on riigile kuuluvate varade järelevalve- ja halduskomisjoni (edaspidi „SASAC") omanduses. Ta on saanud asjaomastelt Hiina valitsusasutustelt ([17]) heakskiidu tütarettevõtja asutamiseks Egiptuses. Tütarettevõtjat rahastatakse Hiinast tuleva rahaga, ta kasutab Hiinast imporditud sisendmaterjale ja -seadmeid, teda juhivad Hiina juhid ning ta kasutab Hiina oskusteavet. Ta toodab Egiptuses klaasfilamentkiust tooteid, mida eksporditakse SETC-tsoonist Euroopa Liitu.

(48) Eespool nimetatud koostöölepingu sujuva rakendamise tagamiseks lõid kaks valitsust ka kolmetasandilise konsulteerimismehhanismi. Sellega seoses allkirjastasid Egiptuse Araabia Vabariigi Suessi kanali majandustsooni üldamet ja Hiina Rahvavabariigi Tianjini omavalitsuse kaubanduskomisjon esimese tasandi valitsustevaheliste konsultatsioonide pidamiseks koostöölepingu Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni halduskomisjoni loomise kohta. Teisel tasandil loodi Suessi majandus- ja kaubanduskoostöö korralduskomitee, et tagada tehnilise tasandi arutelud Hiina Tianjini omavalitsuse pädevate haldusosakondade ja Egiptuse Suessi kanali majandustsooni ameti asjaomaste pädevate osakondade vahel. Nende komisjonide korrapärased koosolekud on toimunud alates 2017. aastast. Kolmandal tasandil teatavad Egypt TEDA ja asjaomased Egiptuse partnerid eespool nimetatud valitsustasanditele tekkinud probleemidest ja raskustest.

([13]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 53.
([14]) Riiginõukogu aruanne.
([15]) Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi 19. augusti 2015. aasta käskkiri nr 330 Suessi kanali majandustsooni loomise kohta.
([16]) Riiginõukogu arengu- ja teaduskeskuse 6. augusti 2019. aasta aruanne „The Sustainable Development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone".
([17]) Riiklik arengu- ja reformikomisjon ja Hiina kaubandusministeerium.

3.2.1. *Osaline koostööst keeldumine ja kättesaadavate faktide kasutamine seoses SETC-tsooniga*

3.2.1.1. Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Egiptuse valitsuse suhtes

(49) Komisjon palus oma küsimustikus, teabenõudes ja kontrollkäigu ajal, et Egiptuse valitsus esitaks teatava teabe Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta Egiptuses. Need teabenõuded sisaldasid muu hulgas küsimusi õigus- ja institutsioonilise raamistiku ning Hiina ja Egiptuse valitsustevaheliste lepingute olemasolu kohta.

(50) Eelkõige küsis komisjon pärast algatamisteate muutmist Egiptuse valitsuselt teavet SETC-tsooni toimimise ja selle õigusliku aluse kohta, viidates eeskätt Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse vahelisele koostööle SETC-tsooni loomisel ja kujundamisel ärikeskkonnana, mis suudab ligi meelitada Hiina investoreid. Lisaks sellele küsis komisjon teavet, kuidas Egypt TEDA investeerimisettevõtte, TEDA valdusettevõtte ja Egiptuse-Hiina ühine töörühm SETC-tsooni kontrollivad ja haldavad ning milline on Hiina-Aafrika arengufondi (CAD) roll seoses Hiina välisinvesteeringutega. Samuti küsis komisjon Egiptuse valitsuselt SETC-tsooni staatuse kohta Hiina kaubandusministeeriumi heaks kiidetud ülemere majandus- ja koostöötsoonina.

(51) Egiptuse valitsus esitas oma vastuses ainult osa nõutud teabest ja jättis olulisele osale teabenõudest vastamata.

(52) Egiptuse valitsus andis teavet SETC-tsooni õigusliku aluse kohta, esitades Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse rahvusvahelised lepingud, mis on nende koostöö õiguslik alus ja mille eesmärk on tuua kasu sellistele SETC-tsoonis asutatud äriühingutele nagu eksportiv tootja.

(53) Komisjonil puudub aga endiselt teave Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsuse vahel SETC-tsooni kohta sõlmitud lepingute, vastastikuse mõistmise memorandumite või muude dokumentide kohta. Näiteks leidis komisjon avalikult kättesaadavad viited 2016. aasta viisaastaku rakendussuunistele, mis käsitlevad Hiina Rahvavabariigi ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise laiaulatusliku strateegilise partnerluse edendamist.

(54) Lisaks loodi 2017. aasta aprillis ametlikult äriühingu China-Egypt TEDA Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni ühine korralduskomitee. 2017. aasta juulis loodi valitsustevaheline koordineerimiskomitee ja see pidas oma esimese ühiskoosoleku. Komisjon ei saanud kirjalikke dokumente nende erinevate konsulteerimismehhanismide raames toimunud koosolekute kohta, välja arvatud üks halduskomisjoni koosolek.

(55) Sellise teabe puudumisel leidis komisjon, et talle on jäetud esitamata väga oluline teave uurimise selle tahu kohta.

(56) Seepärast teatas komisjon Egiptuse valitsusele, et ta võib olla sunnitud kasutama SETC-tsoonis asuvate äriühingute väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatuse uurimisel kättesaadavaid fakte kooskõlas alusmääruse artikli 28 lõikega 1. Egiptuse valitsus esitas vastuväite ja rõhutas, et ta on komisjoniga täielikult koostööd teinud. Komisjon leidis siiski, et teave kahe valitsuse täpse koostöö kohta SETC-tsooni loomisel ja haldamisel on juhtumi õiguslikuks hindamiseks väga oluline, nagu on selgitatud järgmises punktis 3.2.2. Kahjuks sai ta pärast asjaomast kontrolli vaid mõned asjakohased dokumendid, mistõttu ei saanud ta nende ehtsust kontrollida. Samuti ei saanud komisjon pidada Egiptuse valitsusega edasist arutelu oluliste üksikasjade üle, mis võiksid heita valgust kahe valitsuse vahelise koostöö ulatusele ja määrale selles tsoonis.

(57) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes kohaldas komisjon alusmääruse artiklit 28 ja tugines nende punktide puhul kättesaadavatele faktidele.

3.2.2. *Õiguslik hinnang*

(58) SETC-tsooni tegevus kujutab endast Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse vahelist tihedat koostööd, mis väljendub eelkõige Egiptuse ja Hiina ühisettevõttes ekspordiriigi territooriumil. Egiptuse ja Hiina valitsus on ühendanud vahendid, et pakkuda SETC-tsoonis asuvale klaasfilamentkiust toodete tootjale soodsaid tingimusi, mis toovad talle kasu. Niisugune vahendite koondamine sellise tiheda koostöö kaudu teenib ühist eesmärki ja toob kasu ühisele kasusaajale, äriühingule Jushi Egypt.

3.2.3. *Valitsuse või riigiorgani antud rahaline toetus*

(59) Alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a kohaselt on subsiidium olemas, kui päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust. Ka subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunktis 1 on sätestatud, et subsiidium loetakse olemasolevaks, kui „valitsus või mis tahes riigiorgan […] annab rahalist toetust".

(60) Egiptuse valitsus on andnud äriühingule Jushi Egypt maa ja pakkunud arvukalt maksusoodustusi. Seega haldab ja annab neid subsiidiume vahetult Egiptuse valitsus.

(61) Siiski on Egiptuse valitsus alates vastastikuse mõistmise memorandumi sõlmimisest 1997. aastal püüdnud aktiivselt tsooni toetada nii otseselt maa ja maksusoodustuste andmise kaudu kui ka kaudselt, Hiina valitsusega SETC-tsooni arendamiseks Egiptuse territooriumil kokku lepitud abi kaudu. Vastastikuse mõistmise memorandumi tingimuste kohaselt julgustas Egiptuse valitsus sõnaselgelt „asjaomast ärisektorit Hiinas panustama tsoonis loodavatesse projektidesse". Pärast president Morsi visiiti Hiinasse 2012. aasta augustis sai SETC-tsoon „Egiptuse valitsuselt enneolematult suurt tähelepanu ja toetust" ([18]). 2016. aasta koostöölepingu artikli 1 kohaselt leppisid mõlemad pooled kokku tsooni arendamises „kooskõlas […] kahe riigi kehtivate õigusnormidega".

(62) Koostöölepingut rakendava õigusakti artiklis 1 on sätestatud, et „[koostöötsooni igapäevase töö koordineerimise ja haldamise eest] vastutav korralduskomitee asutatakse kooskõlas mitme- ja kahepoolsete lepingute ning kehtivate seaduste ja määrustega, millele Hiina Rahvavabariik ja Egiptuse Araabia Vabariik on alla kirjutanud või milles nad on osalised". Koostöölepingu artikli 4 kohaselt lubavad mõlemad pooled „toetada ja hõlbustada koostöötsooni ehitamist, äritegevust ja toimimist". Sel eesmärgil on Egiptus andnud nõusoleku, et Hiina nimetab seda „ülemere kaubandus- ja koostöötsooniks".

(63) Hiina kinnitas koostöölepingu artikli 4 lõikes 1, et kõnealusel tsoonil „on õigus saada asjakohast poliitilist toetust ja abi, mida Hiina valitsus pakub ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele". Samuti võttis Hiina valitsus koostöölepingu artiklis 5 sõnaselge kohustuse, et ta „toetab" tsooni, muu hulgas sellega, et „soovitab asjaomastel finantsasutustel pakkuda rahastamisvahendeid" tsooni äriühingutele ja investeeringuteks.

(64) Lisaks on Hiina-Egiptuse majandus- ja kaubanduskoostöötsooni korralduskomitee loomist käsitleva koostöölepingu artikli 2 lõike IV kohaselt korralduskomiteel ülesanne „teha kõik endast olenev, et rakendada sujuvalt kõiki Hiina ja Egiptuse õigusnormides sätestatud stimuleerivaid meetmeid", ning artikli 2 lõike V kohaselt ülesanne „koordineerida ja abistada asjaomaseid finantsasutusi, teiste hulgas pangandus- ja kindlustusasutusi ning erinevaid fonde, mis annavad koostöötsoonile ja elamumajandusettevõtetele krediiditoetust, ning aidata koostöötsoonil ja elamumajandusettevõtetel uurida enamaid rahastamiskanaleid". Sama lepingu artikli 7 kohaselt võtsid nii Egiptuse valitsus kui ka Hiina valitsus endale kohustuse, et koostöölepingust soodsamat kohtlemist võimaldavad kehtivad või tulevased õigusaktid on koostöölepingu suhtes esimuslikud. Hiina valitsuse antud soodustingimustel rahastamine tsoonis asuvale klaasfilamentkiust toodete tootjale on nende kohustuste tulemus ja seda tuleks vaadelda selles kontekstis.

([18]) TEDA kümne aasta koondaruanne, lk 41.

(65) Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse jõudude ühendamisel oli mitu eesmärki.

(66) Egiptuse eesmärk, mida väljendati kõrgeimal poliitilisel tasandil, ([19]) oli meelitada ligi Hiina investeeringuid, oskusteavet ja kapitali, et edendada Suessi kanali majandustsooni majanduslikku arengut ja luua töökohti. Vastavalt Egiptuse 2022. aasta pikaajalise kavandamise dokumendile „Egyptian Perspective Long-Term Planning“, mille Egiptuse planeerimisministeerium avaldas 2013. aasta novembris, täidab SETC-tsoon tähtsat osa Egiptuse tööstuse ajakohastamisel, teenides ekspordi kaudu välisvaluutat, makstes makse ja lahendades töötuse probleemi ([20]).

(67) Hiina poole motivatsioon oli teistsugune. Äriühingute seisukohast on Egiptusel teatavad eelised seoses madalamate tööjõukuludega ja peamistele turgudele (nagu EL) tarnimise lühemate tähtaegadega. Nagu on märgitud ka Jushi kontserni 2014. aasta võlakirjaprospektis: „kaubanduse kaitsetõkked on varjatult tõstnud Hiina klaaskiuekspordi turuhindu, millel on kahjulik mõju Jushi kontserni klaaskiuekspordile. […] pärast äriühingu Jushi Egypt Glass Fiber Co., Ltd. tegevuse alustamist 2013. aastal rahuldab eespool nimetatud kolme piirkonna tootenõudluse ([21]) Jushi Egypt. Eespool nimetatud kolm piirkonda ei kehtesta Jushi Egiptuse toodetele dumpinguvastaseid tollimakse ning dumpinguvastase poliitika mõju Jushi kontsernile väheneb oluliselt. Jushi Egiptuse klaaskiust toodete esialgne hinnakujunduspõhimõte eespool nimetatud kolme piirkonna klientide puhul seisneb selles, et tariifidelt saadud kokkuhoidu jagatakse klientidega ning dumpinguvastaste tollimaksude ja saatmiskulude pealt saavutatud kokkuhoiust saab täielikult kasu emitent“. Alates 2011. aastast ([22]) kuni 2014. aasta lõpuni ([23]) on ELis kohaldatud Hiinast pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes dumpingu- ja tasakaalustavaid tollimakse ning EL on üks „kolmest piirkonnast“, millele viidatakse võlakirjaprospektis.

(68) Hiina valitsuse seisukohast on Hiina kaubandusministeeriumi väliskaubanduse arengu 13. viisaastakukava kohaselt üks peamisi sellest kavast tulenevaid ülesandeid tõhustada kaubanduskoostööd riikidega algatuse „One Belt, One Road“ alusel, et edendada ja laiendada muu hulgas kõrgtehnoloogiliste toodete, näiteks klaasfilamentkiust toodete eksporti. Kava sisaldab järgmist avaldust: „Stabiliseerida soodsate toodete, näiteks töömahukate toodete eksporti nimetatud riikidesse, kasutada ära selliste riikide taristuehituse võimalusi ning hoogustada suurte terviklike seadme-, tehnoloogia-, standardi- ja teenusekomplektide eksporti. Kohanduda nende riikide tööstuse ümberkujundamise ja uuendamise suundumusega ning kiirendada elektromehaaniliste ja kõrgtehnoloogiliste toodete eksporti. […] Hoogustada laienemist arenevatele turgudele ning valida pärast majandusliku mastaabi, kasvukiiruse, ressurssidega varustatuse, riskiastme ja muude tegurite põhjalikku kaalumist esmaseks laienemiseks mitu arenevat turgu. Laiendada kõrgtehnoloogiliste tehniliste seadmete eksporti ning edendada kvaliteetsete, tipptasemel ja suhteliselt soodsate tööstusharude ja toodete eksporti“. Nende ülesannete täitmiseks kavandatud meetmed hõlmavad „riigi tasandil majandusliku ja tehnoloogilise arengu tsoonide ning erinevate tööstusparkide arendamist“.

(69) Ühes artiklis on märgitud järgmiselt: „Valitsusasutuste juhatusel algatuse „One Belt, One Road“ raames ja seoses asukohariigi kõrgeima tasandi strateegiaga on ülemere koostöötsoonidest saanud algatuse „One Belt, One Road“ rakendamise ja rahvusvahelise tootmisvõimsuse alase koostöö vahend“ ([24]).

(70) Seega on ülemeretsoonidel Hiina jaoks mitu strateegilist eesmärki. Esiteks võivad need aidata suurendada nõudlust Hiinas valmistatud masinate ja seadmete järele. Teiseks saaksid Hiina äriühingud, tootes välisriigis ja eksportides Euroopasse või Põhja-Ameerikasse, vältida kaubandusraskusi ja -tõkkeid, mis on kehtestatud Hiinast pärit ekspordile. Kolmandaks võivad need aidata kaasa Hiina jõupingutustele oma sisemise restruktureerimise hoogustamisel ja riigisiseses väärtusahelas ülespoole liikumisel ([25]).

([19]) President Morsi märkused 2012. aasta augustis toimunud visiidil Hiinasse, TEDA kümne aasta koondaruanne, lk 47 ja 53; president Sisi märkused 2016. aasta detsembris toimunud visiidil Hiinasse, TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 94.

([20]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 59.

([21]) Kolm tekstis nimetatud piirkonda on EL, India ja Türgi.

([22]) Nõukogu 9. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 248/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 67, 15.3.2011, lk 1).

([23]) Komisjoni 16. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1379/2014, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 248/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes (ELT L 367, 23.12.2014, lk 22).

([24]) Aastaaruanne Aafrika arengu kohta, nr 19 (2016–2017, Yellow Books of Africa, lk 13).

([25]) Brautigam, D. ja Xiaoyang Tang, Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas (Globaliseerumine kontsernides: struktuurne ümberkujundamine ja Hiina erimajandustsoonid välismaal), World Development, nr 63, 2014, lk 78–91.

(71) Eespool öeldust tuleneb, et Egiptuse valitsus ootas ja tervitas Hiina poolset rahastamist tihedaks koostööks SETC-tsoonis, et hoogustada ühe oma vaeseima piirkonna arengut. Hiina valitsus lootis, et Hiina äriühingud võivad tegutseda väljaspool Hiina territooriume ja laiendada oma eksporti algatuse „One Belt, One Road" raames (võib-olla selleks, et vältida kaubanduse kaitsemeetmete kohaldamist).

(72) Neid asjaolusid arvestades leidis komisjon, et alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunktis a kasutatud väljend „valitsus on andnud" peaks hõlmama nii meetmeid, mis tulevad otse Egiptuse valitsuselt, kui ka neid Hiina valitsuse võetud meetmeid, mida saab olemasolevate tõendite alusel omistada Egiptuse valitsusele.

(73) Nagu leidis apellatsioonikogu kohtuasjas USA – bensiin, ([26]) ei saa WTO õigust tõlgendada üldisest rahvusvahelisest õigusest kliiniliselt eraldiseisvana. Seega on rahvusvahelise õiguse üldpõhimõtted osa WTO õiguskorrast, mis ei ole iseseisev kord ([27]). Vaidluste lahendamist reguleerivate eeskirjade ja protseduuride käsitusleppe artikli 3.2 ja rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni (edaspidi „Viini konventsioon") artikli 31 lõike 3 punkti c kohaselt tuleb lepingu tingimuste hindamisel arvesse võtta „rahvusvahelise õiguse asjaomaseid norme, mida kohaldatakse osalisriikide suhetes".

(74) Need normid hõlmavad rahvusvahelist tavaõigust, ([28]) mis on juba oma olemuselt siduv kõigile WTO liikmetele, sealhulgas Egiptusele, Hiinale ja Euroopa Liidule. Rahvusvahelise tavaõiguse oluline haru on riigi vastutust käsitlevad normid, mille on kodifitseerinud rahvusvahelise õiguse komisjon (ILC artiklid riikide vastutuse kohta rahvusvaheliste õigusrikkumiste korral) ([29]) vastavalt oma ÜRO harta artikli 13 lõike 1 punkti a kohastele volitustele.

(75) ILC artiklites sätestatud eeskirjad on „olulised" ka Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punkti c tähenduses, sest need annavad juhiseid omistamise mõiste tõlgendamiseks, st kui teatavat tegu või tegevusetust saab omistada ühele riigile, isegi kui see tegu või tegevusetus ei tulene otseselt sellest riigist. Sellega seoses muutub omistamise mõiste oluliseks subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti 1 sissejuhatavas lõigus kasutatud väljendi „valitsus annab" tõlgendamisel ning eelkõige selleks, et määrata kindlaks tegevuse õige omistamine kahe riigi vahelise subsiidiumidealase koostöö olukorras, nagu käesoleval juhul ([30]).

(76) ILC artikleid võib seega kasutada subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti 1 sissejuhatavas lõigus kasutatud väljendi „valitsus annab" tõlgendamiseks, et omistada tegevus (subsiidiumi andmine) Egiptuse valitsusele, isegi juhtudel, kui rahalist toetust ei andnud otseselt Egiptuse valitsus.

(77) Sellega seoses märkis komisjon, et ILC artiklite artiklis 11 on muu hulgas sätestatud, et „tegevust, mida ei saa omistada eelnevate artiklite alusel riigile, käsitatakse siiski selle riigi teona rahvusvahelise õiguse alusel, kui riik tunnistab kõnealust tegevust ja võtab selle omaks". ILC kommentaaris artikli 11 kohta selgitatakse, et „[käitumise tunnistamise ja omaksvõtmise kaudu riigile] omistamise põhimõtte kohaldamise juhtumeid võib leida kohtuotsustest ja riigi praktikast" ([31]). Sama kommentaari põhjenduses 6 tuletatakse meelde, et on nõutav, et riik „tuvastaks kõnealuse tegevuse ja võtaks selle omaks".

(78) Alates projekti käivitamisest 1997. aastal muutis Egiptuse valitsus äriühingu Jushi Egypt rahastamise Hiina poolt oma tsooni käsitleva poliitika osaks. President Morsi väljendas 2012. aasta augustis toimunud Hiina visiidil avalikult heameelt Hiina investeeringute ja kapitali üle ning Egiptuse planeerimisministeerium tunnistas 2013. aasta novembris, et Hiina rahastatud SETC-tsoonil on Egiptuse tööstuse uuendamisel tähtis roll. President Sisi teatas 2014. aasta detsembris toimunud järjekordsel Hiina visiidil, et „president Xi Jinpingi ettepanek luua ühiselt „One Belt, One Road" andis Egiptusele märkimisväärse võimaluse taastumiseks ning Egiptuse pool oli

([26]) WT/DS2/AB/R, USA – lisaainetega bensiin, apellatsioonikogu aruanne, 20. mai 1996, lk 17.

([27]) Vt täpsemalt Pauwelyn, J., „The Role of Public International Law in the WTO – Ho far can we go?" (Rahvusvahelise avaliku õiguse roll WTOs – kui kaugele võime minna?), *American Journal of International Law*, 2001, lk 535 jj; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (WTO rahvusvahelise avaliku õiguse põhimõtete ja kontseptsioonide alase kohtupraktika analüüs) (CUP 2015).

([28]) WT/DS379, USA – lõplikud dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud teatavatele Hiinast pärit toodetele, apellatsioonikogu aruanne, 11. märts 2011, punkt 308; Villiger, M.E., „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties" (Kommentaar 1969. aasta rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni kohta), Martinus Nijhoff, 2009, lk 433.

([29]) Rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite kavand riikide vastutuse kohta rahvusvaheliste õigusrikkumiste korral, november 2001, kaasanne nr 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

([30]) WT/DS379/AB/R, punktid 304–322.

([31]) Rahvusvahelise õiguse komisjoni artiklite kavand riikide vastutuse kohta rahvusvahelise õigusrikkumiste korral, koos kommentaaridega, november 2001, kaasanne nr 10 (A/56/10), lk 52, põhjendus 3 artikli 11 kohta.

valmis aktiivselt osalema ja seda toetama. Egiptuse pool soovis teha Hiinaga koostööd Suessi kanali koridori, Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni jms projektide arendamisel ning meelitada Hiina äriühinguid Egiptusesse investeerima“ ([32]).

(79) Hiina majandusvööndi ja maanteede algatuse „One Belt, One Road“ iseloomulikud jooned on üldteada. Riiginõukogu 13. mai 2015. aasta suunavate arvamuste (rahvusvahelise tootmisvõimsuse ja seadmete tootmise alase koostöö edendamise kohta) artiklites 30–36 on loetletud kogu poliitiline toetus, mida välismaale suunduvad äriühingud võivad saada. Need on muu hulgas eelarve- ja maksutoetuspoliitika, sooduslaenud, finantstoetus sündikaatlaenude kaudu, ekspordikrediit, projektide rahastamine, omakapitaliinvesteeringud ja ekspordikrediidikindlustus. Artiklis 31 on viidatud „sooduslaenudele“, millega „toetatakse äriühinguid, kes osalevad suuremahuliste terviklike seadmekomplektide, projektide alltöövõtulepingute ja suuremahuliste investeerimisprojektide ekspordis“. Praktikas on selle poliitikaga kaasnenud arvukad pankadepoolse soodusrahastamise juhtumid või konkreetselt Siiditee fondi loomine suunavate arvamuste artikli 35 alusel, nagu komisjon hiljuti ühes teises juhtumis kindlaks tegi ([33]).

(80) Kuna Egiptuse presidendid olid kahtlemata teadlikud sellest, et Hiina algatus „One Belt, One Road“ hõlmab suurt riigipoolset rahastamist soodusrahastamise ja muude rahastamisvahendite kaudu, tunnistati seega Hiina valitsuselt koos Hiinaga SETC-tsooni loomise kaudu saadud rahalist toetust selgelt kõrgeimal poliitilisel tasandil ja võeti see omaks.

(81) Asjaolu, et Egiptus tunnistas Hiina antud soodusrahastamist ja võttis selle omaks, kinnitab ka 2016. aasta koostöölepingu tekst. Koostöölepingu artikli 1 kohaselt nõustus Egiptus selgelt, et Hiina võib kohaldada oma seadusi SETC-tsooni ettevõtjate suhtes või seoses SETC-tsoonis toimuva tegevusega. Sel eesmärgil nõustus Egiptuse valitsus ka sellega, et Hiina määratles SETC-tsooni oma seaduste kohaselt „ülemere investeerimispiirkonnana“. Kuna „ülemere investeerimispiirkonnad“ on põhjenduses 66 osutatud algatuse „One Belt, One Road“ vahend ning kuna selles algatuses kasutatakse vahendina soodusrahastamist, tõi selline määratlus koostöölepingu artiklis 4, kus Hiina ühtlasi kinnitas, et kõnealusel tsoonil „on õigus saada asjakohast poliitilist toetust ja abi, mida Hiina valitsus pakub ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele“, kaasa selle, et Jushi Egypt sai õiguse taotleda Hiina arengupankadelt sooduslaene ja soodsaid ekspordikindlustuse tingimusi. Samuti kiitis Egiptus heaks artikli 5, mille kohaselt toetab Hiina valitsus koostöötsooni ka sellega, et „soovitab asjaomastel finantsasutustel pakkuda rahastamisvahendeid koostöötsoonis asuvatele investeerimisprojektidele, tingimusel et laenutingimused ja laenu kasutamise nõuded on täidetud“. Nagu varasemas uurimises juba leiti, ei rahasta Hiina soodustingimustel selgelt kindlaks määratud rahastamisprogrammide alusel, millel on ranged rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid, vaid pigem määratakse kõrgeimal tasandil kindlaks mitu soodustatud tootmisharu ([34]). Egiptuse SETC-tsooni ametlik nimetamine Hiina äriühingute välisinvesteeringute piirkonnaks pärast kahe presidendi ühist kokkulepet ja artiklis 5 sätestatud „soovitamist“ sobitub suurepäraselt Hiina tavapärasesse praktikasse käivitada soodusrahastamine oma arengupankade kaudu.

(82) Seega „tuvastas“ Egiptus Hiina soodusmeetmed Egiptuses asuvate Hiina üksuste kasuks ja „võttis need omaks“.

(83) Pealegi olid Egiptuse ametnikud põhjenduses 45 nimetatud kolmetasandilises rakendusmehhanismis pidevalt esindatud. Rakenduslepingu artikli 2 lõike V kohaselt on rakendusmehhanismi ülesanne „koordineerida ja abistada asjaomaseid finantsasutusi, teiste hulgas pangandus- ja kindlustusasutusi ning erinevaid fonde, mis annavad koostöötsoonile ja elamumajandusettevõtetele krediiditoetust, ning aidata koostöötsoonil ja elamumajandusettevõtetel uurida enamaid rahastamiskanaleid“. Sama dokumendi artikli 2 lõikes IV antakse ametnikele volitus „teha kõik endast olenev, et rakendada sujuvalt kõiki Hiina ja Egiptuse seadustes ja eeskirjades sätestatud stimuleerivaid

([32]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 94.

([33]) Komisjoni 9. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1690, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/1579, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit uute või protekteeritud kummist õhkrehvide (mida kasutatakse bussidel või veoautodel ning mille koormusindeks on üle 121) impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2018/163 (ELT L 283, 12.11.2018, lk 1), põhjendused 409–412.

([34]) Rrakendusmäärus (EL) 2018/1690, põhjendus 377.

meetmeid“. See kajastab Egiptuse ja Hiina ühist arusaama, et Hiina pool ei anna raha sellise turuintressimääraga, mida Jushi Egypt oleks võinud saada rahvusvahelistelt turuinvestoritelt, vaid pakub ennetavalt riigipoolseid stiimuleid, mis on veel üks hüvitiste või soodustuste sünonüüm.

(84) Selle sätte rakendamisega on Egiptus väljendanud ka täielikku toetust Hiina soodusrahastamisele, millest sai kasu tsoonis asuv klaasfilamentkiust toodete tootja. Võttes arvesse Egiptuse valitsuse poolse koostöö osalist puudumist uurimise selles olulises aspektis, ei olnud komisjonil võimalik selle kohta täpsemaid üksikasju kindlaks teha; kättesaadavad tõendid osutavad siiski asjaolule, et kaks valitsust tegid koostööd, nagu eespool kirjeldatud, et toetada tsoonis asuvat klaasfilamentkiust toodete eksportivat tootjat.

(85) Tõenditest nähtub, et Hiina riigiorganite poolt äriühingule Jushi Egypt soodusrahastamise vormis antud rahalise toetuse võib alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a kohaselt omistada Egiptuse valitsusele kui päritolu- või ekspordiriigi valitsusele. Tõendid näitasid, et Egiptuse valitsus kiitis heaks Hiina valitsuse soodustingimustel rahalise toetuse tsoonis asuvale klaasfilamentkiust toodete tootjale kooskõlas kokkulepitud kohustustega arendada ja toetada majandustegevust tsoonis.

(86) Sellega seoses märkis komisjon veel, et valitsuste võimalus anda rahalist toetust kaudselt eraõiguslike üksuste kaudu ei jää välja alusmääruse ega subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu kohaldamisalast ([35]). Kui valitsus teeb eraõiguslikule üksusele ülesandeks teostada teatavat tegevust, on põhiküsimus see, et valitsuse teo ja eraõigusliku üksuse tegevuse vahel peab olema „tõendatav seos“ ([36]). Käesoleval juhul on olemas selge ja kindel seos klaasfilamentkiust tooteid eksportivale tootjale kokkulepitud rahalise toetuse andmiseks Hiina võetud positiivsete meetmete ja Egiptuse valitsuse vahel.

(87) Seetõttu leidis komisjon, et soodusrahastamine, mida Hiina valitsus andis tsoonis asuvale klaasfilamentkiust toodete eksportivale tootjale, kujutab endast Egiptuse valitsuse antud rahalist toetust alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti i tähenduses ([37]).

3.2.4. *Kasu*

(88) Komisjon kaalus seejärel, kas Jushi Egypt saaks nendest Egiptuse valitsuse antud rahalistest toetustest kasu vastavalt alusmääruse artikli 3 punktile 2. Ta tuletas meelde, et see äriühing tegutseb Egiptuses ja on asutatud Egiptuse õiguse alusel. Seega oli põhimõtteliselt asjakohane uurida, kas rahastuse saaja sai paremad tingimused, kui ta oleks saanud Egiptuse finantsturul. Komisjon kontrollis seda punkti ja leidis, et tegemist oli suure marginaaliga.

(89) Komisjon võttis siiski arvesse ka selle juhtumi erandlikke asjaolusid. Nagu on märgitud põhjenduses 44, on eksportiv tootja kokkuvõttes SASACi omanduses. Hiina riigiorganid andsid soodustingimustel rahastamise pärast asjakohaste dokumentide üle läbirääkimiste pidamist ja nende allkirjastamist Hiinas ning toetusesaajad said selle otse või kaudselt oma Hiinas asuva emaettevõtja kaudu (ühte kontserni kuuluvate ettevõtjate vahelised laenud). Lisaks, nagu on sätestatud koostöölepingu artiklis 1, nõustus Egiptuse valitsus, et need üksused saavad eelistingimustel toetust, kaasates sellega odavad laenud kooskõlas Hiina õigusega, st Hiina tingimustel. Hiina riigiorganid võimaldasid sellist rahastamist kooskõlas koostöölepingu artikliga 5 Hiinas rakendatud soodusrahastamispoliitika kohaselt. Nagu on selgitatud põhjenduses 42, kodifitseeriti koostöölepingu nende sätetega varasem väljakujunenud tava.

(90) Seetõttu jõudis komisjon järeldusele, et asjaolu, et Egiptuse valitsus tunnistas Hiina riigiorganite antud rahalisi toetusi äriühingule Jushi Egypt ja võttis need omaks, hõlmas ka neist kasu saamise elementi. Ta määras seetõttu kindlaks soodusrahastamise turuintressimäärad ja arvutas vastavalt kasu. Ta märkis, et see mõistlik lähenemisviis andis tulemuseks väiksemad subsiidiumisummad kui need, mis saadi Egiptuse hüpoteetilise võrdlusaluse kohaldamisel.

([35]) Vt alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkt iv ning subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunkti 1 punkt iv.

([36]) Apellatsioonikogu aruanne, USA – DRAMid, (WT/DS296/AB/R), punkt 112.

([37]) Lisaks võib kõnealuseid asjaolusid hinnata ka ILC artiklite artikli 16 vaatenurgast. Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse tiheda koostöö tulemusena Egiptuse valitsus nii tunnistas Hiina tegusid ja võttis need omaks kui ka võis hoida kõrvale tegelikest ja võimalikest tollimaksudest, mille EL on kehtestanud Egiptuses toodetud vaatlusaluse toote Hiina ekspordi suhtes.

3.2.5. *Konkreetsus*

(91) Seoses konkreetsust käsitleva kolmanda punktiga uuris komisjon, kas need subsiidiumid olid konkreetsed, nagu on nõutud alusmääruse artikli 4 lõigetes 2–4.

(92) Soodusrahastamise tunnistamise ja omaksvõtuga oli Egiptuse valitsus soodusrahastamise puhul toetust andev asutus. Eelkõige on Egiptuse valitsus tunnistanud SETC-tsooni nimetamist Hiina valitsuse poolt ülemere investeerimisterritooriumiks ja võtnud selle omaks vastavalt koostöölepingu artiklile 4 ning kiitnud heaks selle täieliku rakendamise, muu hulgas Hiina valitsuse poolse soodusrahastamise kaudu.

(93) Need subsiidiumid on äriühingule Jushi Egypt kättesaadavad ainult seetõttu, et äriühing tegutseb SC-tsoonis (mille osa on SETC-tsoon). Seetõttu leidis komisjon, et alusmääruse artikli 4 lõike 3 tähenduses on tegemist piirkondlike subsiidiumidega, mis kuuluvad kooskõlas alusmääruse artikli 4 lõigetega 2–4 toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla.

3.2.6. *Järeldus*

(94) Kokkuvõttes leidis komisjon, et nii subsiidiumid, mida Egiptus andis otse SETC-tsoonis tegutsevatele äriühingutele (maa pakkumine, maksusoodustused), kui ka subsiidiumid, mida anti kaudselt Hiina valitsuse poolse soodusrahastamise kaudu, on alusmääruse artiklite 2–4 kohaselt tasakaalustatavad. Soodusrahastamise saab omistada Egiptusele, sest ta tunnistas Hiina valitsuse meetmeid ja võttis need omaks näiteks koostöölepingu, tiheda koostöö ja koostöömehhanismi eri tasandite kaudu. Ka andsid rahalised toetused kasu ja olid konkreetsed. Komisjon uuris kõiki asjaomaseid subsiidiume üksikasjalikumalt allpool.

(95) Pärast lõplikku avalikustamist ([38]) vaidlustasid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja need järeldused, tuues esile viis punkti. Esiteks ei olnud rahvusvahelise õiguse kohaselt võimalik omistada Hiina valitsuse suveräänseid tegusid Egiptuse valitsusele. Teiseks eiras komisjon oma alusmäärust, mille kohaselt peab toetust andev asutus olema päritolu- või ekspordiriigi territooriumil, mitte mujal asuv üksus. Kolmandaks rikuti Hiina tegude omistamisega Egiptusele ka WTO õigust, mida ei saa tõlgendada riikide vastutust käsitlevate ILC artiklite artikli 11 seisukohast. Neljandaks ei olnud ILC artikkel 11 käesolevate asjaolude suhtes kohaldatav. Viiendaks ei vastanud Jushile antud rahaline toetus alusmääruse artikli 3 kohastele konkreetsuse nõuetele.

(96) Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja rõhutasid oma esimeses punktis suveräänsuse põhimõtet rahvusvahelises õiguses. Nende seisukohast saab teatava teo omistada riigile üksnes siis, kui see tegu on asjaomase riigi pädevuses. Seetõttu on Hiina volitusega üksuste tegevus omistatav üksnes Hiina riigile.

(97) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Rahvusvahelises õiguse suveräänse võrdsuse põhimõte, mis on sätestatud ÜRO põhikirja artikli 2 lõikes 1, keelab riigil teostada oma pädevust teise riigi territooriumil selle riigi tahte vastaselt. Riikidel on siiski õigus lubada teisel riigil tegutseda oma territooriumil. Kutsutud riigi tegevus vastuvõtva riigi territooriumil võib sel juhul olla omistatav vastuvõtvale riigile. See reegel tuleneb näiteks otseselt ÜRO Peaassamblee 1974. aasta resolutsioonist 3314 (XXIX) agressiooni määratluse kohta, mida üldiselt peetakse rahvusvahelise tavaõiguse kodifitseerimiseks. Selle resolutsiooni artikli 3 punkti f kohaselt hõlmab ühe riigi poolt teise riigi vastu toime pandud agressiooni määratlus nii otsest rünnakut selle riigi riiklike organite kaudu kui ka „riigi tegevust, mis võimaldab teisel riigil kasutada tema käsutusse antud esimese riigi territooriumit kolmanda riigi vastu suunatud agressiooniakti toimepanemiseks“. On selge, et kui Kuuba oleks 1962. aastal lubanud Nõukogude Liidul rünnata Ameerika Ühendriike Venemaa rakettidega Kuuba territooriumilt, oleks see kaasa toonud Kuuba rahvusvahelise vastutuse Ameerika Ühendriikide vastu suunatud agressiooniaktide eest. Sellest tulenevalt tunnustatakse rahvusvahelises õiguses võimalust omistada kutsutud riigi tegevus vastuvõtvale riigile ja isegi karistada vastuvõtvat riiki, kui kutsutud riigi tegevus kahjustab kolmandat riiki.

([38]) „Lõplik avalikustamine“ on sama mis „lõplike järelduste avalikustamine“, millele on osutatud eespool punktis 1.4.

(98) Teiseks väitsid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja, et Hiina valitsuse tegevust ei saa ELi alusmääruse alusel omistada Egiptusele. Alusmääruse artikli 2 punktis b esitatud mõiste „valitsus“ määratlus oli selgelt seotud toetust andva asutuse territooriumiga. Selles sättes kasutatud sõna „territooriumil“ eesmärk oli tagada õiguskindlus ja seda ei saanud tõlgendada WTO või rahvusvahelise õiguse seisukohast.

(99) Komisjon märkis sellega seoses, et alusmääruse artikli 2 punktis b on sätestatud järgmiselt: „„valitsus“ – päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuv valitsus või muu riigiorgan“. Komisjon möönas, et kõnealune säte hõlmab selle valitsuse tegevust, kelle territooriumilt eksporditakse subsideeritud tooteid Euroopa Liitu. Käesoleval juhul ongi see nii. Vaatlusalust toodet toodetakse Egiptuses ja eksporditakse Egiptusest Euroopa Liitu. Egiptuse valitsus kui toetust andev asutus asub Egiptuse territooriumil.

(100) Alusmääruse artikli 2 punkt b ei käsitle siiski eraldiseisvat küsimust, millist tegevust võib valitsus oma territooriumil lubada ja tunnistada nagu oma tegevust. Nii nagu mõistet „riigiorgan“, on mõistet „valitsus“ võimalik tõlgendada, võttes arvesse selle konteksti, eset ja eesmärki. Seega võib päritolu- või ekspordiriigi valitsusele omistatav tegevus olla mitte ainult otseselt sellisest valitsusest tulenev tegevus, vaid ka sellise valitsusega seostatav tegevus. Seda kinnitavad ka alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a tingimused, milles viidatakse valitsuse antud rahalisele toetusele. Samadel põhjustel on kasutud Egiptuse valitsuse väited, mis tuginevad mitmele subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu sättele (nt artikli 1.1 punkti a alapunkt 1, artikkel 13, artikli 18.1 punkt a ja joonealune märkus 63). Kuigi on tõsi, et alusmäärust „tuleb tõlgendada võimalikult suurel määral STM lepingu vastavatest sätetest lähtudes“, ([39]) ei ole need sätted vastuolus väitega, et rahalist toetust võib anda mõni teine riik, mida asjaomase riigi valitsus tunnistab ja omaks võtab.

(101) Seetõttu lükati tagasi teine väide, mis tulenes väidetavast kitsast territoriaalsuse mõistest vastavalt alusmääruse artikli 2 punktile b ning subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 1.1 punkti a alapunktile 1.

(102) Kolmas vastuväide oli seotud riikide vastutust käsitlevate ILC artiklite olulisusega selles kontekstis. Egiptuse valitsuse ja eksportiva tootja arvates puudub õigus tugineda ILC artiklite artiklile 11, kuna apellatsioonikogu viitas kohtuasjas USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud (Hiina) ([40]) üksnes artiklitele 4, 5 ja 8.

(103) Komisjon lükkas selle väite tagasi. Ei ole alust väita, et WTO eeskirjade tõlgendamisel on asjakohased üksnes teatavad rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtted, mis on sätestatud riikide vastutust käsitlevate ILC artiklite artiklites 4, 5 ja 8, kuid mitte teised. WTO apellatsioonikogu on alati kohaldanud üldise tavaõiguse mõisteid, mis on kõnealuste asjaolude hindamisel asjakohased. Lisaks omistamise reeglitele kuuluvad WTO õiguskorda ka näiteks estoppeli ja heausksuse põhimõte. Käesoleval juhul ei ole Egiptuse valitsus vaidlustanud faktilisi asjaolusid, mis on seotud Egiptuses tegutsevatele äriühingutele suunatud Hiina soodusrahastamise taotlemise, tunnistamise ja hõlbustamisega. Selliste asjaolude puhul võib tõlgendamisjuhised tuletada ILC artiklite artiklist 11, millele on viidatud ka rahvusvahelises investeerimisalases kohtupraktikas ([41]). ILC artiklite artikkel 11 on seega subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingus esitatud väljendi „valitsus annab“ tõlgendamisel asjakohane rahvusvahelise õiguse norm rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 31 lõike 3 punkti c tähenduses.

(104) Neljanda vastuväite kohaselt ei ole ILC artiklite artikkel 11 kõnealuste asjaolude suhtes kohaldatav. Selle artikli kohaselt võib riik võtta vastutuse tegevuse eest õigusjärglasena pärast maa omandamist. Valitsus võib ka tunnistada oma kodanike eraviisilist käitumist enda omana. Selles artiklis ei ole siiski ette nähtud, et riik võtab omaks välisriigi teod.

([39]) Kohtuotsus, Üldkohus (esimene koda laiendatud koosseisus), 10. aprill 2019, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA *vs.* Euroopa Komisjon, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 101; samuti kohtuotsus, Üldkohus, 11. juuli 2017, Viraj Profiles *vs.* nõukogu, T-67/14, ei avaldata, ECLI:EU:T:2017:481, punkt 88.

([40]) WT/DS379/AB/R, apellatsioonikogu aruanne, USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud (Hiina), punkt 309.

([41]) Kohtuotsus, 11. oktoober 2002, Mondev International Ltd. *vs.* Ameerika Ühendriigid (ICSID Additional Facility juhtum nr ARB (AF)/99/2), punkt 115 ja märkus 47.

(105) Komisjon lükkas ka selle vastuväite ümber. ILC artiklite artikli 11 pealkiri on „käitumine, mida riik tunnistab ja omaks võtab“, kuid selles ei ole täpsustatud algse teo toimepanijat. See reegel tuleneb otseselt ÜRO Peaassamblee 1974. aasta resolutsioonist 3314 (XXIX) agressiooni määratluse kohta, mida üldiselt peetakse rahvusvahelise tavaõiguse kodifitseerimiseks. Selle resolutsiooni artikli 3 punkti f kohaselt hõlmab ühe riigi poolt teise riigi vastu toime pandud agressiooni määratlus nii otsest rünnakut selle riigi riiklike organite kaudu kui ka „riigi tegevust, mis võimaldab teisel riigil kasutada tema käsutusse antud esimese riigi territooriumit kolmanda riigi vastu suunatud agressiooniakti toimepanemiseks“.

(106) Lisaks ÜRO Peaassamblee 1974. aasta resolutsioonile 3314 (XXIX) (vt eespool põhjendus 97) on ka Rahvusvaheline Kohus kinnitanud riikide vabadust võtta omaks välisriigi tegusid ([42]). Rahvusvaheline praktika ei toeta seega Egiptuse seisukohta, et ILC artiklite artikli 11 kohane omistamine on piiratud territoriaalse õigusjärgluse juhtumitega või juhtumitega, kus valitsus tunnistab ja võtab omaks riigi enda territooriumil toime pandud eraviisilisi õigusrikkumisi.

(107) Viiendas vastuväites väitsid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja, et Hiina valitsuse rahaline toetus Egiptuse üksustele ei ole konkreetne. Nad tsiteerisid alusmääruse artikli 4 lõiget 2, mille kohaselt peab rahalise toetuse saaja kuuluma „toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla“. Nende arvates ei tähenda väljend „toetust andev asutus“ tunnistavat ja omaksvõtvat asutust. Lisaks oli varasemates uurimistes Hiina üksuste puhul toetust andev asutus alati Hiina valitsus. Egiptuse valitsus järeldas, et Hiina valitsuse rahaline toetus ei saa olla konkreetne, „kuna Egiptuses asuvad ettevõtted ei kuulu Hiina jurisdiktsiooni alla“.

(108) Komisjon kordas, et ta käsitas Egiptuse valitsust toetust andva asutusena, sest ta võttis Hiina sooduslaenud omaks ja tunnistas neid. Kuna Jushi Egypt tegutseb erimajandustsoonis, kuulus ta ka Egiptuse valitsuse jurisdiktsiooni alla. Kõnealuse rahalise toetuse saamine piirdus ka konkreetselt selles tsoonis tegutsevate ettevõtetega ja oli seega konkreetne.

(109) Isegi kui oleks vaja tõendada, et Hiina valitsus teostas nende äriühingute suhtes jurisdiktsiooni enne, kui Egiptuse valitsus sai Hiina käitumise omaks võtta (*quod non*), ei muutuks sellest tulemus. Koostöölepingu artiklile 1 ja artikli 4 lõikele 1 alla kirjutades oli Egiptuse valitsus kokku leppinud, et tsoonis tegutsevad äriühingud saavad „Hiina valitsuselt asjakohast poliitilist toetust ja abi ülemere majandus- ja kaubanduskoostöö tsoonide jaoks“ ning et tsooni arendatakse vastavalt „mõlema riigi“ seadustele. Lisaks oma territoriaalse pädevuse teostamisele lubas Egiptuse valitsus seega Hiinal anda konkreetset abi üksnes „ülemere majandus- ja kaubanduskoostöö tsoonides“ asuvatele äriühingutele. Seetõttu lükatakse see väide tagasi.

(110) Kokkuvõttes kinnitas komisjon oma järeldust, et Egiptuse valitsus tunnistas kapitaliinvesteeringute toetamist, laenude andmist äriühingule Jushi Egypt ja maa pakkumist TEDA Egypti poolt ja võttis need omaks ning andis seega konkreetseid subsiidiume alusmääruse artiklite 2–4 tähenduses.

3.3. **Soodusrahastamine**

3.3.1. *Arengupankade laenud äriühingule Jushi Egypt*

3.3.1.1. Osaline koostööst keeldumine ja kättesaadavate faktide kasutamine

Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Egiptuse valitsuse suhtes

(111) Nagu on märgitud eespool põhjenduses 8, esitas komisjon Egiptuse valitsusele teabenõude, et uurida põhjalikult Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse koostööd, millest sai kasu eksportiv tootja.

([42]) Kohtuotsus, ICJ, 27. veebruar 2007, genotsiidi vältimise ja selle eest karistamise konventsiooni kohaldamine (Bosnia ja Hertsegoviina *vs.* Serbia ja Montenegro), punkt 414. Selles kohtuasjas lähtus Rahvusvaheline Kohus eeldusest, et Serbia ja Montenegro föderaalriigil oli õiguslikult võimalik tunnistada ja võtta omaks genotsiidiakte, mille panid toime Serbia *de facto* riigi Republik Srpska organiseeritud relvajõud Bosnia ja Hertsegoviina territooriumil kodusõja ajal selles riigis aastatel 1991–1995. Ta leidis siiski, et praktikas sellist tunnistamist ja omaksvõtmist ei toimunud.

(112) Osa teabenõudest käsitles riigi osalusega Hiina finantsasutuste käitumist ja eelkõige nende käitumist riigiorganina alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i ning kooskõlas WTO asjakohase kohtupraktikaga, kui nad andsid eksportivale tootjale Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsuse koostöö raames laenu.

(113) Sel eesmärgil küsis komisjon Egiptuse valitsuselt teavet Hiina finantssektori ülevaate kohta ning selliste arengupankade nagu CDB ja EXIM rolli kohta laenude või ekspordikrediidi andmisel Jushi kontsernile. Komisjon palus Egiptuse valitsusel edastada teabetaotluse A lisa kas otse või Hiina valitsuse kaudu eespool nimetatud pankadele.

(114) Egiptuse valitsus ei esitanud nõutud teavet ja väitis, et tema käsutuses ei ole teave Hiinas asuvate üksuste ega Hiinas kohaldatavate eeskirjade kohta ning tema pädevuses ei ole sellist teavet küsida. Egiptuse valitsuse arvates rikkus komisjon Egiptuse valitsuselt sellist teavet nõudes Egiptuse valitsuse kaitseõigusi ja riikide suveräänsuse põhimõtet.

(115) Komisjon ei nõustunud selle seisukohaga. Nagu eespool märgitud, otsustasid Egiptuse valitsus ja Hiina valitsus teha koostööd STEC-tsooni rajamiseks, nii et Hiina valitsuse subsiidiumid saab omistada Egiptuse valitsusele. Lisaks märkis komisjon, et Egiptuse valitsus on koos Hiina valitsusega loonud Hiina RV kaubandusministeeriumi ja Suessi kanali majandustsooni üldameti vahel 2016. aastal sõlmitud lepingu (Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni kohta) artikli 8 alusel kolme haldustasandiga juhtimismehhanismi. Selles sättes osutatakse kohustusele teha koostööd tsooni toimimist mõjutavates küsimustes (mis võivad hõlmata olukordi, kus kolmandad riigid võivad kehtestada sellest tsoonist lähtuva ekspordi suhtes tasakaalustavad tollimaksud). See mehhanism andis Egiptuse valitsusele võimaluse koguda nõutud teavet Hiina valitsuselt. Komisjon leidis ka, et rahvusvahelise õiguse kohaselt (1969. aasta rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikkel 27) võib eeldada, et Hiina valitsus täidab oma kohustusi Egiptuse valitsuse ees heas usus, vastates Egiptuse valitsuse edastatud teabenõudele.

(116) Seetõttu leidis komisjon, et Egiptuse valitsusel oli võimalik hankida Hiina valitsuselt nõutud teavet, kuid ta ei teinud seda. Isegi kui osa nõutud teabest sai esitada üksnes Hiina valitsus, leidis komisjon, et Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse koostöö puudumine selles küsimuses tähendab, et komisjon saab oma järeldused uurimise selle aspekti kohta teha üksnes kättesaadava teabe põhjal. Egiptuse valitsus ega ükski huvitatud isik (sh Hiina valitsus) ei vaidlustanud fakte, millele komisjon oma hinnangus tugines (vaid üksnes nende faktide õigusliku kvalifikatsiooni).

(117) Sellise teabe puudumisel leidis komisjon, et talle on jäetud esitamata väga oluline teave uurimise selle tahu kohta.

3.3.1.2. EXIMi ja CDB pank

(118) Võttes arvesse Egiptuse valitsuse ja Hiina valitsuse koostööst keeldumist, mida on selgitatud punktis 3.2.1, tugines komisjon EXIMi ja CDB kui riigiorganite käitumise hindamisel alusmääruse artikli 28 sätetele.

(119) Seda, kas riigi omanduses olev äriühing on riigiorgan, kontrollitakse järgmisel viisil: ([43]) „Oluline on see, kas ettevõttele on antud volitused täita valitsusasutuse ülesandeid, ning mitte see, kuidas see saavutatakse. On palju eri viise, kuidas valitsus kitsamas tähenduses saab anda ettevõtetele volitusi. Seega võivad eri liiki tõendid olla asjakohased, kui soovitakse näidata, kas asjaomasele ettevõttele on antud sellised volitused. Tõendid, et ettevõte täidab tegelikult valitsusasutuse ülesandeid, võivad tõendada seda, et tal on või talle on antud valitsusasutuse volitused, eelkõige kui need tõendid viitavad pidevale ja süstemaatilisele tegevusele. Seega võivad meie arvates tõendid, et valitsus kontrollib ettevõtet ja selle toimimist sisuliselt, tõendada teatavatel asjaoludel seda, et asjaomasel

([43]) WT/DS379/AB/R, USA – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud teatavatele Hiina toodetele, apellatsioonikogu aruanne, 11. märts 2011, DS 379, punkt 318. Vt ka WT/DS436/AB/R (USA – süsinikteras (India)), apellatsioonikogu aruanne, 8. detsember 2014, punktid 4.9–4.10, 4.17–4.20, ja WT/DS437/AB/R, USA – tasakaalustavad tollimeetmed teatavatele Hiina toodetele, apellatsioonikogu aruanne, 18. detsember 2014, punkt 4.92.

ettevõttel on täidesaatev võim ja ta teostab seda võimu valitsusasutuse ülesandeid täites. Samas rõhutame, et kui õigusaktiga selge volituste üleandmine välja arvata, siis üksnes formaalsete seoste olemasolust ettevõtte ja valitsuse vahel kitsamas tähenduses tõenäoliselt ei piisa, et teha kindlaks vajalik valitsusasutuse volituste omamine. Seega näiteks lihtsalt fakt, et valitsus on ettevõtte enamusaktsionär, ei näita, et valitsusel on sisuline kontroll selle ettevõtte tegevuse üle, veel vähem seda, et valitsus on andnud talle valitsusasutuse volitused. Samas mõnel juhul, kui tõenditest ilmneb, et formaalseid kaudseid märke valitsuse kontrolli kohta on palju, ja kui on ka tõendeid, et selline sisuline kontroll on olemas, võib nende alusel teha järelduse, et asjaomane ettevõte kasutab valitsusasutuse volitusi“.

(120) Komisjon taotles teavet riigi omanduses olemise kohta, samuti ametlikke näitajaid valitsuse kontrollist riigi osalusega pankade üle. Samuti analüüsis komisjon, kas kontroll oli sisuline. Selleks pidi komisjon täielikult tuginema kättesaadavatele faktidele, sest Egiptuse valitsus ja riigi osalusega pangad keeldusid tõendeid esitamast.

Omandisuhe ja kontrolli ametlikud näitajad

(121) Seoses Hiina valitsuse omandisuhte ja kontrolli ametlike näitajatega leidis komisjon eelmistes subsiidiumivastastes uurimistes, ([44]) et EXIM on moodustatud ning tegutseb vastavalt riiginõukogu teatisele, millega asutatakse Hiina ekspordiimpordipank, ja EXIMi põhikirjale. Tema põhikirja kohaselt nimetab riik otse EXIMi juhatuse. Järelevalvenõukogu nimetatakse riiginõukogu poolt kooskõlas peamiste riigi osalusega finantsasutuste järelevalvenõukogu reguleerivate ajutiste eeskirjadega (riiginõukogu käskkiri nr 282) ja muude õigusnormidega ning ta allub riiginõukogule.

(122) Põhikirjas märgitakse ka, et EXIMi parteikomiteel on juhtiv ja poliitiliselt keskne roll eesmärgiga tagada, et EXIM rakendab partei ja riigi poliitikat ja peamisi eesmärke. Partei juhtroll on lõimitud kõikidesse äriühingu üldjuhtimise tahkudesse. Põhikirjas märgitakse lisaks, et EXIM soovib toetada väliskaubanduse arengut ja majanduslikku koostööd, piiriüleseid investeeringuid, algatust „One Belt, One Road“ ning koostööd rahvusvahelise suutlikkuse ja seadmete tootmise vallas. Tema äritegevus hõlmab lühiajalisi, keskmise tähtajaga ja pikaajalisi laene, mis kiidetakse heaks ja mis vastavad riigi väliskaubanduse ja „välisturule mineku“ poliitikale, nagu ekspordikrediit, impordikrediit, lepingulised finantskorralduse välislaenud, välisinvesteeringute laenud, Hiina valitsuse välisabi laenud ja eksporttoodete ostjatele antavad laenud.

(123) Vastavalt oma veebisaidile ([45]) on EXIM „riigi rahastatav ja riigi osalusega arengupank, mis on iseseisev juriidiline isik. See on pank, mida juhib otseselt riiginõukogu ja mis on pühendunud Hiina väliskaubanduse, investeeringute ja rahvusvahelise majanduskoostöö toetamisele“.

(124) CDB kohta tegi komisjon varasemates subsiidiumivastastes uurimistes kindlaks, et kõnealune pank on täielikult riigi omanduses ([46]). Kuna CDB kohta ei ole esitatud teavet, mis viitaks vastupidisele, jäi komisjon käesolevas uurimises sama järelduse juurde.

([44]) Vt komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/72, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit elektrijalgrataste impordi suhtes (ELT L 16, 18.1.2019, lk 5), (Hiinast pärit elektrijalgrattad), põhjendused 183–185; komisjoni 8. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/969, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/649, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 146, 9.6.2017, lk 17) (Hiinast pärit kuumvaltsitud lehtteras (HRF)), põhjendus 91, ja rakendusmäärus (EL) 2018/1690 (Hiinast pärit rehvid), põhjendused 175–177.

([45]) http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, vaadatud 14. aprillil 2020.

([46]) Vt Hiinast pärit kuumvaltsitud lehtteras, põhjendus 132, Hiinast pärit rehvid, põhjendus 210.

Sisuline kontroll

(125) Järgmisena taotles komisjon teavet, kas Hiina valitsus tegi sisulist kontrolli riigi osalusega panga tegevuse üle seoses laenupoliitika ja riskide hindamisega, kui pank andis laenu klaasfilamentkiu tööstusele. Kuna Egiptuse valitsus ei teinud koostööd, tugines komisjon parimatele kättesaadavatele faktidele ning eelkõige avalikult kättesaadavale teabele ja eelmiste subsiidiumivastaste uurimiste järeldustele ([47]).

(126) Selles osas on arvesse võetud järgmised reguleerivad dokumendid:

— Hiina RV kommertspankade seaduse (edaspidi „pangandusseadus“) artikkel 34;

— laenude üldeeskirjade artikkel 15 (rakendab Hiina Rahvavabariigi Pank (edaspidi „Hiina Rahvapank“);

— „Ajutised meetmed struktuurimuudatuste läbiviimiseks tööstuses“ (riiginõukogu 2005. aasta otsus nr 40) (edaspidi „otsus nr 40“);

— „Hiina panganduse reguleerimise komisjoni (CBIRC) rakendusmeetmed Hiina rahastatud kommertspankade halduslikes tegevusloaküsimustes“ (CBIRC korraldus nr 1, 2017);

— „Hiina panganduse reguleerimise komisjoni (CBIRC) rakendusmeetmed välisrahastusega pankade halduslikes tegevusloaküsimustes“ (CBIRC korraldus nr 4, 2015);

— „Pangandussektoris finantsasutuste juhatuse liikmete ja kõrgema tasandi ametnike kvalifitseerimise haldusmeetmed“ (CBIRC nr 3, 2013).

(127) Vaadates need reguleerivad dokumendid läbi, leidis komisjon, et Hiina RV finantsasutused tegutsevad üldises õiguslikus keskkonnas, mis suunab neid oma rahaliste otsuste tegemisel joonduma Hiina valitsuse tööstuspoliitika eesmärkide järgi järgmistel põhjustel.

(128) EXIMi avaliku korra volitused kehtestatakse Hiina impordi-ekspordipanga asutamise teatises ja tema põhikirjas.

(129) Kõikide Hiinas tegutsevate pankade suhtes kohaldatava pangandusseaduse artiklis 34 on märgitud, et „kommertspangad tegutsevad laene andes vastavalt rahvamajanduse ja sotsiaalse arengu vajadustele ning lähtuvalt riigi tööstuspoliitika suunistest“. Ehkki pangandusseaduse artiklis 4 märgitakse, et „kommertspangad tegutsevad seadusjärgselt ilma ühegi üksuse või isiku sekkumiseta. Kommertspangad võtavad sõltumatult tsiviilvastutuse kogu oma juriidilise isiku varaga“, näitas uurimine, et pangandusseaduse artiklit 4 kohaldatakse vastavalt pangandusseaduse artiklile 34, st kui riik kehtestab riikliku poliitika, siis pangad rakendavad seda ja järgivad riigi suuniseid.

(130) Lisaks on laenude üldeeskirja artiklis 15 sätestatud, et „kooskõlas riigi poliitikaga võivad asjaomased ministeeriumid subsideerida laenuintresse, et edendada teatavate tootmisharude kasvu ja majanduse arengut teatavates piirkondades“.

(131) Samuti juhendab otsus nr 40 kõiki finantsasutusi andma krediiditoetust konkreetselt „soodustatud“ projektidele. Otsuse nr 40 III peatükis viidatakse suuniskataloogile struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses, mis hõlmab kolme liiki projekte: soodustatud projektid, piiratud projektid ja kõrvaldatud projektid. Otsuse artiklis XVII on sätestatud, et kui „investeerimisprojekt kuulub soodustavate meetmete hulka, tuleb see läbi vaadata, heaks kiita ja dokumenteerida vastavalt investeeringuid käsitlevatele asjakohastele riiklikele eeskirjadele; kõik finantsasutused annavad krediiditoetust krediidipõhimõtete kohaselt; omatarbeks imporditud seadmed investeeringu kogusummas,

([47]) Vt Hiinast pärit elektrijalgrattad, põhjendused 195–202, Hiinast pärit kuumvaltsitud lehtteras, põhjendused 100 ja 101, Hiinast pärit rehvid, põhjendused 188–192.

välja arvatud kaubad, mida nimetatakse rahandusministeeriumi välja antud dokumendis omamaiste investeerimisprojektide maksuvabastuseta importkaupade kohta (muudetud 2000. aastal), võib vabastada imporditollimaksust ja impordiga seotud käibemaksust, välja arvatud juhul, kui on kehtestatud uued eeskirjad maksuvabastusest välja jäävate investeerimisprojektide sisu kohta. Muud soodustatud tööstusprojektide eeliskohtlemist kohaldatakse vastavalt asjakohastele riiklikele eeskirjadele".

(132) Suuniskataloogis struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus) ([48]) loetletakse „soodustuste I kategoorias" järgmist: „XII. Ehitusmaterjalid: […] 6. Tehnoloogia arendamine ja tootmine: leelisevaba klaaskiu tootmise tehnoloogia ja kõrgtehnoloogiline klaaskiud ning tooted, mille aastatoodang on 50 000 tonni".

(133) Klaasfilamentkiust toodete tootmisega seotud projektid kuuluvad seega „soodustatud" kategooriasse.

(134) Seega kinnitab otsus nr 40 varasemat järeldust pangandusseaduse kohta, et pankadel on sooduslaenude andmise näol tegemist valitsusasutuste volitustega. Komisjon leidis ka, et Hiina panganduse reguleerimise komisjonil (edaspidi „CBIRC") on kaugeleulatuvad volitused kõigi Hiina RVs asutatud finantsasutuste (sealhulgas era- ja välisomanduses olevad finantsasutused) juhtimise kõigi aspektide heakskiitmiseks, näiteks: ([49])

— finantsasutuste kõikide juhtide ametisse nimetamise heakskiitmine nii peakontori kui ka kõikide kohalike filiaalide tasandil;

— CBIRC heakskiit on nõutav igal tasandil juhtide palkamiseks alates kõige kõrgema tasandi ametikohtadest kuni filiaalide juhatajateni ning hõlmab isegi välisriigi filiaalides juhatajaks nimetatud isikuid, samuti tugifunktsioonide eest vastutavaid juhatajaid (nt IT juhid) ning

— väga pikka loetelu halduslikest heakskiitudest, sealhulgas filiaalide asutamise, uute tegevusvaldkondadega alustamise või uute toodete müügi, panga põhikirja muutmise, rohkem kui 5 % osaluse müügi, kapitali suurendamise, asukoha muutmise, organisatsioonilise vormi muutmise jne heakskiitmine.

(135) Seetõttu järeldas komisjon, et Hiina valitsus on loonud normatiivse raamistiku, mida Hiina valitsuse poolt ametisse määratud ja Hiina valitsuse ees vastutavad juhid ja järelevalvetöötajad peavad järgima. Seega tugines Hiina valitsus normatiivsele raamistikule, et omada sisulist kontrolli koostööd tegevate riigi osalusega pankade üle alati, kui need klaasfilamentkiu tööstusele laene andsid.

(136) Lisaks üldisele õigusraamistikule kohaldati EXIMi ja CDB poolt äriühingule Jushi Egypt antud laenude suhtes järgmist õigusraamistikku.

(137) China-Africa TEDA ja EXIM allkirjastasid 6. novembril 2009 strateegilist koostööd käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumi, milles esitati kuni 6 miljardi jüaani suurune pakett üldise strateegilise koostöö tegemiseks ülemere kaubandus- ja majanduskoostöötsoonides.

(138) 7. novembril 2009 allkirjastasid kuus Aafrika majandus- ja kaubanduskoostöötsooni, sealhulgas SETC-tsoon, Hiina ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonide ning CDB tütarettevõtja Hiina-Aafrika arengufondi (edaspidi „CADF") vahelise ühiskohtumise pakti.

(139) Lisaks andis Hiina kaubandusministeerium 2013. aastal välja teatise Hiina arengupanga poolt ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonide loomiseks ja arendamiseks antava toetusega seotud aspektide kohta. Selle teatise kohaselt annavad Hiina kaubandusministeerium ja CDB „poliitilist toetust investeeringute tegemiseks äriühingutesse ja rahastamiskõlblikesse koostöötsoonidesse sisenevatesse ettevõtetesse ning nende rahastamiseks". CDB „selgitab koostöötsoonis eelisrahastamise põhitingimusi vastavalt kaubandusministeeriumi ja rahandusministeeriumi nõuetele" ning CDB „toetab valikuliselt ehitus- ja koostööprojekte, millele Hiina kaubandusministeerium on koostöös koostöötsooni asukohariigi valitsusega suurt tähelepanu pööranud".

([48]) Riikliku arengu- ja reformikomisjoni 27. märtsi 2011. aasta korraldusega nr 9 vastu võetud suuniskataloog struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses (2011. aasta versioon) (2013. aasta muudatus), mida on muudetud riikliku arengu- ja reformikomisjoni otsusega, millega muudetakse suuniskataloogi (struktuurimuudatuste elluviimiseks tööstuses (2011. aasta versioon), vastu võetud arendus- ja reformikomisjoni 16. veebruari 2013. aasta korraldusega nr 21) asjaomaseid punkte.

([49]) Vastavalt CBIRC rakendusmeetmetele Hiina rahastatud kommertspankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus nr 1, 2017), CBIRC rakendusmeetmetele välisrahastusega pankade halduslikes tegevusloa andmise küsimustes (CBIRC korraldus nr 4, 2015) ning pangandussektoris finantsasutuste juhatuse liikmete ja kõrgema tasandi ametnike kvalifitseerimise haldusmeetmetele (CBIRC nr 3, 2013).

(140) Hiina ja Egiptuse 2016. aasta koostöölepingu artiklis 4 on sätestatud, et „Hiina valitsus määratleb koostöötsooni Hiina ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonina. Koostöötsoonil […] on õigus saada asjakohast poliitilist toetust ja abi, mida Hiina valitsus pakub ülemere majandus- ja kaubanduskoostöötsoonidele“. Lisaks toetab Hiina valitsus artikli 5 kohaselt koostöötsooni ka sellega, et „soovitab asjaomastel finantsasutustel pakkuda rahastamisvahendeid koostöötsoonis asuvatele investeerimisprojektidele, tingimusel et laenutingimused ja laenu kasutamise nõuded on täidetud“.

(141) Eespool nimetatud lepingut rakendava Hiina-Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsooni korralduskomitee loomist käsitleva koostöölepingu artikli 2 lõikes IV on veel täpsustatud, et Tianjini provintsi rahvavalitsuse asjaomaste funktsionaalsete osakondade ja Suessi kanali majandustsooni üldameti ühiselt loodud korralduskomitee „teeb kõik endast oleneva, et rakendada sujuvalt kõiki Hiina ja Egiptuse õigusnormides sätestatud stimuleerivaid meetmeid“, ning artikli 2 lõikes V on lisatud, et ta „koordineerib ja abistab asjaomaseid finantsasutusi, teiste hulgas pangandus- ja kindlustusasutusi ning erinevaid fonde, mis annavad koostöötsoonile ja elamumajandusettevõtetele krediiditoetust, ning aitab koostöötsoonil ja elamumajandusettevõtetel uurida enamaid rahastamiskanaleid“.

(142) Komisjon tegi kindlaks, et kõik riigi osalusega Hiina finantsasutused, sealhulgas EXIM ja CDB, rakendasid valitsuse ülesannete täitmisel klaasfilamentkiu sektori suhtes eespool kirjeldatud õigusraamistikku. Seepärast olid nad riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i ning kooskõlas WTO asjakohase kohtupraktikaga.

3.3.1.3. Riigi osalusega pangad kui riigiorganid

(143) Seetõttu otsustas komisjon kooskõlas eespool olevates põhjendustes toodud järeldustega kasutada kättesaadavaid fakte, et teha kindlaks, kas need riigi osalusega pangad kvalifitseeruvad riigiorganiteks.

(144) Komisjon on varasemates subsiidiumivastastes uurimistes ([50]) kindlaks teinud, et järgmised pangad, kes on andnud laene käesolevas uurimises valimisse kaasatud eksportivate tootjate kontsernidele, kuuluvad osaliselt või täielikult riigile või riigile kuuluvatele juriidilistele isikutele: Hiina arengupank, Hiina ehituspank, Hiina tööstus- ja kommertspank, sidepank, Hiina Everbrighti pank, postiteenuste säästupank, Hiina kaupmeeste pank, Shanghai Pudongi arengupank, Hiina tööstuspank, Shenyangi maaelu kommertspank, Shanghai pank, Ningbo pank, Hiina CITICi pank, Hiina Guangfa pank, Hiina Bohai pank, Huaxia pank. Hankou pank, Hubei pank, Huishangi pank, Dongyingi pank, Tianjini pank, Kunluni pank, Shanghai maaelu kommertspank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Kuna vastupidist teavet ei ole esitatud, jõudis komisjon käesolevas uurimises samale järeldusele.

(145) Kuna finantsasutustelt ei saadud konkreetset teavet, mis tõendanuks vastupidist, järeldas komisjon, et Hiina valitsuse poolne omandus ja kontroll põhineb ametlikel näitajatel ning seda samadel põhjustel nagu on eespool punktis 3.3.1.2 sätestatud. Eelkõige eeldatakse olemasolevate faktide põhjal, et riigi osalusega pankade juhid ja järelevalvetöötajad nimetab ametisse Hiina valitsus ja nad vastutavad Hiina valitsuse ees samal viisil nagu EXIMis.

(146) Seoses sisulise kontrolliga leidis komisjon, et eespool punktis 3.3.1.2 analüüsitud normatiivne raamistik kehtib nende suhtes samal viisil. Kuna vastupidise kohta andmed puuduvad, võib kättesaadavate faktide põhja järeldada, et konkreetseid tõendeid krediidivõimelisuse hindamise kohta ei ole, nii et eespool punktis 3.3.1.2 esitatud analüüs normatiivse raamistiku konkreetse rakendamise kohta on kohaldatav samal viisil ka nende suhtes.

(147) Selle põhjal järeldas komisjon, et teised riigi osalusega pangad, kes annavad laenu valimisse kaasatud äriühingutele, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i.

3.3.1.4. Kokkuvõttev järeldus riigi osalusega finantsasutuste kohta

(148) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes tegi komisjon kindlaks, et kõik riigi osalusega Hiina finantsasutused, kes andsid eksportivale tootjale või tema kontsernile laenu või võimaldasid kapitalirenti, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i.

([50]) Vt kuumvaltsitud lehtterastoodete juhtum, põhjendus 132, ja rehvide juhtum, põhjendus 211.

(149) Isegi kui riigi osalusega finantsasutusi ei käsitata riigiorganitena, tegi komisjon kindlaks, et neid käsitatakse siiski finantsasutustena, kellele Hiina valitsus on teinud ülesandeks täita tavapäraselt valitsuse täidetavaid ülesandeid alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv tähenduses, ning seda samadel põhjustel, nagu on märgitud põhjendustes 131–133. Seega tuleks nende tegevus igal juhul omistada Hiina valitsusele.

3.3.1.5. Eraõiguslike finantsasutuste volitamine või suunamine

(150) Komisjon käsitles seejärel ülejäänud finantsasutusi. Varasemate subsiidiumivastaste uurimiste ([51]) tulemuste ja avalikult kättesaadava teabe põhjal peeti eraomandis olevaks järgmisi finantsasutusi: Hiina Minshengi pank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered pank, Ping Ani pank. Komisjon analüüsis, kas Hiina valitsus oli alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv tähenduses teinud neile finantsasutustele ülesandeks anda subsiidiume klaasfilamentkiu sektorile.

(151) WTO apellatsioonikogu arvamuse kohaselt tähendab „volitamine“, et valitsus paneb vastutuse eraõiguslikule üksusele, ning „suunamine“ tähendab olukorda, kus valitsus teostab oma võimu eraõigusliku üksuse üle ([52]). Mõlemal juhul kasutab valitsus eraõiguslikku üksust vahendajana rahalise toetuse andmiseks ning „enamikul juhtudel on eeldatav, et eraõigusliku üksuse volitamine või suunamine hõlmab mõnel määral ka ähvardust või stiimuleid“ ([53]). Samal ajal ei lubata alapunktiga iv liikmesriikidel kehtestada toodete suhtes tasakaalustusmeetmeid, „kui valitsus rakendab oma üldiseid õigusaktides sätestatud regulatiivseid volitusi“ ([54]) või kui valitsuse sekkumine „võib või ei pruugi omada teatavat tagajärge lihtsalt konkreetsetel faktilistel asjaoludel ning turuosaliste vabal valiku põhjal“ ([55]). Pigem osutavad volitamine ja suunamine „valitsuse aktiivsemale rollile kui lihtsalt soodustamine“ ([56]).

(152) Komisjon märkis, et tööstust puudutav ja eespool punktis 3.3.1.2 nimetatud normatiivne raamistik kehtib Hiina RVs kõikide, sealhulgas eraomandis olevate finantsasutuste suhtes. Seda kinnitab asjaolu, et pangandusseadus ja mitu CBIRC korraldust hõlmavad kõiki Hiina rahastatud ja välisinvesteeringutega pankasid, mida CBIRC juhib.

(153) Kuna eraõiguslikud finantsasutused ei esitanud teistsugust teavet, tegi komisjon klaasfilamentkiu tööstuse kohta järelduse, et riik on alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv esimese taande tähenduses teinud kõikide Hiinas CBIRC järelevalve all tegutsevate finantsasutuste (sh eraõiguslikud finantsasutused) ülesandeks järgida valitsuse poliitikat ning anda soodustingimustel laenu klaasfilamentkiu tööstusele.

(154) Lisaks on kõigi Hiina pankade suhtes kohaldatav normatiivne raamistik palju laiem kui vaid need kaks CBIRCd reguleerivat eeskirja, nagu on näidatud eespool põhjenduses 106.

(155) Seoses sisulise kontrolliga leidis komisjon, et eespool punktis 3.3.1.2 analüüsitud normatiivne raamistik kehtib nende suhtes samal viisil. Kuna vastupidise kohta andmed puuduvad, võib kättesaadavate faktide põhja järeldada, et konkreetseid tõendeid krediidivõimelisuse hindamise kohta ei ole, nagu neid ei ole ka koostööd teinud riigi osalusega panga puhul, nii et eespool punktis 3.3.1.2 esitatud analüüs normatiivse raamistiku konkreetse rakendamise kohta on kohaldatav samal viisil ka nende suhtes.

(156) Selle põhjal järeldas komisjon, et teised riigi osalusega pangad, kes annavad laenu äriühingule Jushi Egypt, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i.

([51]) Vt kuumvaltsitud lehtterase ja rehvide juhtum.
([52]) WT/DS/296, DS 296 USA – Koreast pärit dünaamiliste muutmälude (DRAMS) tasakaalustava tollimaksu uurimine, apellatsioonikogu aruanne, 21. veebruar 2005, punkt 116.
([53]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 116.
([54]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 115.
([55]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 114, milles nõustutakse vaekogu aruande DS 194 punktiga 8.31 selles küsimuses.
([56]) Apellatsioonikogu aruanne DS 296, punkt 115.

3.3.1.6. Krediidireitingud

(157) Komisjon on varasemate subsiidiumivastaste uurimiste ([57]) käigus kindlaks teinud, et Hiina äriühingutele antud riigisisesed krediidireitingud ei olnud usaldusväärsed, tuginedes Rahvusvahelise Valuutafondi avaldatud uuringule, ([58]) mis näitas lahknevust rahvusvaheliste ja Hiina krediidireitingute vahel, ning valimisse kaasatud äriühinguid käsitleva uurimise järeldustele. IMFi andmetel on kohalikud reitinguagentuurid andnud tõepoolest üle 90 %-le neist Hiina võlakirjadest AA- kuni AAA-reitingu. See ei ole võrreldav teiste turgudega, nagu Euroopa Liit või Ameerika Ühendriigid. Näiteks Ameerika Ühendriikide turul on vähem kui 2 %-l äriühingutest nii kõrge reiting. Hiina reitinguagentuurid on seega suurel määral kallutatud reitinguskaala ülemise otsa poole. Neil on väga laiad reitinguskaalad ning nad kalduvad koondama väga erineva makseviivituse riskiga võlakirju ühte laia reitingukategooriasse ([59]).

(158) Lisaks tõstavad välisriikide reitinguagentuurid, nagu Standard and Poor's ja Moody's, välisriigis emiteeritud Hiina võlakirjade hindamisel tavaliselt emitendi põhikrediidireitingut, tuginedes hinnangule ettevõtte strateegilise tähtsuse kohta Hiina valitsuse jaoks ja mis tahes kaudsele garantiile ([60]). Näiteks Fitch märgib selgelt, kui see on asjakohane, et sellised garantiid on peamine tegur, millel tema Hiina äriühingute krediidireitingud põhinevad ([61]).

(159) Komisjon tegi avalikult kättesaadava teabe põhjal kõigepealt kindlaks, et riik võib avaldada krediidireitinguturule teatavat mõju. Kahe uuringu kohaselt, mis avaldati 2016. aastal, tegutses Hiina turul ligikaudu 12 reitinguagentuuri, millest enamik olid riigi osalusega. Kokku oli 60 % kõikidest reitinguga äriühingu võlakirjadest Hiinas hinnatud riigi osalusega reitinguagentuuri poolt ([62]).

(160) Varasemate uurimiste ([63]) käigus kinnitas Hiina valitsus, et Hiina võlakirjaturul tegutses 12 reitinguagentuuri, kaasa arvatud kümme omamaist reitinguagentuuri, sealhulgas Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Samuti tegutses Hiinas kaks Hiina ja välisriigi ühisettevõttest reitinguagentuuri, nimelt China Lianhe Credit Rating Co. Ltd. ja China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. Kuna puudus vastupidist kinnitav teave, leidis komisjon, et olukord ei ole muutunud.

(161) Teiseks puudub vaba juurdepääs Hiina krediidireitinguturule. See on sisuliselt suletud turg, sest enne kui reitinguagentuurid saavad tegevust alustada, peab Hiina väärtpaberite reguleerimisasutus (CSRC) või PBOC nad heaks kiitma ([64]). PBOC teatas 2017. aasta keskpaigas, et välismaistel reitinguagentuuridel lubatakse anda krediidireitinguid riigisisesel võlakirjaturul teatavatel tingimustel. Uurimisperioodil ei olnud aga ühtegi välismaist reitinguagentuuri veel heaks kiidetud ([65]). Siiski moodustasid välismaised agentuurid vahepeal ühisettevõtteid kohalike reitinguagentuuridega, mis annavad krediidireitinguid riigisisesteks võlakirjade emissioonideks. Samas järgivad need reitingud Hiina reitinguskaalasid ning ei ole seega rahvusvaheliste reitingutega täpselt võrreldavad, nagu eespool selgitatud.

([57]) Elektrijalgrataste juhtum, põhjendused 238–244, rehvide juhtum, põhjendused 237–242.

([58]) IMFi töödokument „Resolving China's Corporate Debt Problem", Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender ja Jiangyan, oktoober 2016, WP/16/203.

([59]) Livingston, M., Poon, W. P. H. ja Zhou, L., „Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry" (Kas Hiina krediidireitingud on asjakohased? Hiina võlakirjaturu ja krediidireitingute tööstuse uuring), *Journal of Banking & Finance*, 2017, lk 24.

([60]) Price, A. H., Brightbill T. C., DeFrancesco R. E., Claeys, S. J., Teslik, A. ja Neelakantan, U., *China's broken promises: why it is not a market-economy* (Hiina murtud lubadused: miks Hiina ei ole turumajandus), Wiley Rein LLP, 2017, lk 68.

([61]) Vt näiteks Reuters (2016), *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* (Fitch annab Shougangi USA dollarites emiteeritud eelisvõlakirjadele lõpliku reitingu A-), https://www.reuters.com/article/idUSFit982112, (vaadatud 21. oktoobril 2017).

([62]) Lin, L. W. ja Milhaupt, C. J. (2016), „Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market" (Riigiga seotud: võrgustiku vaade Hiina äriühingute võlakirjaturu kohta), *Columbia Law and Economics Working Paper*, nr 543, lk 20; Livingstone, M., Poon, W. P. H. ja Zhou, L., „Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry" (Kas Hiina krediidireitingud on asjakohased? Hiina võlakirjaturu ja krediidireitingute tööstuse uuring), *Journal of Banking & Finance*, 2017, lk 9.

([63]) Elektrijalgrataste juhtum, põhjendus 241, rehvide juhtum, põhjendus 240.

([64]) Vt Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse kehtestatud ajutised meetmed krediidireitingualase tegevuse haldamiseks seoses väärtpaberituruga, Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse korraldus nr 50, 24. august 2007; Hiina Rahvavabariigi Panga teatis China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. ja teiste äriühingu võlakirjade krediidireitingute valdkonnas tegutsevate asutuste kohta, Yinfa nr 547, 16. detsember 1997 ning Hiina Rahvavabariigi Panga ja Hiina väärtpaberite reguleerimisasutuse 2018. aasta teatis nr 14, mis käsitleb reitinguagentuuride poolt võlakirjade krediidireitingu teenuste osutamist pankadevahelisel võlakirjaturul ja börsivõlakirjade turul.

([65]) Vt PBOC teatis, mis käsitleb reitinguagentuuride krediidireitingualast tegevust pankadevahelisel võlakirjaturul, jõustus 1. juulil 2017.

(162) Komisjoni järeldusi kinnitab PBOC enda hiljutine uuring, mille järeldustes märgitakse, et „kui välisvõlakirjade investeeringute tasemeks on seatud rahvusvaheline reiting BBB- ja sellest kõrgem reiting, võib riigisisese võlakirjainvesteeringute reitingu anda tasemel AA ja sellest kõrgemal tasemel, võttes arvesse riigisisese keskmise reitingu ja rahvusvahelise reitingu erinevust, mis on kuus või rohkem astet“ ([66]).

(163) Pidades silmas eespool põhjendustes 137–142 kirjeldatud olukorda, tegi komisjon järelduse, et Hiina krediidireitingud ei taganud alusvara krediidiriski usaldusväärset hinnangut. Selle põhjal järeldas komisjon, et isegi kui Hiina reitinguagentuur andis eksportiva tootja äriühingule või tema kontsernile hea krediidireitingu, ei ole sellised reitingud usaldusväärsed. Neid reitinguid moonutasid ka poliitilised eesmärgid soodustada peamisi strateegilisi tööstusharusid, nagu klaasfilamentkiu tootmine.

3.3.1.7. Kasu ja subsiidiumisumma arvutamine

(164) Nagu on märgitud põhjenduses 85, leidis komisjon, et Egiptuses asuva subsiidiumi saaja puhul oleks põhimõtteliselt asjakohane uurida, kas need laenusaajad said paremaid tingimusi, kui nad oleksid saanud Egiptuse finantsturul. Komisjon kontrollis seda punkti ja kinnitas, et kui kasutataks Egiptuses võrreldavaid laenuintresse, oleks subsideerimise summa suurem (17,8 %) ([67]). Pidades aga silmas põhjenduses 86 nimetatud erandlikke asjaolusid, arvutas komisjon tasakaalustatava subsiidiumi summa, võttes arvesse asjaolu, et subsiidiumi saajad said Hiinas soodustingimustel rahastamist. Selle arvutuse tegemiseks hindas komisjon kasu, mida subsiidiumi saajad uurimisperioodil said. Alusmääruse artikli 6 punkti b kohaselt on subsiidiumi saaja saadud kasu järgmise kahe summa vahe: intressisumma, mille äriühing maksab sooduslaenu eest, ning summa, mis tal tuleks maksta võrreldava kommertslaenu eest, mida ta võiks vabal turul reaalselt saada.

(165) Komisjon otsustas määrata EXIMi ja CDB sooduslaenude turuintressimäärad kindlaks vastavalt Hiina turuinvestorite hüpoteetilistele võrdlusalustele kooskõlas alusmääruse artikli 6 punktiga b. Koostöö puudumise tõttu ei esitanud kõnealune pank (kõnealused pangad) lisateavet. Seepärast otsustas komisjon kasutada sama arvutusmeetodit nagu muude välisvaluutas nomineeritud laenude puhul, mille Hiina finantsasutused on Hiina RVs välja andnud, ning lisas Egiptuses tehtud investeeringuga seotud riskipreemia, nagu allpool kirjeldatud.

(166) Komisjon tegi kõigepealt kindlaks äriühingu Jushi Egypt krediidireitingu, mis kajastab äriühingu finantsolukorda. Komisjon märkis, et Hiina reitinguagentuur andis CNBMi kontserni eri äriühingutele reitingud vahemikus AA- ja AA+. Võttes arvesse põhjendustes 137–143 nimetatud Hiina krediidireitingute üldist moonutatust, tegi komisjon järelduse, et see reiting ei ole usaldusväärne.

(167) Seega leidis komisjon, et Jushi kontserni üldine finantsolukord vastab BB reitingule, mis on kõrgeim reiting, mis ei kvalifitseeru enam „investeerimisjärgu reitinguks“. Võttes arvesse vaba tagasimaksega laenude olemasolu, järeldas komisjon, et Ameerika Ühendriikide B-reitinguga (BB asemel) äriühingu võlakirjade kasutamine oleks turupõhise võrdlusaluse kindlaksmääramiseks asjakohasem.

(168) Kooskõlas muude välisvaluutas nomineeritud laenudega, mille Hiina finantsasutused on Hiina RVs välja andnud, kasutati sobiva võrdlusaluse kindlaksmääramiseks USA dollarites emiteeritud B-reitinguga äriühingute võlakirju. Jushi Egypt asub riigis, kus toimusid laenude andmise ajal kodaniku- ja poliitilised rahutused ning erinevad terrorirünnakud, ning seega on sellel Hiina äriühingutest erinev krediidirisk, mis on seotud riigis valitsevate välistingimustega. Selle tulemusena lisas komisjon võrdlusmäärale juurdehindluse, et arvestada turuintressimääras riigi laenuriski.

(169) Riigi laenuriskiga seotud garantiipreemia määrati kindlaks OECD riigi laenuriski liigituse alusel ekspordikrediidi valdkonnas ning OECD kehtestatud vastava garantiipreemia alammäära alusel ([68]). EXIMi panga antud laenude puhul määrati riigi laenuriskiks 2,37 % ja CDB antud laenude puhul 2,44 %.

([66]) PBOC töödokument nr 2017/5, 25. mai 2017, lk 28.

([67]) Egiptuse Keskpanga statistika: Egiptuse Keskpanga antavate laenude keskmised intressimäärad uurimisperioodil, mis põhinevad selliste pankade valimi kaalutud keskmistel intressimääradel, kelle hoiused moodustavad ligikaudu 80 % pangandussüsteemi koguhoiustest, ja mida arvutatakse kuupõhiselt, vt https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

([68]) Lisateabe saamiseks vt riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkulepe, jaanuar 2019, TAD/PG(2019)1, ja riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppe osaliste riigi laenuriskide liigitus.

(170) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Jushi Egypt, et komisjon oleks pidanud kasutama laenudest saadava kasu arvutamisel võrdlusalusena kahte pakkumist, mille Egiptuse pank tegi äriühingule 2013. ja 2016. aastal. Komisjon vaatas need pakkumised läbi, kuid otsustas, et need ei ole tüüpilised sellise võrreldava kommertslaenu suhtes, mida äriühing võiks tegelikult turult saada.

(171) Komisjon leidis, et pakkumistes ei kirjeldata äriühingule pakutavat tegelikku finantstoodet, vaid viidatakse üldiselt „krediidiliinide“ intressimäärale. Seega ei ole komisjonil võimalik kindlaks teha, kas pakkumine viitab tegelikult laenule või viitab see muudele finantstoodetele, näiteks krediidiliini avamisele, kaubanduse rahastamisele (akreditiivid, käskvekslid, faktooring jne). Isegi kui leitakse, et pakkumine on seotud laenuga, puudub muu oluline teave, näiteks panga pakutud väidetava laenu kestus ja pakutavate krediidiliinide ulatus (st maksimaalne summa, mida pank oleks valmis äriühingule andma). Sellega seoses märkis komisjon, et CDB ja EXIMi antud laenud olid suurteks põhivaraprojektideks ettenähtud pikaajalised laenud, mis ulatusid sadade miljonite USA dollariteni. Seetõttu leidis komisjon, et ta ei saa kasutada äriühingu Jushi Egypt pakutud võrdlusalust.

(172) Samuti märkis komisjon, et isegi kui ta võtaks arvesse äriühingu esitatud võrdlusalust, ei muudaks see märkimisväärselt kasu arvutamist, sest Egiptuse panga pakutud intressimäär oli kooskõlas komisjoni poolt võrdlusaluse puhul kindlaks määratud viit(e)intressimääraga, mis vastab Hiina panga poolt riigisisesele (Hiina) BB-reitinguga kliendile antud USA dollarites laenule. Seega kinnitasid need laenud, et Jushi Egypt saab tõepoolest kasu madalamatest intressimääradest võrreldes turu võrdlusnäitajatega. Seetõttu lükati äriühingu väide tagasi.

3.3.2. *Laenud arengupankadelt äriühingule Jushi Egypt Hiinas asuva emaettevõtja Jushi kaudu*

(173) Ajavahemikul 2014. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni andis Jushi (Hiina) äriühingule Jushi Egypt mitu ühte kontserni kuuluvate ettevõtjate vahelist laenu kogusummas ligikaudu 281,5 miljonit USA dollarit.

(174) Komisjon leidis siiski, et Jushi (Hiina) rahastas neid ettevõtjatevahelisi laene ise Hiina finantsasutustest saadud välisrahastuse kaudu. Teisisõnu, selle asemel et Jushi Egypt saaks laenu otse Hiina pankadelt, sai Jushi (Hiina) asjaomastelt asutustelt soodustingimustel rahastust ja eraldas seejärel nendest laenudest saadava kasu oma tootmistegevuse jaoks Egiptuses (Jushi Egypt). Laenud, mida EXIM ja CDB andsid otse, ei ole iseenesest piisavad, et tagada välisrahastamise kogusumma, mis on vajalik SETC-tsoonis tootmistegevuse arendamiseks. Seega oli vaja täiendavat kaudset rahastamist ettevõtjatevaheliste laenude kaudu. Komisjon ei leidnud ühtegi konkreetset pangalaenu, mis oleks otseselt seotud Egiptuse projektiga. 2014. aastal emiteeris Jushi (Hiina) võlastruktuuri parandamiseks võlakirja, et asendada erinevaid pangalaene. See võlakiri, milles viidatakse mitmel viisil projekti kapitalivajadustele Egiptuses, kinnitab, et Jushi (Hiina) vajas oma tootmistegevuse toetamiseks Egiptuses välist finantsabi. Seetõttu leidis komisjon, et aluseks olevad sooduslaenud, mida anti Jushi (Hiina) kaudu, on omistatavad Egiptuse valitsusele samal viisil nagu otselaenud, mida andsid äriühingule Jushi Egypt Hiina finantsasutused.

(175) Kuna kõiki neid laene saab sisuliselt samastada laenudega, mida Hiina valitsus annab Hiina äriühingule, kes seejärel eraldab kasu oma mujal toimuvaks tootmistegevuseks, otsustas komisjon kohelda neid laene nagu mis tahes muud Hiina omamaist laenu Hiina klaasfilamentkiust toodete tootjale. Sellega seoses, nagu on märgitud põhjenduses 128, leidis komisjon, et kõik riigi osalusega Hiina finantsasutused, kes andsid laene äriühingutele Jushi (Hiina) ja Jushi Egypt, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i ja kooskõlas WTO asjakohase kohtupraktikaga.

(176) Komisjon arvutas seejärel tasakaalustatava subsiidiumi summa. Sellega seoses märkis komisjon, et nominaalne intressimäär, mida Jushi (Hiina) võttis äriühingult Jushi Egypt, oli 7,5 %. Ometi ei olnud nii kõrget intressimäära ühelgi äriühingule Jushi (Hiina) antud rahastamissummal. Tegelikult oli Jushi (Hiina) keskmine intressimäär uurimisperioodil ligikaudu 4 %. Seega võrdles komisjon keskmist intressimäära, mida Jushi (Hiina) maksis uurimisperioodil ettevõtjatevahelise laenu jäägilt, summaga, mida äriühing oleks pidanud maksma võrreldava kommertslaenu eest, mida ta võiks turul reaalselt saada.

(177) Selleks et võtta arvesse pankade suurenenud riskipositsiooni, millele juhib tähelepanu vaba tagasimaksega laenude olemasolu, otsustas komisjon loobuda ühest astmest riskireitingu skaalal ja kasutada turupõhise võrdlusaluse kindlaksmääramiseks Ameerika Ühendriikide B-reitinguga (BB asemel) äriühingute võlakirju.

(178) Kõik selle rahastamisega seotud asjaolud, mida on kirjeldatud eespool käesolevas punktis, näitavad selgelt, et Jushi (Hiina) eraldas kogu Hiina finantsasutustelt saadud soodusrahastamise kasu äriühingule Jushi Egypt. Kõigil nimetatud põhjustel omistati selliselt arvutatud kasu äriühingule Jushi Egypt.

(179) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Jushi Egypt, et komisjon ei oleks tohtinud Jushi Egypti krediidireitingut alandada AA-lt B-le põhjusel, et Jushi Egypt ei järginud oma emaettevõtja puhul tagasimaksegraafikut või et mõnel juhul maksis Jushi Egypti emaettevõtja tema nimel laenud tagasi. Asjaolu, et Jushi Egypti kontsern pidas paremaks, et kulud kannab kontserni kuuluv teine üksus, eesmärgiga säilitada rahavoog teises üksuses, ei tähenda, et see teine üksus ei oleks oma kohustust täitnud, kui see kohustus oleks olnud seotud pangaga.

(180) Komisjon märkis esiteks, et ta ei leidnud ühtegi krediidireitingut, mille mõni väline osapool oleks andnud Jushi Egyptile, ning ka Jushi Egypt ei esitanud selle kohta mingeid tõendeid. Seetõttu ei olnud Jushi Egyptil kunagi krediidireitingut AA. Seega pidi komisjon tegema Jushi Egypti krediidireitingu kindlaks juhtumiga seotud kättesaadavate faktide põhjal. Võttes arvesse emaettevõtjalt saadud ettevõtjatevaheliste laenude märkimisväärset summat ning asjaolu, et Jushi kontsern oli tegutsenud CDB ja EXIMi laenude tagajana, tegi komisjon kindlaks, et Jushi Egypti krediidireiting oli tihedalt seotud tema emaettevõtja reitinguga, mis oli määratud tasemel BB, nagu on märgitud eespool põhjenduses 168. Komisjon lähtus seega sellest BB krediidireitingust.

(181) Teiseks, nagu on selgitatud põhjenduses 178, otsustas komisjon loobuda ühest astmest riskireitingu skaalal, st alandada reitingu BB-lt B-le, kuna äriühingu kohustused ei olnud aastate jooksul tagasi makstud. Komisjon märkis tõepoolest, et kuigi CDB-le ja EXIMile maksti laenud tagasi tagasimaksegraafiku kohaselt, suurenesid aastate jooksul äriühingu kogukohustused. Seega asendas Jushi Egypt välisvõla kontsernisisese võlaga, kuid ei täitnud tegelikult oma kohustusi pankade ees. Vastupidiselt Jushi Egypti väidetele on ka märke sellest, et äriühing ei oleks suutnud oma kohustusi täita, kui kõik tema võlgnikud oleksid olnud välispangad. Näiteks kuigi äriühing oli aastatel 2015 ja 2016 kahjumis ning tema omakapital oli 2016. aastal negatiivne, tegi ta CDB-le siiski suuri laenu põhiosa tagasimakseid kogusummas 54 miljonit USA dollarit (ligikaudu 546 miljonit Egiptuse naela). Seega ei oleks äriühing ilma emaettevõtja rahalise toetuseta suutnud oma väliseid kohustusi täita.

(182) Eeltoodud kaalutlusi silmas pidades lükkas komisjon need väited tagasi.

(183) Kõik tuvastatud subsiidiumid määrati kindlaks äriühingu kogukäibe põhjal. Seejärel jaotati subsiidiumisumma Euroopa Liitu müüdud vaatlusaluse toote käibele.

(184) Subsiidiumisummad, mis tuvastati Hiina arengupankadelt otse või emaettevõtja Jushi (Hiina) kaudu saadud laenude kaudu soodusrahastamise puhul, moodustasid Jushi Egypti puhul 6,46 %.

3.3.3. *Kapitaliinvesteeringute toetamine*

(185) Lisaks otselaenudele ja ettevõtjatevahelistele laenudele pidi Jushi Egypt katma oma finantsvajadusi ka kapitali suurendamise kaudu.

(186) Varasemate uurimiste käigus leiti, et Hiina kontsernide emaettevõtjate tasandil on saadud märkimisväärseid subsiidiume, et toetada välisinvesteeringuid algatuse „One Belt, One Road“ raames toetuste, soodusrahastamise ja kapitalisüstide vormis. Eelkõige oli see nii hiljuti lõpetatud rehve käsitleva subsiidiumivastase uurimise (edaspidi „rehvide juhtum“) puhul ([69]).

([69]) Rakendusmäärus (EL) 2018/1690, punkt 3.7.

3.3.3.1. Õiguslik alus

— Väliskaubanduse arengu 13. viisaastakukava, mille on välja andnud Hiina kaubandusministeerium, 26. detsember 2016;

— riiginõukogu suunavad arvamused rahvusvahelise tootmisvõimsuse ja seadmete tootmise alase koostöö edendamise kohta, välja antud 2015. aastal (edaspidi „suunavad arvamused“);

— ehitusmaterjalide tööstuse arengukava 2016–2020, tööstus- ja infotehnoloogia ministeerium, GXBG nr 315, 2016;

— kiudude ja komposiitmaterjalide tööstuse 13. viisaastakukava;

— „Made in China 2025“, riiginõukogu, 7. juuli 2015.

3.3.3.2. Alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Jushi kontserni suhtes

(187) Põhjenduses 8 osutatud teabenõudes palus komisjon teavet Jushi kontsernilt (muu hulgas mis tahes muutuste kohta kapitali struktuuris, sealhulgas kapitali suurendamise ja aktsionäride õiguste muutumise kohta), äriühingult Jushi Egypt ja mitmelt Jushi kontserni kuuluvalt otsestelt ja kaudsetelt emaettevõtjalt, kes ise on Hiina riikliku ehitusmaterjalide kontserni China National Building Materials Group (edaspidi „CNBMi kontsern“) liikmed.

(188) Uurimine näitas, et China National Building Material Co. Ltd. (edaspidi „CNBM“) on riigi osalusega Hiina ettevõte, millest 41,27 % kuulub otseselt ja kaudselt äriühingule China National Building Material Group Co., Ltd., mis omakorda kuulub täielikult SASACile. CNBMile kuulub 26,97 % suurune osalus äriühingus China Jushi Co., Ltd. (edaspidi „China Jushi“), mis on äriühingu Jushi Egypt ainuaktsionär ([70]).

(189) Algselt esitas Jushi Egypt otseste ja kaudsete emaettevõtjate kohta väga vähe teavet.

(190) Seetõttu saatis komisjon 18. märtsil 2020 äriühingule Jushi Egypt kirja, milles osutas puudustele ja teavitas äriühingut alusmääruse artikli 28 võimalikust kohaldamisest. Muu hulgas ei esitanud Jushi kontsern nõutud teavet kapitali struktuuri muutmise põhjuste kohta ega teavet selle kohta, kuidas rahastati Jushi Egypti, Jushi kontserni, China Jushi Co. Ltd. ja CNBMi kapitali suurendamist.

(191) Vastuseks sellele kirjale esitas Jushi Egypt esildise, milles käsitles mõningaid puudusi, eelkõige seda, kuidas kajastati kapitali struktuurimuutusi kontserni eri äriühingute finantsaruannetes. Valitsusasutuste ja valitsusväliste üksuste (nt riigi osalusega kommertspangad) osalemise kohta esitatud teave kujutas endast aga pelgalt väiteid, mida ei toetanud tõendid, ning teave muudatuste põhjuste ja finantsandmete kohta oli väga piiratud.

(192) Nagu eespool märgitud, on riigi osalus CNBMis siiski märkimisväärne. Lisaks on CNBMi veebisaidil ([71]) avalikult kättesaadava teabe kohaselt kogu CNBMi juhtkonnal parteiline ametikoht, nagu parteikomitee sekretär, parteikomitee asesekretär või parteikomitee alaline liige. Peale selle töötab CNMB tegevdirektor ja parteikomitee alaline liige Cao Jianglin alates 2002. aastast ka China Jushi juhatuse esimehena ([72]). Seetõttu ei ole usutav väide, et kõik otsused kõnealuste äriühingute kapitali suurendamise kohta tegi asjaomane juhatus sõltumatult, ilma et protsessi oleksid kaasatud valitsusasutused või muud valitsusvälised üksused, võttes arvesse riigi omanduses olemist ja juhtkonna seotust parteiga.

(193) Sellise teabe puudumisel leidis komisjon, et talle on jäetud esitamata väga oluline teave uurimise selle tahu kohta.

(194) Seega tegi komisjon järelduse, et ta peab Jushi kontserni, China Jushi Co. Ltd. ja CNBMi kohta järelduste tegemisel tuginema osaliselt kättesaadavatele faktidele.

3.3.3.3. Uurimise järeldused

(195) Uurimisperioodil sai Jushi Egypt kasu riigi kontrolli all oleva üksuse CNBMi poolt omakapitalisüstide, täpsemalt sissemakstud kapitali kaudu antud toetustest.

([70]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (viimati vaadatud 20. novembril 2019).
([71]) http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/, vaadatud 24. aprillil 2020.
([72]) 2019. aasta aruanne, CNBM.

(196) 2012. aastal tehti äriühingu Jushi Egypt rahastamiseks märkimisväärne aktsionäride sissemakse summas 42,6 miljonit USA dollarit. Pärast seda kasvas Jushi Egypti kapital kuni uurimisperioodini olulisel määral –162 miljoni USA dollarini. Uurimisperioodi lõpus oli Jushi Egypti kapital ligikaudu neli korda suurem kui 2012. aastal.

(197) Jushi Egypt kuulub täielikult Jushi kontsernile, mis kuulub täielikult China Jushile. China Jushi põhiaktsionär on valdusettevõtja CNBM, kellele kuulub alates 2010. aastast pidevalt üle 25 % tema aktsiatest.

(198) Paralleelselt kapitali suurendamisega äriühingus Jushi Egypt on CNBMi osalus China Jushi kapitalistruktuuris suurenenud samas suurusjärgus. Täpsemalt suurendas CNBM ajavahemikus 2011. aastast kuni 2018. aasta lõpuni oma sissemakstud kapitali äriühingus China Jushi kuus korda: 190 miljonilt jüaanilt (30,2 miljonit USA dollarit) 2011. aastal 944 miljonile jüaanile (140,9 miljonit USA dollarit) 2018. aastal.

(199) Selline sarnane suundumus ja suurusjärk kapitali suurendamisel nii Jushi Egyptis kui ka China Jushis viitab kindlalt sellele, et CNBM kaasas kuni uurimisperioodini vahendeid Jushi Egypti kapitali suurendamiseks China Jushi kaudu.

(200) Lisaks sissemakstud kapitali suurendamisele on suuri summasid kantud CNBMilt üle China Jushile ja Jushi kontsernile muud liiki kapitalikontode kaudu.

(201) Selleks et teha kindlaks ülekannete laad ja omakapitali arengu asjaolud asjaomastes äriühingutes, soovis komisjon saada juurdepääsu CNBMist pärinevale asjakohasele teabele. Nagu on selgitatud punktis 3.3.3.2, ei teinud Jushi Egypt uurimise käigus täielikult koostööd ega esitanud vajalikku teavet. Selle teabe puudumisel ja kohaldades alusmääruse artikli 28, pidi komisjon oma järelduste tegemisel osaliselt tuginema kättesaadavatele faktidele. Eelkõige pidi komisjon kasutama kättesaadavaid fakte, et kindlaks teha, kuidas rahastati CNBMi poolt muu hulgas China Jushi kaudu äriühingule Jushi Egypt antud kapitali.

(202) Selleks tegi komisjon kindlaks, et CNBM on võtnud selge kohustuse investeerida soodustatud tootmisharudesse välismaal. CNBM reklaamib end sellega seoses oma aastaaruandes, veebisaidil ja käitiste asukohtades „algatuse „One Belt, One Road" aktiivse osalejana". Näiteks „viis [ta] ellu üle maailma 75 riigis ja piirkonnas 312 tsemendiprojekti, rohkem kui 60 klaaskiuprojekti, rakendas 33 investeerimisprojekti, ehitas välisriikides 5 ladu, haldas 14 välismaist ehitusmaterjalide selvehalliketti ja juhtis enam kui 30 käitist üle maailma" ([73]).

(203) Täpsemalt asutas CNBM seoses klaasfilamentkiust toodetega 2012. aastal Egiptuses klaasfilamentkiust toodete tootja Jushi Egypti, kes on Hiina eksportiva tootja Jushi tütarettevõtja. Järgnevatel aastatel viidi Jushi Egypti tootmisvõimsuse suurendamiseks ellu mitu olulist investeerimisprojekti.

(204) Peale selle on Jushi kontsern asutanud mitu tootmise ja kaubandusega tegelevat tütarettevõtjat ülemeremaades: Lõuna-Aafrikas, Lõuna-Koreas, Itaalias, Hispaanias, Prantsusmaal, Kanadas, Indias, Singapuris, Jaapanis, Ameerika Ühendriikides ja Hongkongis. 2016. aastal kaasas CNBMi kontsern üle 5 miljardi jüaani (747,38 miljonit USA dollarit) oma 13. viisaastakukavas (2016–2020) sätestatud globaliseerumisstrateegia jaoks, mis hõlmas eespool nimetatud Egiptuse projekte ning 300 miljoni USA dollari suurust investeeringut Ameerika Ühendriikides asuvasse käitisesse, mis alustas tootmist 2018. aastal ([74]). Indias kavatsetakse 2020. aasta keskpaigaks rajada tootmisrajatis tootmisvõimsusega 100 000 tonni.

(205) Kõik need välisprojektid sobivad Hiina „välisturule mineku" poliitika laiemasse konteksti. Sellega seoses märkis CNBMi esimees Song Zhiping näiteks järgmist: „Jushi Ameerika Ühendriikide projekti allkirjastamine on oluline verstapost China Jushi globaliseerumise strateegilises arengus ja oluline samm edasi kõrgemate eesmärkide poole püüdlemisel. Samuti on see väga oluline CNBMi ja isegi Hiina ehitusmaterjalide tööstuse kui terviku globaliseerumise seisukohast".

([73]) Infotahvel Jushi Egypti käitise sissepääsu juures.

([74]) China Jushi veebiuudiste keskus ja artikkel „Jushi plans to establish a factory in India" (Jushi plaanib rajada tehase Indias), *JEC Composites News*, 4. august 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (viimati vaadatud 3. veebruaril 2020).

(206) Peale selle on klaasfilamentkiu tootmine soodustatud tööstusharu ka algatuse „Made in China 2025“ ([75]) raames ja kvalifitseerub seega märkimisväärsele riigipoolsele rahastamisele. Algatuse „Made in China 2025“ ja seega kaudselt ka klaasfilamentkiu tööstuse toetamiseks on loodud mitu fondi, nagu riiklik integraallülituste fond, kõrgtehnoloogiline tootmisfond ja kujunemisjärgus tööstusharude investeerimisfond ([76]).

(207) Klaasfilamentkiule viidatakse sageli kui „uuele materjalile“. Tegevuskava „Made in China 2025“ ([77]) hõlmab kümmet strateegilist sektorit, mis on Hiina valitsuse jaoks võtmetähtsusega tööstusharud. Tegevuskavas kirjeldatakse 9. sektori „uusi materjale“ ja selle alamkategooriaid, kaasa arvatud kõrgtehnoloogilisi põhimaterjale (punkt 9.1), peamisi strateegilisi materjale (punkt 9.2) (sh kõrgtehnoloogilised kiud ja komposiitmaterjalid) ning uusi energiamaterjale ([78]). Seega saab uute materjalide puhul kasutada kõnealuses dokumendis loetletud toetusmehhanismidest, sealhulgas rahalise toetuse poliitikast, fiskaal- ja maksupoliitikast, riiginõukogu järelevalvest ja toetusest, tulenevaid eeliseid ([79]).

(208) Kava „Made in China 2025“ 3. peatüki 9. jaos on nende võtmetähtsusega tööstusharude kohta sõnaselgelt märgitud, et Hiina:

— „toetab ettevõtteid ühinemiste, omakapitaliinvesteeringute ja riskikapitaliinvesteeringute tegemisel välismaal;

— *osaleb aktiivselt rahvusvahelises tööstuskoostöös ja edendab seda ning rakendab olulisi strateegilisi kavu, nagu „Siiditee majandusvöönd“ ja „21. sajandi Meresiiditee“, et kiirendada ümbritsevate riikidega ühendatud taristu rajamist ja tiheda tööstuskoostöö loomist;*

— kasutab „avamist“ piiridel ja ehitab rahastamiskõlblikesse riikidesse mitu ülemere-tootmiskoostööparki;

— soodustab kvaliteetsete seadmete, kõrgtehnoloogia ja tugeva tööstuse siiret välismaale“.

(209) Song Zhiping märkis ühes teises intervjuus, et äriühingu seisukohast pöörab CNBM erilist tähelepanu algatust „Belt and Road“ käsitlevale riiklikule poliitikale ning et „Belt and Road“ on „Hiina ehitusmaterjalide kontserni jaoks tõeliselt ainukordne võimalus“. Ta osutas ka sellele, et „välisturule minek“ on seotud finantskoostööga, mis toimib ainult siis, kui „me kombineerime rahastamist, riiklike fondide koostööd, ostja krediiti, kapitalirenti ja muid viise, tehes „välisturule minnes“ vastastikust koostööd“. Veel märkis Song Zhiping, et „rahvusvahelist suutlikkusealast koostööd tuleb kombineerida algatuse „Belt and Road“ riikliku poliitikaga, eelkõige riigi finantspoliitikaga. Varemalt tegime lihtinvesteeringuid, võtsime laenu ja andsime investeerimislaenu, kuid see ei ole suuremahuline. Sooviksin võtta kasutusele mudeli, mis sarnaneb äriühingu China Guoxin Holdings mudeliga, kus ettevõtete panus on 10 % ja riigi välisvaluuta panus 90 %. Me peame muutma oma vana laenusõltuvust ning otsima uusi rahastamis- ja organisatsioonilisi mudeleid. Ma arvan, et peaksime täielikult ära kasutama riigi praegusi tugevaid finantseeliseid, suurendama investeerimisfondide loomist ehitusmaterjalide valdkonnas, kaasama rohkem kapitali, et osaleda investeeringutes, ning toetama ehitusmaterjalidega tegelevaid ettevõtjaid, et nad saaksid „välisturule minna“.

(210) Seda visiooni toetab Hiina valitsus, nagu nähtub riiginõukogu SASACi direktori Xiao Yaqingi kõnest CNBMi korraldatud konverentsil: „kesksed ettevõtjad on riigi majanduse selgroog ning nad tuleks tihedalt siduda riikliku strateegiaga „Belt and Road“, kasutades ära soodsat tootmisvõimsust, tuues esile peamised valdkonnad ning edendades rahvusvahelist tootmisvõimsust ja seadmetealast koostööd. Nad on riigi „välisturule mineku“ tarbeks uue visiitkaardi loomisel juhtival kohal […]. Viimastel aastatel on Hiina ehitusmaterjalide ja Hiina materjalide kontsern välisturule mineku tempot kiirendanud, nad on saavutanud silmapaistvaid tulemusi ning kontserni restruktureerimine eesmärgiga juhtida Hiina ehitusmaterjalitööstuse rahvusvahelistumist on väga oluline […]. Pärast ümberkorraldamist on uue äriühingu algsete investeerimisprojektide maht riikides, mida majandusvööd ja maanteevõrgustik („Belt and Road“) hõlmab, üle 90 miljardi jüaani“ ([80]).

([75]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([76]) Vt Ameerika Ühendriikide-Hiina majandus- ja julgeolekuküsimuste komisjon: 13. viisaastakukava, lk 12.
([77]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([78]) Vt tegevuskava „Made in China 2025“, lk 142, 152.
([79]) Vt tegevuskava „Made in China 2025“, 4. peatükk „Strateegiline toetus ja varustamine“.
([80]) „Xiao Yaqing: luua „välisturule minekuks“ uus riiklik visiitkaart pärast äriühingu ümberkorraldamist“, allikas: Sina Finance, autor: Sina Finance, avaldatud: 29.8.2016.

(211) Uurimine näitas, et China National Building Materials (CNBM) on riigi osalusega Hiina ettevõte, millest 41,27 % kuulub otseselt ja kaudselt CNBMi emaettevõtjale, mis omakorda kuulub täielikult SASACile. CNBMile kuulub 26,97 % suurune osalus äriühingus China Jushi Co., Ltd., mis on Jushi kontserni ainuaktsionär ([81]).

(212) Seetõttu on CNBM Building riigi osalusega Hiina ettevõte, mis kuulub otseselt ja kaudselt CNBMi emaettevõtjale, mis omakorda kuulub täielikult SASACile. SASAC on peamine vahend, mille kaudu Hiina valitsus kontrollib mitmel viisil riigi osalusega ettevõtteid, et viia ellu valitsuse poliitikat ja kavasid, selle asemel et järgida oma äritegevuses turuloogikat ([82]). Ilma et see piiraks järeldust, et CNBM on riigiorgan alusmääruse artikli 3 tähenduses, võib kõigi eespool esitatud tõendite põhjal järeldada, et CNBM ja üldisemalt Jushi kontsern järgivad vaatlusaluse toote tootmisel ja eksportimisel tööstus- ja valitsuspoliitikat, sealhulgas seoses algatusega „Belt and Road“ ja välisturule mineku poliitikaga.

(213) Selles kontekstis sai CNBM valitsuselt rahalist toetust, et viia ellu kõnealust poliitikat, sealhulgas rahastada oma investeeringuid Egiptuses vaatlusaluse toote tootmiseks. Kuna Jushi Egypt ei teinud selles küsimuses täielikult koostööd, ei suutnud komisjon kindlaks teha tegelikku rahastamisallikat ega üksikasjalikult tõendada, kas kõnealuse rahalise toetuse andis SASAC või Siiditee fond (SRF) kui strateegia „Belt and Road“ rakendamise vahend. Siiski järeldas komisjon kättesaadavate faktide põhjal vastavalt alusmääruse artiklile 28, et CNBMile rahalise toetuse andmisel käsitatakse nii SASACi ([83]) kui ka SRFi ([84]) riigiorganina alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b tähenduses. Isegi kui nad ei oleks riigiorganid, leitakse igal juhul kooskõlas alusmääruse artikli 3 punkti 1 punktiga iv, et valitsus on teinud nii SASACile kui ka SRFile ülesandeks viia ellu valitsuse poliitikat ja täita valitsuse ülesandeid ([85]).

(214) Samuti järeldas komisjon koostöö puudumise tõttu, tuginedes kõigile eespool nimetatud tõenditele väljaspool Hiinat (sh Egiptuses) elluviidavate projektide rahastamise kohta algatuse „Belt and Road“ raames ning rehvide juhtumi järeldustele, et CNBM sai rahalist toetust toetuste vormis, mida seejärel kasutati järjestikuste kapitali sissemaksete tegemiseks, et suurendada äriühingule Jushi Egypt Egiptuses tegutsemiseks kättesaadavat kapitali.

(215) Kuna CNBM ei esitanud täiendavaid tõendeid, otsustas komisjon avalikult kättesaadavatele tõenditele tuginedes tasakaalustada äriühingu Jushi Egypt järjestikuseid kapitali suurendamisi kui riigi toetatud kapitalisüste, mille eesmärk oli luua CNBMi tootmisrajatised Egiptuses ja neid laiendada. Selline toetus kuuluks samuti nende punktide alla, milles Hiina ja Egiptus leppisid kokku SETC-tsooni loomist käsitlevas koostöölepingus ja mis omistati Egiptusele samadel põhjustel, mida on selgitatud eespool põhjenduses 91, ning seega saab selle eraldada Egiptusest eksporditavatele toodetele.

3.3.3.4. Kasu

(216) Seejärel analüüsis komisjon, kas Hiina valitsuse poolt SASACi ja/või SRFi kaudu antud rahaline toetus tõi äriühingule Jushi Egypt kasu. Jushi Egypti koostööst keeldumise tõttu pidi komisjon tuginema oma järeldustes taas kättesaadavatele faktidele kooskõlas alusmääruse artikliga 28.

(217) Eelmises alapunktis esitatud tõendite kogum on näidanud, et nii SASACi kui ka SRFi volitused ja eesmärk on viia ellu valitsuse poliitikat ja kavasid, sealhulgas pakkudes rahalist toetust ja rahastamist soodustatud sektoritele, kaasa arvatud klaasfilamentkiu tootmisele, et rakendada välisturule mineku strateegiat. SASAC ja SRF ei järgi rahastuse andmisel turupõhimõtteid ja -käitumist, vaid rakendavad asjaomast valitsuse poliitikat. Märkimisväärne näide nende tegevusest, mis on turu seisukohast seosetu, ilmnes rehvide juhtumis, kus SRF andis kontserni emaettevõtjale toetust

([81]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (viimati vaadatud 20. novembril 2019).

([82]) Vt muu hulgas komisjoni talituste töödokument „Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations“ (Kaubanduse kaitsemeetmete uurimise käigus tuvastatud olulised moonutused Hiina Rahvavabariigi majanduses), SWD(2017) 483 final/2, 20. detsember 2017, kättesaadav aadressil: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

([83]) Tõendid, mis kinnitavad järeldust, et SASAC on riigiorgan, on esitatud muu hulgas komisjoni talituste töödokumendi SWD(2017) 483 punktis 5, vt eelmine joonealune märkus.

([84]) Tõendid, mis kinnitavad järeldust, et SRF on riigiorgan, on esitatud muu hulgas rehvide juhtumis, rakendusmääruses (EL) 2018/1690, eriti selle määruse punkti 3.7 põhjendustes 341–360.

([85]) Vt ka rehve käsitleva määruse põhjendus 358.

tütarettevõtja omandamiseks ELis. Lisaks tegi komisjon rehvide juhtumis kindlaks, et sellised projektid järgisid sarnast mudelit ([86]). Seega on mõistlik eeldada, et CNBM kui peamine keskne riigi osalusega ettevõte järgiks sama mudelit ja saaks sarnaseid subsiidiume.

(218) Samuti märkis komisjon, et China Jushi kaudu äriühingus Jushi Egypt tehtud järjestikuste paralleelsete kapitali suurendamiste summa vastas ligikaudu Egiptuse investeerimisprojekti rahastamispuudujäägile pärast soodusrahastamise kaudu rahastamist. Nagu on selgitatud põhjendustes 171–174, peegeldas CNBMi poolt Jushi kontserni ja China Jushi kapitali järjestikuste suurendamiste suurusjärk ja ulatus märkimisväärselt kapitali suurendamist äriühingus Jushi Egypt, mille eesmärk oli just selle rahastamispuudujäägi katmine. See oli täielikult kooskõlas SASACi ja SRFi toimimise ja rahastamise eesmärgiga.

(219) Esitatud tõendite põhjal ja kooskõlas alusmääruse artikliga 28 jõudis komisjon järeldusele, et SASACi ja/või SRFi antud rahalise toetuse tulemusena saadi kasu alusmääruse artikli 3 punkti 2 tähenduses.

3.3.3.5. Subsiidiumisumma arvutamine

(220) Nagu on selgitatud eespool punktis 3.3.3.2, ei andnud Jushi Egypt teabenõudele täielikku vastust. Seetõttu ei olnud võimalik kontrollida emaettevõtja tasandil saadud subsiidiume seoses kontserni välisinvesteeringutega, mis olid seotud vaatlusaluse tootega, ega määrata kindlaks saadud kasu täpset summat.

(221) Seetõttu tugines komisjon alusmääruse artikli 28 kohaldamisel kättesaadavatele faktidele, et määrata kindlaks subsiidiumisumma, mis saadi SASACi või SRFi poolt toetustena antud rahalise toetuse kaudu. Nagu eespool selgitatud, tuvastas komisjon Hiinas kontserni kuuluvates eri äriühingutes paralleelsed kapitali suurendamised, mis suunati lõpuks samas ulatuses ja sama ajavahemiku jooksul äriühingusse Jushi Egypt. Kuna CNBM sai need vahendid SASACilt ja/või SFRilt ja need olid ette nähtud investeeringute tegemiseks Egiptuses algatuse „Belt and Road“ ning välisturule mineku poliitika raames, kasutati teda lihtsalt kõnealuste vahendite suunamiseks äriühingusse Jushi Egypt, ilma et ta jätaks mingi osa kasust endale, sest see oleks vastuolus nende vahendite sihtotstarbega. Seda kinnitab ka asjaolu, et Jushi Egypti Egiptuse-investeeringute rahastamispuudujääk vastas suurel määral kapitali suurendamise summale.

(222) Selleks et määrata kindlaks CNBMi poolt äriühingusse Jushi Egypt tehtud kapitalisüstide summa, analüüsis ja jälgis komisjon asjaomaste äriühingute – nimelt Jushi Egypt, Jushi kontsern ja China Jushi, mille põhiaktsionär on CNBM – omakapitali järjestikuseid suurendamisi.

(223) Rahaliste vahendite liikumise jälgimisel uuris komisjon mitte ainult sissemakstud kapitali suurendamist, vaid ka muude omakapitaliinstrumentide kasvu. Eelkõige avastati märkimisväärne hulk vahendeid vahepealsete äriühingute China Jushi ja Jushi kontserni kapitali ülejäägi vormis. Konkreetselt nende vahepealsete äriühingute puhul täheldas komisjon, et omakapitali suurendamise teatavatel juhtudel oli nendele äriühingutele üle kantud vahendite summa suurem kui summa, mille äriühing hiljem sissemakstud kapitalina registreeris. Seega oleks äriühingul juurdepääs nendele rahalistele vahenditele, ilma et äriühingu omandilises kuuluvuses tekiks oodatavat muutust. Võttes arvesse sissemakstud kapitali kaudu tehtud omakapitalisüste ja muud liiki kapitalikontodelt leitud summasid, näiteks kapitali ülejääki, määras komisjon kindlaks, et üle 87 % Jushi Egypti omakapitalist võis olla seostatav CNBMiga. Seda meetodit kasutades oleks toetusesaajale toodud kasu kogusumma seega 142,8 miljonit USA dollarit.

(224) Kuna juurdepääs üksikasjalikumale teabele oli piiratud, ei saanud komisjon kindlaks määrata kõigi nende vahendite täpset päritolu ning seega ei saanud ta piisava tõenäosusega kindlaks teha, et kõik Jushi Egypti muudel kapitalikontodel olevad summad suunas sinna ja kandis üle CNBM.

(225) Seetõttu lähtus komisjon ettevaatlikumast lähenemisviisist ja keskendus üksnes nende sissemakstud kapitalisummade muutumisele, mille allikaks oli tõenäoliselt CNBM. Täpsemalt öeldes võttis komisjon lihtsalt arvesse CNBMi poolt äriühingusse China Jushi alates 2011. aastast sissemakstud kapitali suurenemist ja paralleelselt äriühingusse Jushi Egypt alates 2012. aastast sissemakstud kapitali suurenemist. Selle tulemusena leidis komisjon, et 51 % Jushi Egypti omakapitalist (ehk 81,8 miljonit USA dollarit) andis CNBM SASACile või SRFile antud rahalise toetuse kaudu.

([86]) Vt rakendusmäärus (EL) 2018/1690.

(226) Kui toetuste kogusumma oli kindlaks määratud, arvutas komisjon välja Jushi Egyptile uurimisperioodil antud kasu kooskõlas alusmääruse artiklitega 6 ja 7. Omakapitali suurendamise kaudu antud toetused tuleks jaotada uurimisperioodile, võttes arvesse omakapitali amortisatsiooniperioodi; omakapital ei ole põhivara ja seetõttu kohaldatakse selle suhtes tavaliselt alusmääruse artikli 7 lõike 4 kohaseid jaotamissätteid.

(227) Kuna Jushi Egypt ei teinud teabenõudele vastamisel koostööd, ei olnud komisjonil lisateavet ühegi SASACi või SRFiga sõlmitud konkreetse lepingu kohta, mis käsitleks omakapitaliinvesteeringutega seotud toetuse kasutamist. Rehvide juhtumi puhul määras komisjon toetussumma amortisatsiooniks seitse aastat, sest see oli kooskõlas SRFi investeeringu keskmise kestusega ja teise sama tehingu jaoks võetud laenuga ([87]). Kuna käesoleval juhul puudus koostöö ja aktsionäride erikokkulepe, otsustas komisjon järgida konservatiivset lähenemisviisi ja kasutada eeldusel, et rahastamist kasutati investeerimisprojekti puudujäägi katmiseks, Jushi Egypti varade keskmist kasulikku eluiga kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõikega 3 koostoimes artikli 7 lõikega 4, milles on sätestatud, et kui asjaolud seda õigustavad, võib kasutada teistsugust amortisatsiooniperioodi. Sellele tuginedes kasutas komisjon 12aastast amortisatsiooniperioodi.

(228) Kõik tuvastatud subsiidiumid määrati kindlaks äriühingu kogukäibe põhjal. Seejärel jaotati subsiidiumisumma Euroopa Liitu müüdud vaatlusaluse toote käibele.

(229) Selle tulemusena saadi subsiidiumisummaks 2,01 %.

3.3.3.6. Märkused kapitaliinvesteeringuteks antud toetuse kohta

(230) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis eksportiv tootja, et komisjon ei suutnud tõendada, et omakapital on omistatav CNBMile ja täpsemalt, et seda ei saadud China Jushi või Jushi kontserni kasumist. Sellega seoses väitis äriühing ka, et komisjon ei selgitanud, miks CNBM andis alates 2010. aastast igal aastal China Jushile rahalisi vahendeid, kuid need rahalised vahendid kanti Jushi kontsernile ja Jushi Egyptile üle ainult mõnel neist aastatest. Samuti väitis ta, et komisjon ei suutnud tõendada, et toetus kapitaliinvesteeringute tegemiseks on omistatav mõnele riigiorganile, ja seega ei saa see olla subsiidium. Eksportiv tootja nõudis ka, et kui komisjon jääb oma lähenemisviisi juurde, peab ta avalikustama, kuidas ta teeb järelduse, et CNBMilt China Jushile antava kapitalitoetuse ning Jushi kontserni ja Jushi Egypti vahelise kapitalitoetuse puhul on tegemist mudeliga.

(231) Seoses rahaliste vahendite päritoluga märgib komisjon esiteks, et äriühing ei esitanud väite põhjendamiseks täiendavaid tõendeid. Komisjon analüüsis siiski täiendavalt asjaomaste äriühingute raamatupidamist, et teha kindlaks, kas omakapitali suurendati nende kasumist. Komisjon märkis, et ükski omakapitali suurenemine ei tulenenud kasumist ega jaotamata kasumist. Komisjon tegi siiski kindlaks, et China Jushi omakapitali teatavaid suurendamisi 2012. ja 2016. aastal võib seostada kapitalireservidega. Äriühing ei esitanud aga teavet kapitalireservi kontodel olevate vahendite päritolu kohta. Seetõttu tegi komisjon järelduse, et alates 2012. aastast Jushi Egypti omakapitali suurendamiseks kasutatud rahaliste vahendite allikas ei ole jaotamata kasum.

(232) Teiseks märkis komisjon Jushi kontsernile ja Jushi Egyptile vahendite ülekandmise hetke kohta, et eksportiv tootja ei esitanud täiendavaid tõendeid, mis põhjendaksid või selgitaksid CNBMi omakapitali suurendamise ajakava. Samuti märkis komisjon, et lisaks ajalisele viivitusele omakapitali ülekandmisel ettevõttelt ettevõttele vastab omakapitali suurendamine ka Jushi Egypti erinevatele kapitalivajadustele, mis on seotud analüüsitud perioodil tehtud investeeringutega.

(233) Kolmandaks, seoses küsimusega, kas kapitali suurendamist toetavaid vahendeid saab omistada riigiorganile, märkis komisjon põhjenduses 215, et isegi kui SASAC ja SRF ei oleks riigiorganid, leitaks igal juhul kooskõlas alusmääruse artikli 3 punkti 1 punktiga iv, et valitsus on teinud nii SASACile kui ka SRFile ülesandeks viia ellu valitsuse poliitikat ja täita valitsuse ülesandeid.

([87]) Vt rehvide juhtum, põhjendus 418.

(234) Seoses teabe avalikustamisega CNBMilt China Jushile antava kapitalitoetuse ning Jushi kontserni ja Jushi Egypti vahelise kapitalitoetuse puhul mudeli kindlakstegemise kohta, märkis komisjon, et selline teave esitati. Järeldusi ja subsiidiumisumma arvutamise meetodit selgitati üksikasjalikult eespool põhjendustes 186–231. Samuti esitati eksportivale tootjale eraldi avalikustatud teabes täielik teave komisjoni käsutuses olevate tõendite ja tema analüüsi kohta seoses CNBMi kapitalitoetusega China Jushile ja Jushi kontserni kapitalitoetusega Jushi Egyptile.

(235) Kõike eespool öeldut arvesse võttes lükkas komisjon need väited tagasi.

(236) Eksportiv tootja väitis ka, et komisjon ei suutnud kindlaks teha kasu suurust ja peab tõendama, miks iga omakapitali pakkumine ei ole kooskõlas üldise investeerimistavaga.

(237) Komisjon tuletas meelde, et töörühm püüdis uurimise käigus saada juurdepääsu asjakohasele teabele CNBMis. Nagu on selgitatud punktis 3.3.3.2, ei teinud CNBM ega Jushi kontsern aga uurimise käigus täielikult koostööd ja komisjon pidi oma järelduste tegemisel tuginema kättesaadavatele faktidele. Peale selle on põhjendustes 218–221 kirjeldatud, kuidas kasu kindlaks tehti. Sisuliselt selgitab komisjon, et SASAC ja SRF ei järginud rahastuse andmisel turupõhimõtteid, vaid viisid ellu asjaomast valitsuse poliitikat. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(238) Veel väitis eksportiv tootja, et ei saa leida, et kõik CNBMi antud rahalised vahendid pärinesid riigiorganitelt, sest CNBM on börsil noteeritud äriühing, millel on mitu muud rahaliste vahendite hankimise viisi. Seetõttu ei saa komisjon teha järeldust, et CNBMilt China Jushile antud väidetava kapitalitoetuse puhul on tervikuna tegemist subsiidiumiga. Seepärast väitis äriühing, et kasu ei saa olla suurem klaaskiude käsitleva määrusega ([88]) seotud uurimise käigus kindlaks tehtud CNBMi subsiidiumimäärast Hiinas, mida on korrutatud kapitalitoetuse summaga. Eksportiv tootja väitis ka, et komisjon ei saanud kasu arvutada, sest ta ei võtnud arvesse, et CNBMi toetus kapitaliinvesteeringute tegemiseks saadi aktsiate vahetamisest ja seega dividendidest.

(239) Esiteks märkis komisjon, et äriühing ei ole esitanud väite põhjendamiseks täiendavaid tõendeid. Samuti tuletas komisjon meelde, et CNBM ega Jushi kontsern ei teinud uurimise käigus täielikult koostööd ja komisjon pidi oma järelduste tegemisel tuginema kättesaadavatele faktidele. Sellega seoses tuletas komisjon meelde, et klaaskiust kangaid käsitleva määruse punktides 3.4 ja 3.8 CNBMi puhul kindlaks tehtud subsiidiumimäär põhines laenudel ja toetustel, mis olid selgelt näha CNBMi avalikult kättesaadavas auditiaruandes, ning seega piirdus komisjon oma järeldustes väga konservatiivsel viisil ainult teatavate subsiidiumidega konkreetsete subsiidiumikavade raames, mida oli lihtne kindlaks teha ja mis ei ole seotud käesolevas uurimises kõnealuse subsiidiumikavaga. Seega, kui üldse, oli komisjon liigagi ettevaatlik.

(240) Samuti märkis komisjon, et ta ei analüüsinud, kas CNMB üle kantud vahendid anti üle aktsiate vastu. Tegelikult ei esitatud ühtegi tõendit selle kohta, et CNMB sai tõepoolest vastutasuks aktsiaid. Vastupidi, uurimise käigus tehti kindlaks, et CNBM sai valitsuselt rahalist toetust valitsuse poliitika elluviimiseks ning et see rahaline toetus saadi toetustena, mida kasutati seejärel kapitali sissemaksete tegemiseks, et rahastada Jushi Egypti tegevust.

(241) Kõike eespool öeldut arvesse võttes lükkas komisjon selle väite tagasi.

([88]) Komisjoni 12. juuni 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/776, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes ning muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) 2020/492, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes (ELT L 189, 15.6.2020, lk 1).

3.4. **Kaupade tarnimine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest**

3.4.1. *Elektrienergia tarnimine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest*

(242) Seoses elektrienergia tarnimisega tegelikust maksumusest väiksema tasu eest kasu ei tuvastatud, sest Egiptuses on elektrihinnad kehtestatud riigi tasandil ja eksportiv tootja maksab teatavas pingevahemikus tööstustarbijate jaoks tavalist tasu.

(243) Seoses gaasi tarnimisega tegelikust maksumusest väiksema tasu eest kasu ei tuvastatud. Gaasihinnad on kehtestatud teatavatele tööstussektoritele, kuid eksportiv tootja kuulub tööstustarbijate jääkkategooriasse, mille suhtes ei kohaldata madalaimat määra. Konkreetsus ja kasu seega puuduvad.

3.4.2. *Maa saamine tegelikust maksumusest väiksema tasu eest*

3.4.2.1. Maa ostmine äriühingu Jushi Egypt poolt

a) Õiguslik alus

(244) Selle kava õiguslikud alused on järgmised:

— seadus nr 83/2002 erimajandustsoonide kohta (edaspidi „seadus nr 83/2002“);

— Egiptuse Araabia Vabariigi presidendi käskkiri seaduse nr 27/2015 kohta, millega muudetakse teatavaid seaduse nr 83/2002 (erimajanduspiirkonna kohta) sätteid (edaspidi „seadus nr 27/2015“);

— 1997. aasta seadus nr 8 investeeringutagatiste ja -stiimulite kohta (edaspidi „seadus nr 8/1997“);

— investeerimisseadus, mis võeti vastu 2017. aasta seadusega nr 72;

— peaministri 2017. aasta resolutsiooni eelnõu nr 2310, mis käsitleb 2017. aasta seadusega nr 72 alusel vastuvõetud investeerimisseaduse rakenduseeskirjade väljaandmist.

b) Osaline koostööst keeldumine ja kättesaadavate faktide kasutamine seoses äriühinguga TEDA Investment Co. Ltd. – alusmääruse artikli 28 lõike 1 kohaldamine Egiptuse valitsuse suhtes

(245) Komisjon esitas Egiptuse valitsusele teabenõude, mis oli määratud äriühingule Tianjin TEDA, ja küsis teavet, mida oli vaja, et hinnata Egiptuse valitsuse või Hiina valitsuse osalemist äriühingu kontrollis. Komisjon pidas teabenõuet vajalikuks, võttes arvesse selle äriühingu rolli SETC-tsooni arendamisel ja ehitamisel, nagu on selgitatud eespool põhjenduses 34.

(246) Teabenõudele vastates esitas TEDA üksnes äriühingut Egypt TEDA Investment Co., Ltd. käsitlevad andmed, mis olid juba esitatud vastusena esialgsele küsimustikule.

(247) Komisjon tegi siiski kindlaks, et Tianjin TEDA kohta esitati väga vähe teavet.

(248) Sellise teabe puudumisel leidis komisjon, et talle on jäetud esitamata väga oluline teave uurimise selle tahu kohta.

(249) Seepärast teatas komisjon Egiptuse valitsusele, et ta võib olla sunnitud kasutama SETC-tsoonis asuvate äriühingute väidetava subsideerimise olemasolu ja ulatuse uurimisel kättesaadavaid fakte kooskõlas alusmääruse artikliga 28. Egiptuse valitsus oli selle vastu ja rõhutas, et ta on teinud komisjoniga täielikult koostööd ning et ta ei saanud anda teavet äriühingu kohta, mis ei kuulu tema jurisdiktsiooni alla.

(250) Komisjon leidis siiski, et Tianjin TEDA kohta esitatud teave ei ole piisav ning et Egiptuse valitsus sai seda teavet esitada, nagu on selgitatud põhjenduses 16.

(251) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes kohaldas komisjon alusmääruse artiklit 28 ja tugines selle punkti puhul kättesaadavatele faktidele.

c) Uurimise järeldused

(252) Seaduse nr 83/2002 (muudetud 2015. aastal) artiklis 5 on sätestatud, et SC-tsoonis „kuulub maa omandiõigus tsoonis asuvale ametivõimule“. Alates 2015. aastast ei ole enam võimalik osta üldametilt maa täielikku omandiõigust. Praegu annab üldamet Egiptuse arendajale Main Development Company (edaspidi „MDC“) üksnes maa kasutusvalduse. Seejärel paneb MDC maa kasutusvalduse enampakkumisele allarendajatele, nagu TEDA. Hiljem rendivad need allarendajad maa välja tsoonis asuvatele äriühingutele.

(253) Kui Jushi Egypt alustas käitise ehitamist 2011. aastal, oli veel võimalik omandada Egiptuse ametivõimudelt maa täielik omandiõigus. Sel ajal ostis Jushi Egypt maatüki äriühingult Egypt TEDA. TEDA omakorda ostis selle maatüki 1998. aastal oma õiguseellase, Egiptuse-Hiina ühisettevõtte (ECJV) kaudu Suessi kubernerkonnalt ülimalt madala hinnaga (alla 1 USA dollari/m^2) ja ilma pakkumismenetluseta. Pärast esialgset ostu 1998. aastal investeeris TEDA põhitaristusse, et muuta arendamata kõrbemaa tööstusprojektide jaoks kasutuskõlblikuks.

(254) Sellega seoses kontrollis komisjon, kas ECJV ja TEDA on riigiorganid alusmääruse artikli 3 ja artikli 2 punkti b tähenduses. Kuna Egiptuse valitsus ei teinud koostööd, pidi komisjon tuginema kättesaadavatele faktidele. Komisjon taotles teavet riigi omanduses olemise kohta, samuti ametlikke näitajaid valitsuse kontrollist nende üksuste üle. Samuti analüüsis komisjon, kas kontroll oli sisuline.

(255) Esiteks leidis komisjon, et ECJV ja TEDA on seotud üksused ning mõlemad on täielikult riigi omandis. Nagu on märgitud eespool põhjenduses 33, on Tianjin TEDA Tianjini omavalitsuse alluvuses olev riigi osalusega ettevõtte, mis ühines Egiptuse Suessi kanali haldusasutuse, Egiptuse keskpanga ja veel nelja Egiptuse riigiettevõttega, et luua majandustsooni arendamiseks ja ehitamiseks Egiptuse-Hiina ühisettevõte (ECJV). Hiina poolele kuulus 10 % ühisettevõtte aktsiatest ja Egiptuse poolele 90 % ([89]). Lisaks, nagu on märgitud eespool põhjenduses 36, asutas Tianjin TEDA 2008. aasta oktoobris koos Hiina-Aafrika Arengufondiga, mis on Hiina arengupanga tütarettevõtja, ühisettevõtte, et luua äriühing China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (edaspidi „China-Africa TEDA“), mis on Hiina peamine investeerimisüksus koostöötsoonis. China-Africa TEDA ühines ECJVga, et luua uus äriühing TEDA eesmärgiga edendada SETC-tsooni arengut Egiptuses. Seekord kuulus Hiina poolele 80 % ja Egiptuse poolele (mida esindas ECJV) 20 % aktsiaid.

(256) Komisjon tuvastas ka ametlike näitajate olemasolu selle kohta, et riik kontrollib neid investoreid. Kuna mõlemad üksused on täielikult riigi omanduses, on Hiina ja Egiptuse valitsusel nende üle ametlikult täielik kontroll. Eelkõige vastupidisele viitava konkreetse teabe puudumisel leidis komisjon, et eeldatavasti nimetab kõnealuste üksuste juhid ja järelevalvetöötajad ametisse riik ning nad annavad aru riigile, nagu see on nendes riikides riigi osalusega äriühingute puhul.

(257) Maa esialgne eraldamine ECJV-le ostuhinnaga alla 1 USA dollari ruutmeetri kohta kooskõlas kohaldatava õigusraamistikuga hõlmas seega kindlasti Egiptuse valitsuse rahalist toetust ([90]). Sellele järgnenud maa üleandmine ECJV ja TEDA vahel oli tegelikult seotud äriühingute vaheline tehing, mis põhines tehingu mõlemal poolel samu osalisi hõlmaval siirdehinnal.

(258) Seoses maa müügiga äriühingult Egypt TEDA äriühingule Jushi Egypt märkis komisjon, et Egypt TEDA enamusaktsionär, kellele kuulub 75 % aktsiatest, on China Africa TEDA Investment Company, kellele kuulub ka suurem osa kohtadest TEDA juhatuses. Lõplik kontroll China Africa TEDA Investment Company üle on Hiina arengupangal, mis on juba määratud riigiorganiks. Peale selle kirjeldab TEDA ise oma visiooni ja missiooni järgmiselt: „Visioon: saada investeerimis- ja tegevuspartneriks Hiinat toetavas rahvusvahelises tööstuspargis, alustades Egiptusest ning võttes suuna Aafrikale ja isegi kogu maailmale. Missioon: tõugata tagant Hiina ettevõtete välisturule minekut, seejärel edendada Hiina ettevõtete rahvusvahelistumise protsessi“ ([91]). TEDA viitab oma väljaannetes ulatuslikult ka Hiina kaubandusministeeriumi ja Tianjini omavalitsuse tähelepanule, motivatsioonile ja toetusele oma tegevuse elluviimisel.

([89]) Riiginõukogu arengu- ja uurimiskeskuse 6. augusti 2019. aasta aruanne „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Kestliku arengu kogemus Hiina ja Egiptuse Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoonis) (edaspidi „riiginõukogu aruanne“).

([90]) Seaduse nr 83/2002 (muudetud 2015. aastal) artikkel 38(bis A); seaduse nr 8/1997 artikli 20(bis) ja artikkel 28.

([91]) TEDA kümne aasta koondaruanne (2008–2018), lk 4.

(259) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes tegi komisjon kindlaks, et riigi kontrolli all olevad üksused, kes andsid Jushi Egyptile maa, on riigiorganid alusmääruse artikli 2 punkti b tähenduses koostoimes artikli 3 punkti 1 alapunkti a punktiga i. Meetmed, mida TEDA võttis Hiina valitsuse otsese kontrolli all ning Egiptuse ja Hiina valitsuse tiheda koostöö raames, võib omistada Egiptuse valitsusele, nagu on selgitatud eespool punktis 3.2.3, kui osa Egiptuse klaasfilamentkiust toodete tootjale antavast soodustoetusest.

(260) Isegi kui riigi kontrolli all olevaid üksusi ei käsitata riigiorganitena, tegi komisjon põhjendustes 219–224 esitatud tõendite ning Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsuse tihedat koostööd kinnitavate tõendite põhjal kindlaks, et Hiina valitsus ja Egiptuse valitsus tegid neile ülesandeks täita tavaliselt valitsuse täidetavaid ülesandeid alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv tähenduses. Seega tuleks nende tegevus igal juhul omistada Egiptuse valitsusele.

(261) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid nii Egiptuse valitsus kui ka eksportivad tootjad, et komisjon ei saa leida, et Hiina riigiorganite või eraõiguslike üksuste tegevus, mille Hiina valitsus on teinud neile ülesandeks, kujutab endast alusmääruse kohaselt subsiidiume, kuna selline tegevus ei ole omistatav päritolu- või ekspordiriigi valitsusele.

(262) Kuid nagu juba märgitud põhjendustes 258–262, leidis komisjon, et TEDA ei ole üksnes Hiina riigiorgan, vaid on Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsuse ühiskontrolli all olev riigiorgan, ning et Hiina valitsuse otsese kontrolli all oleva tegevuse võib omistada Egiptuse valitsusele, pidades silmas ka Hiina valitsuse ja Egiptuse valitsuse tihedat koostööd. Sellega seoses märkis komisjon, et TEDA aktsionäride hulka kuuluvad ka riigi osalusega Egiptuse riigiorganid, nagu Egiptuse Suessi kanali haldusasutus ja Egiptuse keskpank, mis on esindatud TEDA juhatuses. See näitab, et Egiptuse valitsus sai tunnistada TEDA meetmeid ja võtta need omaks. Lõpuks, nagu on märgitud põhjenduses 263, leidis komisjon, et isegi kui TEDAt ei tuleks käsitada riigiorganina, andsid Hiina valitsus ja Egiptuse valitsus talle ülesandeid.

(263) Lisaks 2011. aastal saadud maale ostis Jushi Egypt 2016. aastal Egiptuse arendusettevõttelt sellega külgneva maatüki. Egiptuse arendaja oli selle maa omakorda ostnud samast maatükist, mis anti 1998. aastal Egiptuse-Hiina ühisettevõttele. Komisjon analüüsis, kas Egiptuse valitsus oli alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv tähenduses teinud Egiptuse arendajale ülesandeks anda Jushi Egyptile maa soodustingimustel.

(264) Sellega seoses märkis komisjon, et SC-tsooni ametivõimude osalus äriühingule Jushi Egypt müümise tehingus on selge. Egiptuse arendaja pidi tõesti oma maatüki maha müüma, sest tal ei olnud piisavalt vahendeid, et arendada maad Egiptuse valitsusega sõlmitud esialgse ostulepingu tööstusarendust käsitlevate klauslite kohaselt. Selle kohta on ostulepingu artiklis 3 sätestatud, et kui „Suessi kanali erimajandustsooni üldamet lepingut kuue kuu jooksul heaks ei kiida, on lepinguosalisel B (Jushi Egypt) õigus võtta seisukoht, et lepinguosaline A (arendaja) rikub käesolevat lepingut, ning seejärel tühistatakse käesolev leping automaatselt“. Lisaks on artiklis 7 sätestatud, et „lepinguosaline B esitab Suessi kanali erimajandustsooni üldametile kirjaliku taotluse lepinguosalise B poolt lepinguosalise A nimel tööstusprojekti loomiseks ja saab kinnitused […]. Suessi kanali erimajanduspiirkonna üldamet nõustub registreerima maa lepinguosalise B nimel, uurima lõplikku maamüügilepingut ja selle heaks kiitma ning taotlema notaribüroolt maa sertifikaati lepinguosalise B nimel“.

(265) Seega kasutas Egiptuse valitsus eraõiguslikku üksust rahalise toetuse andmiseks, kusjuures eraõiguslikul üksusel ei olnud muud valikut kui müüa maad Jushi Egyptile Egiptuse valitsuse kehtestatud hinna ja muude tingimuste kohaselt. Seetõttu järeldas komisjon, et riik tegi Egiptuse arendajale alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iv esimese taande tähenduses ülesandeks järgida valitsuse poliitikat, mis on sätestatud ka koostöölepingus, ja müüa Jushi Egyptile maa soodushinnaga.

(266) Komisjon palus Egiptuse valitsusel esitada statistika SC-tsoonis kohaldatavate maahindade kohta ning arendajate ostutehingutega seotud pakkumismenetluste kohta. Egiptuse valitsus ei esitanud siiski vaatlusaluse perioodi või vaatlusaluste tehingutega seotud statistikat ega pakkumismenetlusi. Egiptuse valitsus esitas üksnes teabe TEDA-le 2016. aastal teise maatüki kasutusvalduse andmise pakkumismenetluste kohta.

(267) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Egiptuse valitsus ja eksportivad tootjad, et komisjon tugines ebaõigetele faktidele järeldamaks, et Egiptuse valitsus andis Wadi Deglale sellise ülesande. Täpsemalt väitsid nad järgmist:

1) Wadi Degla ei ole arendaja, vaid polüetüleentorude ja -liitmike tootja; ning

2) Suessi kanali majandustsooni üldamet ei osalenud Jushi Egypti ja Wadi Degla vahelistes läbirääkimistes, vaid lihtsalt kiitis heaks maa müügi ja pani sellele oma templi.

(268) Mis puudutab esimest punkti, siis vastavalt teabele, mis on komisjonile kättesaadav äriühingu veebisaidil, ([92]) on Wadi Degla kinnisvaraarendaja, kellel on projekte eri kohtades, sealhulgas Ain Sokhnas, mitte torude ja liitmike tootja.

(269) Teise punkti puhul tunnistas komisjon, et Wadi Degla soovis müüa oma maa muu hulgas seetõttu, et ta ei olnud seda arendanud kooskõlas oma õiguslike kohustustega. Ometi oleks äriühing võinud müüa oma maa ka vabaturul parema hinnaga. Uurimise käigus selgus, et Jushi juhtkond ei selgita mitte ainult seda, miks Wadi Degla soovis oma maa müüa, vaid viitab ka selgelt asjaolule, et SC-tsooni üldamet osales müügitehingute läbirääkimistes, sest lepingu kiitis heaks SC-tsooni esimees.

a) Järeldus

(270) Uurimise tulemused näitavad, et maa pakkumise ja omandamise hinnad SC-tsoonis määravad kindlaks Egiptuse ametivõimud ning et SC-tsoonis kohaldatavad hinnad ei ole läbipaistvad. Maad andsid soodustingimustel riigiorganid või eraõiguslikud üksused, kellele riik oli selle ülesandeks teinud.

(271) Maa pakkumist Egiptuse valitsuse poolt tegelikust maksumusest väiksema tasu eest tuleks seega käsitada subsiidiumina alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti iii ja artikli 3 punkti 2 tähenduses selliste kaupade tarnimise vormis, millest saavad kasu toetust saavad äriühingud.

(272) Kava on konkreetne alusmääruse artikli 4 lõike 2 punkti a tähenduses, sest maa pakkumine SETC-tsooni äriühingutele tegelikust maksumusest väiksema tasu eest on reserveeritud teatavatele äriühingutele konkreetses geograafilises piirkonnas.

b) Subsiidiumisumma arvutamine

(273) Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamisel lähtutakse subsiidiumi saajate kasust, mille olemasolu uurimisperioodil kindlaks tehti. Subsiidiumi saajate kasu arvutamisel võetakse arvesse eksportiva tootja poolt maa eest tegelikult makstud summa ja selle summa vahet, mis oleks tulnud maksta tavatingimustel turupõhise võrdlusaluse järgi. Kasu, mida Jushi Egypt maa ostmisest sai, arvutati järgmiselt.

(274) Egiptuse valitsus ei suutnud esitada teavet ega statistikat maa ostuhindade kohta. Egiptuse valitsus esitas teavet ainult maa kasutusvaldusega seotud tehingute kohta. 2016. aastal viis eksperdikomisjon läbi kinnisvara hindamise, et koostada SC-tsooni maa kasutusvalduse hinnakaart. Selle uuringu põhjal määrati kindlaks maa kasutusvalduse aasta keskmine väärtus Suessi kanali laiemas majandustsoonis. Teiselt poolt sõlmis TEDA 2016. aastal MDCga maa kasutusvalduse lepingu, et laiendada olemasolevat SETC-tsooni 6 km² võrra. Komisjon

([92]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (viimati vaadatud 15. mail 2020).

korrutas SC-tsooni maa kasutusvalduse keskmise aastase väärtuse TEDAga 6 km² suuruse laienemistsooni kohta sõlmitud maa kasutusvalduse lepingu kestusega. Komisjon leidis, et see annab arendamata maa ostu koguväärtuse arendaja jaoks.

(275) Selleks et võtta arvesse arendaja kulusid maa arendamisel, arvutati avalikult kättesaadava teabe põhjal TEDA investeerimiskulud ruutmeetri kohta. Selle teabe ([93]) kohaselt kavandati 6 km² suuruse laiendusala jaoks 230 miljoni USA dollari suurune investeering. Lisati ka arendaja kasum.

(276) Saadud arendatud maa ruutmeetri hinda kohaldati äriühingu Jushi Egypt ostetud maa-ala suhtes ja seda võrreldi ostuhinnaga, mida Jushi Egypt tegelikult maksis. 2011. aastal ostetud maatüki puhul korrigeeriti 2016. aasta ostuhinda vastavalt inflatsioonile ja SKP muutusele. Selle muutuse arvutamisel võeti aluseks Egiptuse inflatsioonimäärad ja SKP muutus elaniku kohta jooksevhindades (USA dollarites), nagu IMF on avaldanud 2016. aasta kohta. 2016. aastal ostetud maatüki puhul tehti üleshindamine, et võtta arvesse maatüki mugavat geograafilist asukohta ostja jaoks (Jushi Egypti olemasolevate rajatiste kõrval).

(277) Vastavalt alusmääruse artikli 7 lõikele 3 subsiidiumisummade jagamise kohta amortiseerimata varadele on subsiidiumisumma jagatud uurimisperioodile, kohaldades intressivabale laenule kättesaadavat asjakohast Egiptuse laenuintressimäära uurimisperioodil, mille on avaldanud Maailmapank ([94]).

(278) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Jushi Egypt, et komisjon tegi maa müügi võrdlusaluse kindlaksmääramisel mitu viga.

1) Kasutusvalduse väärtus kasutusvalduse kestuse jooksul ei ole võrreldav maa täieliku omandiõigusega, kuna kasutusvaldus erineb olemuselt täielikust omandiõigusest.

2) Suessi kanali majandustsooni üldameti tellitud maa hüpoteetiline hinnang ei ole võrreldav võrdlusalus, sest tegemist on hüpoteetilise hinnaga, millega Suessi kanali majandustsooni üldamet ei ole suutnud müüa ühtegi maatükki.

3) Maatüki kasutusvalduse koguväärtus ei ole kasutusvalduse aastane rendihind korrutatuna kasutusvalduse kogukestusega, vaid kasutusvalduse aastane rendihind jagatuna keskmise investeeringutasuvusega. Seda seetõttu, et kasutusvalduse esialgne aastane väärtus väheneb inflatsiooni tõttu igal aastal. Seepärast peab komisjon jagama USA dollarites väljendatud ruutmeetri aastahinna TEDA eeldatava keskmise kasumiga maa eest.

4) TEDA Egypti avaldatud 230 miljoni USA dollari suurune investeerimiskulu koosneb maa kasutusvalduse hinnast ning elamupiirkondade, teeninduspiirkondade ja käitiste ehitamiseks tehtavatest investeeringutest. Jushi Egypti ostetud maatükkidel ei olnud midagi, sest Jushi Egypt ostis üksnes maa.

5) Komisjon peab kasutama müügi ajal kehtivat vahetuskurssi, et konverteerida USA dollarites väljendatud võrdlusalus Egiptuse naeltesse.

(279) Esimese punkti puhul tunnistas komisjon, et täielik omandiõigus erineb kasutusvaldusest, kuid kuna Egiptuse valitsus ei suutnud esitada teavet ega statistikat maa ostuhindade kohta, leidis komisjon, et see oli võrdlusaluse kindlaksmääramiseks parim kättesaadav teave.

(280) Teise punktiga seoses tuletas komisjon meelde, et kõnealune hindamine koosnes Egiptuse valitsuse tellitud sõltumatust uuringust, milles esitati maa tegelik väärtus, st hind, millega maad tuleks tavaliselt müüa. Asjaolu, et Egiptuse valitsus ei müünud maatükke tegelikult selle hinnaga, ei mõjuta maa tegelikku väärtust.

([93]) Guangdongi provintsi kaubandusministeeriumi riiklik globaliseerumistalitus, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (viimati vaadatud 2. jaanuaril 2020) ning „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (China-Egypt TEDA Suessi majandus- ja kaubanduskoostöötsoon), tutvustus aadressil http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (viimati vaadatud 2. jaanuaril 2020).

([94]) Maailmapanga 2020. aasta aruanne „Doing Business“, Egiptus, Araabia Vabariik.

(281) Kolmanda punkti puhul leidis komisjon, et kasutusvalduse väärtus määratakse tavaliselt kindlaks protsendina alusvara turuväärtusest (st täieliku omandiõiguse väärtusest) sõltuvalt kasutusvalduse kestusest, st mida pikem on kasutusvaldus, seda lähemal on kasutusvalduse väärtus täieliku omandiõiguse väärtusele. Kuna maa täielik omandiõigus on määratluse kohaselt ajaliselt piiramatu, siis korrutades kasutusvalduse aastase määra 50 aastaga, oleks komisjoni arvutatud võrdlusalus alati väiksem täieliku omandiõiguse tegelikust väärtusest. Lisaks märkis komisjon, et TEDA poolt 2016. aastal allkirjastatud kasutusvalduse lepingu konkreetses näites tuli kasutusvalduse tekkimise kuupäeval maksta ühekordse maksena kogu kasutusvalduse summa. Kuna praktikas iga-aastased üürid puudusid, on nõue seega kehtetu.

(282) Neljanda punkti kohta märkis komisjon, et Jushi Egypt ostis tõepoolest maa ilma hooneteta. Sellel maal oli aga juba juurdepääs kõigile TEDA pakutavatele vajalikele kommunaalteenustele, teedele, reovee puhastamisele, avalikule valgustusele, turvalisusele ja muudele teenindusrajatistele. Hästi ühendatud ja arendatud tsoonis asuva maatüki hinda ei saa võrrelda tühja kõrbetüki hinnaga. Lisaks tulenevad kinnisvaraarendajate, näiteks TEDA tulud tavaliselt maa müügist ning tsoonis pakutavate hoonete ja taristu rentimisest. Kui arenduskulusid maa turuhinnas arvesse ei võeta, ei oleks arendajatel üldse stiimulit investeeringuid teha.

(283) Viimase punkti kohta märkis komisjon, et ta kohandas 2016. aasta hinda vastavalt Egiptuse SKP reaalkasvule alates 2011. aastast. See tähendab, et inflatsiooni, mille põhjustas Egiptuse naela devalveerimine USA dollariga võrreldes, võeti juba arvesse SKP kohandamisel. Vahetuskursi muutustega seotud täiendavad korrigeerimised tooksid seega kaasa topeltarvestuse.

(284) Eespool esitatu põhjal lükati äriühingu väited tagasi.

(285) Kõik tuvastatud subsiidiumid määrati kindlaks äriühingu kogukäibe põhjal. Seejärel jaotati subsiidiumisumma Euroopa Liitu müüdud vaatlusaluse toote käibele.

(286) Seoses maa pakkumisega tegelikust maksumusest väiksema tasu eest saadud subsiidiumi summa oli 2,02 %.

3.5. **Saamata jäänud tulu**

3.5.1. *Otseste maksuvabastus- ja maksuvähenduskavade kaudu saamata jäänud tulu*

(287) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist märkisid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja, et 2016. aasta spetsiaalne maksueeskiri vahetuskursside muutustest tuleneva kahjumi kohtlemiseks maksukahjumina ei saa olla subsiidium, sest see ei too kasu ega ole konkreetne. Esiteks, kuna seda maksueeskirja kasutati valitsuse põhjustatud kahju korvamiseks, ei saadud sellest mingit kasu. Teiseks, kuna kõik üksused, keda valitsuse põhjustatud kahju sarnaselt mõjutas, võisid sellist maksustamislahendust kasutada, ei saa seda kava pidada konkreetseks.

(288) Komisjon tunnistas oma esialgsetes järeldustes, et see õigusakt oli üldiselt kohaldatav kõigi äriühingute suhtes Egiptuses ja selle eesmärk oli korvata Egiptuse vääringu devalveerimise negatiivset mõju. Siiski märkis komisjon ka seda, et sellest eeskirjast said ebaproportsionaalselt suurt kasu äriühingud, kes on peamiselt ekspordile orienteeritud ja kelle äritegevus toimub peaaegu täielikult välisvaluutas, näiteks USA dollarites või eurodes. On tõsi, et need äriühingud ei kandnud Egiptuse naela devalveerimise tagajärjel märkimisväärset tegelikku kahjumit, sest nende USA dollarites tehtud ostudest/võetud kohustustest tekkinud vahetuskursikahjumi võis korvata nende USA dollarites tehtud müügist saadud vahetuskursikasum. Selle tulemusena loodi kõnealuse õigusaktiga valitsuse põhjustatud kahju korvamise asemel maksusoodustus, mis kehtis konkreetselt just seda liiki äriühingute suhtes. Seetõttu lükkas komisjon väite tagasi.

(289) Seega kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 93–102.

3.5.2. *Kaudsete maksude ja imporditollimaksude kavade kaudu saamata jäänud tulu*

3.5.2.1. Käibemaksuvabastused ja imporditollimaksude vähendamine imporditud seadmete kasutamise eest

a) Uurimise järeldused

(290) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist tõstatasid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja arvukalt küsimusi. Esiteks ei tähenda asjaolu, et Jushi Egypt ei ole varem (kui ta ei tegutsenud Suessi kanali majandustsoonis) mitte alati saanud Egiptuse valitsuselt käibemaksu täielikku õigeaegset tagastust, seda, et nüüd on tekkinud seoses Suessi kanali majandustsoonis tema suhtes kohaldatava maksustamiskorraga saamatajäänud tulu.

(291) Teiseks võrdles komisjon vaidlustatud maksustamislahendust hüpoteetilise maksustamislahendusega, mis tuletati äriühingu Jushi Egypt olukorrast enne Suessi kanali majandustsooni sisenemist, selle asemel et võrrelda vaidlustatud maksustamislahendust Egiptuse käibemaksueeskirjadega seadmete ja tooraine impordi kohta.

(292) Kolmandaks ei esitanud komisjon kontrollkäigu ajal Egiptuse valitsusele küsimusi käibemaksu haldamise kohta Egiptuses ega arutanud seda teemat temaga.

(293) Neljandaks tuletas Egiptuse valitsus meelde, et subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artiklis 27 nõutakse WTO arenguriikidest liikmete eri- ja diferentseeritud kohtlemist. Seega ei tohiks komisjon karistada selle eest, et Egiptuse valitsusel ei olnud alati vahendeid tasumisele kuuluva käibemaksukrediidi õigeaegseks tagasimaksmiseks.

(294) Viiendaks tuletas Egiptuse valitsus meelde, et komisjoni kindlaks tehtud subsiidiumi võrdlusalus on äriühingute olukord enne Suessi kanali majandustsooniga ühinemist. Ettevõtjad, kes ei kuulu Suessi kanali majandustsooni, saavad lõpuks Egiptuse valitsuselt tagasi osa tasutud käibemaksust, kuigi mitte õigeaegselt ega täielikult. Seetõttu ei saa kogu tavapäraselt tasumisele kuuluv käibemaks olla kasu, sest Jushi Egypt peaks saama osa sellest käibemaksust, mille Egiptuse valitsus peab tagasi maksma. Kuna Jushi Egypti käibemaksu ettemaks on nüüd vähenemas, sest Jushi Egyptile laekub rohkem saadaolevat käibemaksu, oleks tavapäraselt tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma osaliselt tasaarvestatud selle saadaoleva käibemaksuga. Egiptuse valitsus arveldas 2020. aasta alguses Jushi Egypti impordilt tasumisele kuuluvad käibemaksusummad ajavahemiku 2017–2018 eest ja tasaarvestas need Jushi Egypti käibemaksu ettemaksuga. Rohkem kasu seega ei ole.

(295) Lõpuks, kuna komisjon leidis õigesti, et eksporditud toodete sisenditelt ei oleks tohtinud imporditollimakse maksta, oleks ta pidanud kohaldama sama arutluskäiku eksporditud toodete sisendite käibemaksu puhul. Sellest järeldub, et komisjon peab kasu arvutamiseks jagama uurimisperioodil tasumisele kuuluva käibemaksu summa üksnes nende materjalide kogustele, mida kasutatakse siseturul müüdavate kaupade tootmiseks.

(296) Vastuseks nendele väidetele soovib komisjon selgitada, et tema eesmärk ei ole karistada Egiptuse valitsust vahendite puudumise eest ega kritiseerida Egiptuse käibemaksusüsteemi. Samal ajal märkis komisjon, et subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artiklil 27 puudub selles kontekstis seos Egiptuse valitsuse väitega. Tasakaalustava tollimaksu menetlustes kohaldatav kõige asjakohasem säte on artikli 27 lõige 10, mis käsitleb üksnes teatavaid *de minimis* künniseid, samas kui artikli 27 teised sätted käsitlevad peamiselt arengumaade ekspordisubsiidiume. Praegusel juhul tugineb Egiptuse valitsus artiklile 27, et põhjendada käibemaksu ettemaksu maksumaksjatele tagastamata jätmist, mida see säte ei puuduta.

(297) Mis puudutab käibemaksusüsteemi käsitlevaid teabenõudeid, siis komisjon küsis küsimustiku kaudu teavet käibemaksusüsteemi toimimise kohta Egiptuses alates uurimise algusest. Lisaks tõstatati kontrollkäigu ajal üldisi küsimusi eksportivatelt tootjatelt kogutud maksude summa kohta. Seetõttu leidis komisjon, et ta on saanud uurimise käigus käibemaksuraamistiku kohta piisavalt teavet.

(298) Komisjon märkis siiski, et SC-tsooni äriühingute käibemaksuga maksustamine on erinev. SC-tsooni äriühingud ei pea käibemaksu ette maksma (edaspidi „1. stsenaarium“). Võrreldavas olukorras olevad maksumaksjad, nimelt väljaspool SC-tsooni asuvad äriühingud, peavad seevastu käibemaksu ette maksma (edaspidi „2. stsenaarium“). See, kas käibemaks on lõplik või tuleb tagastada, ei ole sel hetkel oluline. Oluline on see, et Egiptuse valitsus ei kogu 1. stsenaariumi puhul esialgu mingit tulu, samas kui 2. stsenaariumi puhul saab Egiptuse valitsus esialgu tulu.

(299) Egiptuse asjakohase normatiivse raamistiku kohaselt maksaksid 1. stsenaariumi alla kuuluvad äriühingud arvelduspäeval lõpliku arveldussumma, samal ajal kui 2. stsenaariumi alla kuuluvatele äriühingutele tagastataks osa Egiptuse valitsuse kogutud tulust (juhul kui käibemaks tuleb tagasi maksta). Kui see arvelduprotsess on kiire ja usaldusväärne, oleks 1. stsenaariumi kohaselt ettemaksu tegemata jätmisest saadav kasu võrdne eelisega, mis saadakse sularahavoogudest kogu selle aja jooksul, mis oleks kulunud tagasimaksmiseks. Komisjon märkis selle kohta, et sellise arvelduse seadusjärgne tähtaeg on kuus kuud alates ettemaksu tegemise kuupäevast.

(300) Komisjon leidis siiski, et tegelikkuses toimus Egiptuses tegutsevate äriühingute puhul 2. stsenaariumi kohane arveldamine ja vastav tagasimaksmine parimal juhul märkimisväärse hilinemisega ning tagasimakse saamise kriteeriumid olid ebaselged. Komisjon märkis sellega seoses, et Egiptuse valitsus ei vaidlustanud seda fakti. SC-tsooni kuuluvate äriühingute rahavoogudega seotud kasu tuleneb seega asjaolust, et Egiptuse valitsus ei kogu käibemaksutulu SC-tsooni kuuluvatelt äriühingutelt kuni lõpliku arvelduseni, mille kuupäev ei ole kindel (1. stsenaarium), erinevalt SC-tsooni mittekuuluvatest äriühingutest, kelle puhul tulu kogutakse kohe ja tagastatakse palju hilisemal, teadmata kuupäeval (2. stsenaarium). Selle tulemusena saavad SC-tsooni äriühingud kasutada käibemaksusoodustust võrreldes väljaspool SC-tsooni asuvate äriühingutega. Summa, mida Egiptuse valitsus SC-tsooni kuuluvate äriühingute puhul ei kogunud, kujutab endast tulu, millest on loobutud või mis on jäetud sisse nõudmata alusmääruse artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkti ii tähenduses.

(301) Selle illustreerimiseks uuris komisjon lisaks Egiptuse asjakohasele käibemaksuraamistikule eksportivate tootjate olukorda enne ja pärast SC-tsooniga ühinemist. Enne SC-tsooniga ühinemist oli nende olukord uurimisperioodil võrreldav väljaspool SC-tsooni asuvate äriühingute olukorraga, mida kirjeldab 2. stsenaarium. Sellega seoses ei vaidlustanud Egiptuse valitsus asjaolu, et äriühingul Jushi Egypt oli kogunenud enne SC-tsooniga ühinemist väga suur käibemaksu ettemaks ning et Egiptuse valitsus ei saanud seda ettemaksu tagasi maksta. Jushi Egypti enne SC-tsooniga ühinemist tekkinud käibemaksu ettemaksu olukord näitab seega, et eelmises põhjenduses kirjeldatud olukord vastab väljaspool SC-tsooni asuvate äriühingute tegelikule olukorrale uurimisperioodil.

(302) Mis puudutab Egiptuse valitsuse ja eksportivate tootjate tõstatatud viiendat küsimust, siis käibemaksuga maksustatavate kaupade lõppsihtkoht ja asjaolu, et Jushi Egypt võis aja jooksul tasaarvestada mõned käibemaksuvõlad oma esialgse käibemaksu ettemaksuga, ei muuda komisjoni järeldusi, kuna need ei mõjuta tsoonis ja sellest väljaspool asuvate äriühingute esialgset erinevat kohtlemist ning igal juhul ei ole need tasaarvestatud summad seotud Egiptuse valitsuse poolse ennetava tagasimaksmisega, vaid pigem käibemaksukohustusega, mis ettevõtjal tekkis.

(303) Komisjon võttis teadmiseks, et Egiptuse uus käibemaksuseadus jõustus alles veidi enne uurimisperioodi ning et rakendusaktid ei olnud uurimisperioodil veel täielikult jõustunud. Seda üleminekuetappi silmas pidades mõistis komisjon Egiptuse valitsuse väidet, et käibemaksu tagastamise arvelduperiood võib oluliselt edasi lükkuda, võttes arvesse, et Egiptus on arenguriik, kus ei ole piisavalt haldustöötajaid, kes vastutavad uue süsteemi eest, ja kus on võimalikud eelarve puudujäägid, mis muudavad käibemaksu tagastamise ettenähtud aja jooksul keeruliseks. Võttes arvesse neid erandlikke ja loodetavasti ajutisi asjaolusid Egiptuses, otsustas komisjon võtta käibemaksuvabastusest saadava kasu arvutamisel arvesse üksnes eksportiva tootja rahavoogudega seotud eelist. Kasu arvutamise metoodikat, mida on kirjeldatud põhjenduses 258, kohandati vastavalt.

(304) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis kaebuse esitaja, et komisjoni järelduste kohaselt said väljaspool SC-tsooni asuvad äriühingud käibemaksu- ja maksutagastusi „parimal juhul väga suurte viivitustega“ ja ebaselgete kriteeriumide alusel, mida Egiptuse valitsus ei vaidlustanud. Nende arusaama kohaselt hindab Egiptuse ametivõimudele esitatavaid tagastamistaotlusi ja teeb nende kohta otsuse spetsiaalselt tagastamistaotluste läbivaatamiseks moodustatud valitsuskomisjon. Sellistel tingimustel ja kuna Egiptuse valitsus rõhutab, et arenguriigina ei ole tema süsteemid kaugeltki täiuslikud, on mõistlik järeldada, et tagasimakseprotsess on väga bürokraatlik ja meelevaldne ning et tagasimakseid saavad mõistliku aja jooksul või üldse ainult äriühingud, kellel on vajalikud poliitilised sidemed. Kaebuse esitaja sõnul ei ole avatud toimikus tõendeid selle kohta, et „tavalised“, st ilma poliitiliste sidemeteta äriühingud saaksid üldse (või mõistliku aja jooksul) käibemaksu ja impordimaksu tagasimakseid. Asjaolu, et Jushi Egypt sai 2020. aastal lõpuks tagasi imporditollimaksud ja käibemaksu, mis oli tasutud enne ühinemist SC-tsooniga, ei ole selline tõend, vaid pigem toetab järeldust, et ainult poliitilised sidemed võimaldavad äriühingutel tagasimakseid saada. Teisisõnu peaks komisjon käsitama nii SC-tsooni maksuvabastust kui ka tagasimakset, mida Jushi Egypt sai SC-tsooniga ühinemisele eelnenud perioodide eest, saamata jäänud tulu vormis subsiidiumidena.

(305) Sellega seoses kordas komisjon, et ta otsustas võtta käibemaksuvabastustest saadava kasu arvutamisel arvesse üksnes eksportiva tootja rahavoogudega seotud eelist, võttes arvesse asjaolu, et Egiptuse uus käibemaksuseadus jõustus alles veidi enne uurimisperioodi ning et rakendusaktid ei olnud uurimisperioodil veel täielikult jõustunud. Seda üleminekuetappi silmas pidades mõistis komisjon Egiptuse valitsuse väidet, et käibemaksu tagastamise arvelduspeeriood võib oluliselt edasi lükkuda, võttes arvesse, et Egiptus on arenguriik, kus ei ole piisavalt haldustöötajaid, kes vastutavad uue süsteemi eest, ja kus on võimalikud eelarve puudujäägid, mis muudavad käibemaksu tagastamise ettenähtud aja jooksul keeruliseks. Seepärast lükati väide tagasi.

(306) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 53–66 esitatud järeldused.

b) Subsiidiumisumma arvutamine

(307) Mis puudutab saamata jäänud tulu *de facto* käibemaksuvabastuse kujul, siis esialgu arvutati saadud kasu nii, et võeti arvesse imporditud seadmete ostmisel (uurimisperioodil) tavapäraselt tasumisele kuuluva, kuid uurimisperioodil maksmata käibemaksu kogusumma. Nagu on märgitud eespool põhjenduses 256, otsustas komisjon pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist võtta käibemaksuvabastustest saadava kasu arvutamisel siiski arvesse ainult eksportivate tootjate rahavoogudega seotud eelist. Kasu arvutamise meetodit kohandati vastavalt, mille tulemusel leiti, et kinnipeetud käibemaksust saadav rahavoogudega seotud kasu on võrdne hoiuste keskmise intressimääraga Egiptuses uurimisperioodil (12,03 %), mida kohaldati käibemaksusummade suhtes, mis peeti kinni alates 2017. aastast ostetud kaupadelt.

(308) Uurimisperioodil oli eksportivate tootjate seda liiki masinatega seotud subsiidiumide kindlaks tehtud summa 0,02 % käibemaksuvabastuste puhul ja 0,17 % imporditollimaksudest vabastuste puhul.

3.5.2.2. Käibemaksu- ja imporditollivabastus imporditud sisendmaterjalidele, mida kasutatakse eksporditavates valmistoodetes

a) Uurimise järeldused

(309) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitsid Egiptuse valitsus ja eksportiv tootja, et Jushi Egypt oli 2019. aasta alguses maksnud tollimaksu tagatissumma. Nad esitasid ka täiendavaid tõendeid, mille kohaselt on kõik 2017. ja 2018. aasta tollimaksud nüüdseks arveldatud ja tasutud. Lisaks väitsid nad, et isegi kui tasumisele kuuluvaid tollimaksusummasid ei oleks 2020. aastal arveldatud, ei saa komisjon nõuda selliselt arenguriigilt nagu Egiptus täiuslikku maksuhaldust. Seoses sellega näitas Egiptuse valitsus üles erilist hoolsust tollimaksu tagastamise süsteemi loomisel äriühingu Jushi Egypt jaoks, kuna tarbimisaruandeid koostati ja kontrolliti juba mõne kuu jooksul pärast Jushi Egypti sisenemist Suessi kanali majandustsooni. Kolm aastat hiljem nõudis Egiptuse valitsus äriühingult Jushi Egypt sisse kõik tasumisele kuuluvad tollimaksud ja käibemaksu. Sellest tulenevalt väitis Egiptuse valitsus, et ta on sisse seadnud nõuetekohase tollimaksu tagastamise süsteemi, nii et ülemäärast tagastamist ei ole ette tulnud.

(310) Lisaks on Egiptuse valitsuse väitel tal Egiptuse tsiviilseadustiku artikli 377 ja rahanduskohtu otsuse nr 915/43 kohaselt viis aastat aega imporditollimaksude sissenõudmiseks. Seega ei saanud Egiptuse valitsusel olla saamata jäänud tulu seni, kuni see periood ei olnud lõppenud, sest Egiptuse valitsusel oli endiselt õigus tasumisele kuuluvatele tollimaksudele ja ta nõudis need õigel ajal sisse.

(311) Lõpuks väitis Jushi Egypt, et müüki äriühingule Hengshi Egypt ehk ettevõttele, kes ostab Jushi Egyptilt klaasfilamentkiust tooteid ja kes on samuti asutatud SC-tsoonis, koheldakse Egiptuse õiguse kohaselt tooraine imporditollimaksude kohaldamisel samamoodi nagu eksportmüüki, sest Hengshi Egypt asub Suessi kanali majandustsoonis. Pealegi puudus Hengshi Egyptil omamaine müük, sest ta eksportis kogu oma toodangu. Seega, kui Jushi Egypt ei oleks olnud vabastatud tooraine imporditollimaksudest, ei oleks ta Hengshi Egyptile tehtud omamaiselt müügilt ikkagi tooraine imporditollimakse maksnud.

(312) Komisjon vaatas tollimaksude maksmise kohta esitatud tõendid läbi ja leidis, et Egiptuse valitsus oli 2019. aasta lõpus teinud komisjoni uurimise tõttu kontrolli eksportiva tootja valdustes. Selle kontrolli tulemusel nõudis Egiptuse valitsus äriühingult sisse 2017., 2018. ja 2019. aastaga seotud tollimaksu imporditud materjalidelt. Esitatud tõendite põhjal ja kuna neid uusi tõendeid ei olnud võimalik COVID-19 epideemiaga seotud reisipiirangute tõttu kohapeal kontrollida, nõustus komisjon selle väitega ja arvas vastavalt alusmääruse artikli 15 lõikele 1 maha uurimisperioodil imporditud materjalidelt tasutud tollimaksu summa.

(313) Komisjon leidis siiski, et need arveldused ei sea kahtluse alla subsiidiumikava kohta tehtud järeldusi. Selle kohta märkis komisjon, et tollimaksude sissenõudmine oli tingitud pigem komisjoni uurimistegevusest kui Egiptuse valitsuse enda tollimaksude sissenõudmise järelevalve- ja kontrolliraamistikust. Ka ei vaidlustanud Egiptuse valitsus asjaolu, et uurimisperioodil puudus selline raamistik. Seoses järelevalve ja kontrolli puudumise ajutise laadiga märkis komisjon, et kuigi Jushi Egypt ühines SC-tsooniga alles 2017. aastal, tehti viimane seadusemuudatus tollimaksude kogumise raamistikus juba 2015. aastal, kui vastutus tollimaksude kogumise eest anti üle SC-tsooni üldametile. Lisaks kinnitas tolliameti üksikasjalik aruanne, mille Egiptuse valitsus esitas esialgsete järelduste avalikustamise kohta esitatud märkuste I lisas, et tollimaksu sissenõudmist käsitlevad üldised õigusaktid kehtisid juba alates 2006. aastast. Seega oli Egiptuse valitsusel piisavalt aega tollimaksude kogumise toimiva süsteemi rakendamiseks.

(314) Seoses müügiga Jushi Egyptilt Hengshi Egyptile märkis komisjon, et eritsoonis asuvate äriühingute vahelist sisendite müüki ei ole kunagi maksustatud, mis näitab, et SC-tsoon on eritsoon, millel on mitu erijoont, mis eristavad seda teistest tsoonidest.

(315) Seetõttu ei ole asjaolu, et Hengshi Egyptil on ainult eksportmüük, selles mõttes asjakohane ega muuda komisjoni järeldusi. Seega lükati tagasi Egiptuse valitsuse ja eksportiva tootja väited komisjoni järelduste kehtivuse kohta üldiselt ja konkreetemalt Hengshi Egyptile suunatud müügi kohta.

(316) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis kaebuse esitaja, et see ei ole nii juhul, kui valitsus lõpetab subsiidiumivastase uurimise tulemusel kindlaksmääratud subsiidiumikava kohaldamise ning kava ei ole seetõttu enam kättesaadav. Kaebuse esitaja sõnul on Egiptuse valitsus lihtsalt kogunud Jushi Egyptist vahendeid, et anda viimasele ELi uurimises kasu, kuid ei ole sisse seadnud nõuetekohast kogumisraamistikku. Õigusraamistiku puudumise tõttu ei ole võimalik tagada, et Egiptuse valitsus kogub Jushi Egyptilt omal algatusel tulevikus tollimakse ja käibemaksu, ega isegi seda, et Egiptuse valitsus ei maksa kogutud vahendeid Jushi Egyptile tagasi kohe, kui komisjoni uurimine on lõpule viidud. Teisisõnu, Hiina ja Egiptuse vahelise koostöölepingu raames kajastab Egiptuse valitsuse tegevus lihtsalt Jushi Egyptile antud sihtotstarbelise kasu väljakujunenud ja jätkuvat mudelit ega õigusta mingil juhul Jushi Egypti saadud kasu erinevat hindamist.

(317) Selle punkti kohta märkis komisjon veel kord, et ta vaatas tollimaksude tasumise kohta esitatud tõendid läbi, ning esitatud tõendite põhjal ja kuna neid uusi tõendeid ei olnud võimalik COVID-19 epideemiaga seotud reisipiirangute tõttu kohapeal kontrollida, nõustus komisjon selle väitega ja arvas vastavalt alusmääruse artikli 15 lõikele 1 maha uurimisperioodil imporditud materjalidelt tasutud tollimaksu summa. Lisaks ei ole faktiliselt õige, et

õigusraamistikku ei ole kehtestatud, nagu tõendab ajutise määruse põhjenduses 70 kirjeldatud õiguslik alus. Samuti rakendatakse praegu õigusakte, nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 78–82. Väiteid, et Egiptuse valitsus maksab kogutud vahendid Jushi Egyptile tagasi, ei toetatud ühegi tõendiga. Seetõttu lükati need väited tagasi.

(318) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas Jushi Egypt samu märkusi käibemaksu- ja imporditollimaksuvabastuste arvutamise kohta, eirates komisjoni avalikustatud faktilist teavet ja selgitusi. Kuna esitatud märkusi oli juba käsitletud, ei olnud täiendavaid selgitusi vaja.

(319) Eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 69–86 esitatud järeldused.

b) Subsiidiumisumma arvutamine

(320) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kohandas komisjon tegelikust käibemaksuvabastusest saadud kasu arvutamise meetodit, nagu on märgitud eespool põhjenduses 256. Selle tulemusena leiti, et kinnipeetud käibemaksust tulenev rahavoogudega seotud kasu on võrdne Egiptuse hoiuste keskmise intressimääraga uurimisperioodil (12,03 %), mida kohaldati käibemaksusummade suhtes, mis peeti kinni alates 2017. aastast ostetud materjalide eest, ning mis arvutati proportsionaalselt uurimisperioodil kinni peetud käibemaksusummadega. Kuna teave enne uurimisperioodi ostetud materjalidega seotud summa kohta ei olnud kättesaadav, leidis komisjon, et see summa on samaväärne uurimisperioodil kindlaksmääratud summadega, korrigeerituna kahe perioodi vahel müüdud kaupade maksumuse erinevusega.

(321) Uurimisperioodil oli eksportivate tootjate seda liiki materjalidega seotud subsiidiumide kindlaks tehtud summa 1,08 % käibemaksuvabastuste puhul ja 0,24 % imporditollimaksudest vabastuste puhul.

3.6. **Järeldus subsideerimise kohta**

(322) Lõplikud subsiidiumimäärad seoses eespool kirjeldatud meetmetega, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Tabel 1

Lõplikud subsiidiumimäärad

Äriühing	Lõplik subsiidiumimäär
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Kõik teised äriühingud	13,1 %

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(323) Kuna liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratluse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 106–109 esitatud järeldused.

4.2. **Liidu tarbimine**

(324) Kuna liidu tarbimise kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 110–112 esitatud järeldused.

4.3. **Egiptusest pärit import ja hindade allalöömine**

(325) Komisjon sai esialgsete järelduste avalikustamise järel Egiptuse eksportivalt tootjalt Jushi Egypt märkused hindade allalöömise kohta.

(326) Jushi Egypt märkis, et komisjon oli hinna allalöömise arvutamisel jätnud kõrvale müügikulud ja mõistliku kasumi tema seotud müügiettevõtete poolt sõltumatule kliendile liidus müüdud toodete müügihinna pealt.

(327) Jushi Egypt märkis, et tema arvates ole see meetod kooskõlas Üldkohtu otsusega kohtuasjas T-301/16, Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia *vs*. Euroopa Komisjon, punkt 187 (edaspidi „kohtuasi Jindal Saw“) ([95]).

(328) Komisjon ei olnud nõus Jushi Egypti väitega, et käesoleval juhul on asjakohane kohtuasjas Jindal Saw tehtud otsus. Kohtuasjas Jindal Saw leidis Üldkohus, et komisjon oli teinud vea, lahutades Jindali liidus asuvate seotud importijate müügikulud müügist esimesele sõltumatule ostjale, samas kui liidu tootmisharuga seotud müügiüksuste müügikulusid ei arvatud maha liidu tootmisharu müügihindadest esimesele sõltumatule kliendile.

(329) Seetõttu leidis kohus, et neid kahte hinda ei võrreldud sümmeetriliselt samal kaubandustasandil olukorras, kus eksportivad tootjad müüsid liitu peamiselt seotud müügiüksuste kaudu, võrreldes sellega, kuidas liidu tootjad vaatlusalust toodet müüsid.

(330) Komisjon märkis, et käesoleva juhtumi ja Jindali juhtumi võrdlus ei ole asjakohane, kuna eksportmüügi konfiguratsioon oli erinev. Kui Jushi kontserni müük toimub peamiselt Egiptusest otse esimesele sõltumatule kliendile liidus, siis Jindali juhtumi puhul toimus peaaegu kogu selle eksportiva tootja eksportmüük ELis asuvate seotud üksuste kaudu.

(331) Käesoleval juhul ei ole kahel kolmest valimisse kaasatud liidu tootjast seotud müügiettevõtteid ning kolmandal on tsentraliseeritud müügi- ja arvesüsteem toodete jaoks, mida tarnitakse otse käitistest. Seetõttu leidis komisjon, et käesoleval juhul ei ole tegemist eksportiva tootja müügikanalitega seotud asümmeetriaga, mistõttu Jindali juhtum ei ole kohaldatav. Lisaks ei mõjutaks Jushi kontserniga seotud müügiüksuste hindade kasutamine oluliselt hinnamõju analüüsi ([96]).

(332) Lisaks viitab komisjon ka ajutise määruse põhjendusele 157, milles käsitleti järeldust, et uurimisperioodil esines selge hinnalangus. Seetõttu on see väide igal juhul asjakohatu, kuna see järeldus hinnalanguse kohta oleks juba iseenesest piisav, et näidata subsideeritud impordi kahjulikku mõju hindadele kooskõlas alusmääruse artikli 8 lõikega 2.

(333) Seepärast kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 122 ja 123 esitatud järeldused, et Egiptusest pärit import lõi uurimisperioodil märkimisväärselt alla liidu tootmisharu müügi, ning märkis, et ajutise määruse põhjenduses 157 esitatud järeldus hinnalanguse kohta muudab selle väite igal juhul asjakohatuks.

(334) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Jushi Egypt uuesti samad märkused hindade allalöömise arvutamise kohta, eirates komisjoni avaldatud faktilist teavet ja selgitusi. Kuna esitatud märkusi oli juba käsitletud, ei olnud täiendavaid selgitusi vaja.

4.4. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.4.1. *Üldised märkused*

(335) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendused 124–129.

([95]) Kohtuotsus, Üldkohus, Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs.* komisjon, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, punkt 187.

([96]) Liidu tootmisharu hindade võrdlus eksportiva tootja müügihindadega sõltumatutele klientidele liidus nii otse kui ka seotud üksuste kaudu näitab, et need hinnad on oluliselt madalamad kui liidu tootmisharu hinnad (14,89 %). Seega, olenemata sellest, kuidas hinnavõrdlust tehakse, jäävad subsideeritud impordi hinnad märkimisväärselt madalamaks liidu tootmisharu hindadest, mis näitab, et kõnealuse isiku esitatud väitel ei ole lisaks õigusliku põhjendatuse puudumisele käesoleval juhul ka mingit praktilist mõju.

4.4.2. *Makromajanduslikud näitajad*

4.4.2.1. Tootmisvõimsus ja selle rakendamine

(336) Kuna tootmise, tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse rakendamise kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 131–132 esitatud järeldused.

4.4.2.2. Müügimaht ja turuosa

(337) Kuna müügimahu ja turuosa kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 134 esitatud järeldused.

4.4.2.3. Tööhõive ja tootlikkus

(338) Kuna tööhõive ja tootlikkuse kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 136 esitatud järeldused.

4.4.2.4. Tasakaalustatavate subsiidiumide suurus ja taastumine varasemast subsideerimisest või dumpingust

(339) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 138 ja 139 esitatud järeldused.

4.4.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

(340) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas Jushi Egypt märkusi ajutises määruses sätestatud mikromajanduslike näitajate arvutamise kohta ja palus rohkem teavet selle kohta, kuidas need näitajad arvutati.

(341) Komisjon palus Jushi Egyptil pöörata tähelepanu ajutise määruse põhjendusele 126, milles selgitatakse, et mikromajanduslikud näitajad põhinesid valimisse kaasatud liidu tootjate esitatud andmetel, mida kontrolliti ja mis seejärel agregeeriti.

(342) Agregeerimise eesmärk oli tagada, et valimit koheldakse ühe andmeallikana, mitte kolme eraldi andmeallikana, mille puhul tuleb selgitada ettevõttespetsiifilisi suundumusi. Agregeerimine võimaldas komisjonil käsitada kogu valimit liidu tootmisharu esindavana ja kasutada andmeid kõikide tootjate tulemuslikkuse näitajana.

4.4.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

(343) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 141–142 esitatud järeldused.

4.4.3.2. Tööjõukulud

(344) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 144 esitatud järeldused.

4.4.3.3. Varud

(345) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 146 esitatud järeldused.

4.4.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

(346) Kuna kasumlikkuse, rahavoo, investeeringute, investeeringutasuvuse ja kapitali kaasamise võime kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 149–153 esitatud järeldused.

4.4.4. *Järeldus kahju kohta*

(347) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 154–161 esitatud järeldused kahju kohta.

5. **PÕHJUSLIK SEOS**

5.1. **Egiptusest pärit subsideeritud impordi mõju**

(348) Ajutises määruses tegi komisjon esialgse järelduse, et Egiptusest pärit subsideeritud import põhjustas liidu tootmisharule olulist kahju.

(349) Komisjon järeldas, et impordi kasv uurimisperioodil ning subsideeritud impordi põhjustatud liidu tootmisharu hindade allalöömine ja hinnalangus põhjustasid liidu tootmisharu turuosa ja kasumlikkuse vähenemise.

(350) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 164 esitatud järeldused.

5.2. **Muud teadaolevad tegurid**

5.2.1. *Import kolmandatest riikidest*

(351) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 167–171 esitatud järeldused.

5.2.2. *Liidu tootmisharu eksporditulemus*

(352) Komisjon ei saanud märkusi liidu tootmisharu ekspordi kohta.

(353) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 174 esitatud järeldused.

5.3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(354) Komisjon kinnitas ajutise määruse põhjendustes 175–176 esitatud järeldused.

6. **LIIDU HUVID**

6.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(355) Kuna märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 185–186 esitatud järeldused.

6.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(356) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 192 esitatud järeldused.

6.3. **Kasutajate huvid**

(357) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 207 esitatud järeldused.

6.4. **Subsiidiumide kauplemist moonutav mõju ja tõhusa konkurentsi taastamine**

(358) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjenduses 209 esitatud järeldused.

6.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(359) Kuna rohkem märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 210–213 esitatud järeldused.

7. **REGISTREERITUD IMPORDILT TASAKAALUSTAVATE TOLLIMAKSUDE TAGASIULATUV SISSENÕUDMINE**

(360) Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 220, kehtestas komisjon rakendusmääruse (EL) 2020/199 (edaspidi „registreerimismäärus“) ([97]) avaldamisega klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes eelavalikustamise perioodil registreerimisnõude vastavalt alusmääruse artikli 24 lõike 5a nõuetele.

(361) Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 222, peab komisjon otsustama, kas subsiidiumivastased meetmed tuleb kolmenädalase registreerimisperioodi jooksul impordilt tagasiulatuvalt sisse nõuda, võttes arvesse Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete registreeritud impordi olemasolu.

(362) Kriteeriumid, mille alusel saab eelavalikustamise kolme nädala jooksul tollimakse sisse nõuda, on sätestatud alusmääruse artikli 16 lõikes 4. Selles artiklis on sätestatud, et tollimakse võib sisse nõuda üksnes juhul, kui

a) import on artikli 24 lõike 5 kohaselt registreeritud;

b) asjaomastele importijatele on antud võimalus esitada oma arvamus;

c) kriitilistel asjaoludel, kui kõnealuse subsideeritud toote puhul on raskesti korvatav kahju tekitatud ulatusliku ja suhteliselt lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest käesoleva määruse tingimustel, ning

d) kui niisuguse kahju kordumise vältimiseks peetakse vajalikuks määrata nendele importtoodetele tagasiulatuvalt tasakaalustav tollimaks.

(363) Komisjon leiab, et registreerimismäärus vastab kriteeriumile a, st Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete import on alumääruse artikli 24 lõike 5 kohaselt registreeritud.

(364) Komisjon leiab, et ajutise määruse ja registreerimismääruse avaldamisega on importijatele antud võimalus esitada kriteeriumi b kohaselt oma arvamus.

(365) Pärast lõplike järelduste avalikustamist sai komisjon märkusi klaasfilamentkiust toodete Euroopa kasutajatelt ja turustajatelt, kes väitsid, et nende arvates ei põhine selline arvamuse esitamise võimalus komisjoni registreerimist käsitleval otsusel, vaid komisjoni ettepanekul tollimaksude kogumise kohta.

(366) Kuigi komisjon nõustub, et artikli 16 lõikes 4 sätestatud kriteeriumit b tuleb tõlgendada nii, et see annab isikutele võimaluse esitada arvamus eelavalikustamise perioodil registreeritud impordilt tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmise kohta, märgib komisjon, et ta avalikustas lõplike järelduste punktis 7 tagasiulatuvat kogumist õigustava täieliku analüüsi koos viimaste kättesaadavate andmetega. Seda tehes andis komisjon kõigile isikutele, sealhulgas kõnealustele kasutajatele ja turustajatele, kõnealuse sättega ettenähtud arvamuse esitamise võimaluse, nagu näitavad ka põhjendustes 322–326 esitatud väited ja vastuväited. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(367) Alusmääruse artikli 16 lõike 4 kriteeriumi c kohaldamiseks analüüsis komisjon kõigepealt Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi statistikat, mis pärineb andmebaasist „Järelevalve 2“. Selle analüüsi eesmärk oli välja selgitada, kas registreerimisperioodi jooksul tuvastati „ulatuslik import“ kriteeriumi c tingimustel. Viimased kättesaadavad andmed on esitatud tabelis 2.

([97]) Komisjoni 13. veebruari 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/199, millega kehtestatakse Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi registreerimise nõue (ELT L 42, 14.2.2020, lk 10).

Tabel 2

Klaasfilamentkiust toodete import Egiptusest

	Tonni nädalas	Tonni kuus	Impordihind (eurot tonni kohta)
Uurimisperiood (aprill 2018 – märts 2019)	2 805	12 156	904
Uurimisperioodijärgne periood (aprill 2019 – jaanuar 2020)	2 598	11 358	882
Registreerimisperiood (14. veebruar – 6. märts 2020)	3 858	15 432	813

Allikas: andmebaas „Järelevalve 2“, väljavõte tehtud 26. märtsil 2020.

(368) Eelavalikustamise kolme nädala jooksul imporditi Egiptusest kokku 11 574 tonni klaasfilamentkiust tooteid. Kuna tegemist on mittestandardse perioodiga, mis ei ole võrreldav teiste perioodidega, on võrdlus tehtud nädalate (seega 21 päeva jagatud 3ga) ja kuude (võttes arvesse, et kuus on keskmiselt 4 nädalat) arvestuses. Tähele tuleb panna seda, et kuigi eelavalikustamise periood on 21 kalendripäeva, sisaldab andmebaas „Järelevalve 2“ ainult 15 andmepunkti, mis muudab arvutused iga päeva kohta ebapraktiliseks.

(369) Tabelist 2 nähtub, et vaatlusaluse toote import oli ulatuslik. Ajutiste meetmete kehtestamisele eelnenud kolmel nädalal on näha järsku kasvusuundumust võrreldes kõnealuse impordiga uurimisperioodil, samuti ajavahemikul aprillist 2019 kuni jaanuarini 2020, st pärast uurimisperioodi kuni registreerimiseni.

(370) Seetõttu järeldas komisjon, et eelavalikustamise kolme nädala jooksul oli import märkimisväärselt suurem kui uurimisperioodil. See toetab järeldust, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul toimunud importi võib kriteeriumi c alusel pidada ulatuslikuks.

(371) Tabelist 2 nähtub ka, et import jätkus pärast uurimisperioodi lõppu suurtes kogustes.

(372) Komisjon võttis teadmiseks ka andmebaasi „Järelevalve 2“ igapäevased impordiandmed.

(373) Andmetest nähtub, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi ühel päeval imporditi Egiptusest veidi üle 3 000 tonni klaasfilamentkiust tooteid, mis on oluliselt suurem kui keskmine iganädalane import uurimisperioodil.

(374) Sellest omakorda järeldus, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul toimunud importi võib eespool toodud kriteeriumi c alusel pidada ulatuslikuks.

(375) Kriteeriumi c kohaselt uuritakse järgmises etapis, kas kõnealune import, mida peetakse nüüd ulatuslikuks, võis põhjustada „raskesti korvatavat kahju“.

(376) Kõigepealt märkis komisjon, et uurimisperioodil lõi import liidu tootmisharu hinnad alla ja tekitas hinnalanguse. Vaatlusaluse toote impordi kogused ja hinnad on mõjutanud negatiivselt liidu turul müüdud koguseid ja küsitud hindu ning liidu tootmisharu turuosa. Sellel oli oluline kahjulik mõju liidu tootmisharu üldisele tulemuslikkusele ja finantsolukorrale. Seega leiti, et vaatlusaluse toote import põhjustas uurimisperioodil liidu tootmisharule kahju.

(377) Nagu on näha tabelis 2, langes Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordihind jätkuvalt pärast uurimisperioodi lõppu, eelkõige eelavalikustamise kolme nädala jooksul. Seetõttu leidis komisjon, et eelavalikustamise perioodil imporditi suuremas mahus ja isegi madalamate hindadega kui uurimisperioodil, millega põhjustati liidu tootmisharule täiendavat kahju, mida on raske muul viisil korvata kui kõnealuste tollimaksude kogumisega.

(378) Komisjon leidis ka, et võttes arvesse Egiptusest liitu imporditud klaasfilamentkiust toodete koguseid ajutiste tollimaksude kehtestamisele eelnenud kolme nädala jooksul, võib ühtlasi järeldada, et importijad kogusid Egiptuse klaasfilamentkiust toodete laovarusid, teades 14. veebruaril, et ajutised meetmed kehtestatakse 6. märtsil.

(379) Seepärast leidis komisjon, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul põhjustas import liidu tootmisharule kahju, mida on raske korvata nii koguse kui ka hinna osas.

(380) Seega järeldas komisjon, et kriteerium c on täidetud ja et kahju kordumise vältimiseks tuleks kõnealuse impordi suhtes kohaldada tagasiulatuvalt tollimakse vastavalt kriteeriumile d.

(381) Pärast lõplike järelduste avalikustamist sai komisjon klaasfilamentkiust toodete importijatelt ja turustajatelt märkusi, milles vaidlustati mitu komisjoni eespool esitatud hinnangu aspekti.

(382) Esiteks ei olnud need importijad ja turustajad nõus, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul toimunud importi võib pidada ulatuslikuks. Nad tegid ettepaneku, et komisjon peaks käsitlema ulatuslikku importi nii, et see tähendab „impordi äkilist ja drastilist suurenemist“, ning võrdlema erinevaid andmeid kolmenädalase eelavalikustamise perioodi andmetega, sealhulgas impordi igakuist tipptaset muu perioodi tipptasemega. Nad väitsid selle põhjal, et sellist suurendamist ei ole toimunud.

(383) Teiseks väitsid nad, et komisjon ei ole määratlenud terminit „raskesti korvatav kahju“, ning pakkusid välja oma määratluse „püsiv ja korvamatu kahju liidu tootmisharule“.

(384) Kolmandaks märkisid importijad ja turustajad, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul suurenes import 0,4 % liidu aastasest tarbimisest. Kuna registreerimisperiood on nii lühike, võib seda eeldada ja seetõttu ei võeta seda kahju tekitamise analüüsimisel arvesse.

(385) Neljandaks väitsid nad, et impordihinnad langesid pärast uurimisperioodi lõppu seetõttu, et liidu tootmisharu alandas turuosa säilitamiseks hindu.

(386) Viiendaks ei nõustunud need importijad ja turustajad komisjoni järeldusega, et võttes arvesse Egiptusest liitu imporditud klaasfilamentkiust toodete koguseid ajutiste tollimaksude kehtestamisele eelnenud kolme nädala jooksul, ilmnes, et importijad kogusid Egiptuse klaasfilamentkiust toodete laovarusid, olles saanud 14. veebruaril teate, et ajutised meetmed kehtestatakse 6. märtsil.

(387) Nad väitsid, et see ei olnud nii, sest detsembris ja jaanuaris oli import palju väiksem ning seetõttu pidi import vahetult enne ajutiste tollimaksude kehtestamist korvama varasema väiksema impordi.

(388) Vastavalt nende eespool esitatud väidetele peaks komisjon kaaluma, kas registreeritud impordilt on vaja sisse nõuda tollimaks, nagu on sätestatud artikli 16 lõike 4 punktis d.

(389) Nad palusid komisjonil võtta arvesse, et kuna registreerimine eelavalikustamise perioodil on tegelikult kohustuslik, ei peaks sellelt registreeritud impordilt tollimaksude sissenõudmine olema tegelikult kohustuslik, sest vastasel juhul kaotaksid importijad ja turustajad eelavalikustamise perioodist saadava kasu.

(390) Neid märkusi käsitletakse allpool.

(391) Esimese väite puhul ei nõustu komisjon nende termini „ulatuslik import“ tõlgendusega, mille isikud esitasid ja mis on õiguslikult põhjendamatu. Alusmääruses ei viidata impordi suurenemisele ega kehtestata ulatusliku impordi tingimuseks, et suurenemine peab olema „äkiline ja drastiline“. Nagu on näidatud eespool tabelis 2, on komisjon juba võrrelnud Egiptusest kuu ja nädala jooksul imporditud koguseid väga detailselt, et teha kindlaks, kas import oli ulatuslik või mitte.

(392) Kõik andmed kinnitavad, et kõnealune import oli ulatuslik ja kasvav, nagu on selgitatud põhjendustes 315–317. Komisjon ei näe põhjust lähtuda oma meetodis ühtede ja teiste tipptasemete võrdlusest. Igal juhul ei mõjuta asjaolu, et võisid esineda mõned tipptasemed ja madalseisud, mida asjaomased isikud on valikuliselt esile tõstnud, järeldust, et neil juhtudel oli ulatusliku impordi määratlemise standard täidetud.

(393) Pealegi ei ole oluline, kas kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul toimunud ulatuslik import pidi „korvama“ väiksemat importi 2019. aasta detsembris ja 2020. aasta jaanuaris, nagu väitsid ka need isikud, sest alusmääruses ei tehta sellise ulatusliku impordi ajenditel vahet.

(394) Seepärast jäi komisjon järelduse juurde, et kolmenädalase eelavalikustamise perioodi jooksul toimunud importi võib alusmääruse artikli 16 lõike 4 punkti c alusel pidada ulatuslikuks. Seda järeldust kinnitavad allpool põhjendustes 402–405 kirjeldatud põhjused.

(395) Seoses teise väitega pakkusid need isikud taas kord välja määratluse, mis ei vasta alusmääruses esitatule. Seejärel tuginesid nad oma väidetes sellele väärale standardile. Täpsemalt ei saa alusmääruses sätestatud raskesti korvatavat kahju meelevaldselt tõlgendada kui „püsivat ja korvamatut kahju“. Sellel väitel puudub seega õiguslik alus. Igal juhul selgitas komisjon põhjenduses 376 koos kahju hindamise eri elementide analüüsiga, kuidas seda nõuet käesoleval juhul täideti.

(396) Kolmas väide, mis käsitleb impordi turuosa ja seab kahtluse alla selle potentsiaali põhjustada liidu tootmisharule kahju nii lühikese aja jooksul, on eksitav.

(397) Esiteks on asjaomaste isikute poolt impordi turuosana registreerimisperioodil esitatud 0,4 % täiesti spekulatiivne, kuna toimikus puudub teave ELi tarbimise kohta pärast uurimisperioodi. Isegi kui võtta arvesse, et ELi tarbimine ei ole pärast uurimisperioodi muutunud, nagu need isikud välja pakkusid, mis on jällegi spekulatiivne, moodustaks kolmenädalase eelavalikustamise perioodi import 1,12 % ELi tarbimisest ainuüksi kolmenädalase perioodi jooksul. Sellist turuosa ei peeta tavaliselt tähtsusetuks ja see võib põhjustada kahju kogu aasta jooksul. Igal juhul ei ole eespool tabelis 2 esitatud impordi absoluutne tase (mis on kontrollitud arv) iseenesest kindlasti tähtsusetu.

(398) Seega on väide, et 1,12 % turuosale vastavat impordimahtu vaid kolme nädala jooksul ei saa pidada ulatuslikuks ja sellest ei piisa liidu tootmisharule kahju tekitamiseks, selgelt vastuolus alusmäärusega ja komisjoni järjekindla tavaga tähtsusetu impordi küsimuses.

(399) Teiseks kordab komisjon oma järeldusi põhjenduses 376 ja viitab kõigile elementidele, mis tõendavad, et selline ulatuslik import Egiptusest põhjustas raskesti korvatava kahju. See analüüs on terviklik ja põhineb kõigi asjakohaste tõendite hindamisel.

(400) Komisjon tegi selle hindamise põhjal järelduse, et imporditud kogused – eriti arvestades selle lühikese aja jooksul imporditud märkimisväärseid koguseid – olid absoluut- ja suhtelises arvestuses piisavalt suured, et neid saaks pidada ulatuslikuks alusmääruse artikli 16 lõike 4 punkti c tähenduses ja seega suuteliseks tekitama raskesti korvatavat kahju.

(401) Seoses neljanda väitega, et liidu tootmisharu olevat alandanud oma turuosa säilitamiseks hindu, leidis komisjon, et liidu tootmisharule tekitas kahju Egiptusest pärit import, mis võttis liidu tootmisharult turuosa ja sundis neid konkureerimise nimel hindu langetama, isegi kui see toimus kasumlikkuse arvelt. Seepärast ei saa komisjon nõustuda põhjendusega, et impordihinnad on langenud vastusena liidu tootjate poolsele hindade alandamisele, ja leidis tegelikult, et liidu turul toimunud hinnalanguse põhjustas subsideeritud import. Seetõttu tuli see väide tagasi lükata.

(402) Viienda väite puhul ei ole komisjonil vaja asetada eelavalikustamise perioodil toimunud ulatuslikku importi konteksti ja seega ei oma tähtsust asjaolu, et vahetult enne ajutiste tollimaksude kehtestamist toimunud impordi maht pidi korvama väiksema impordimahu detsembris ja jaanuaris.

(403) Komisjon ei nõustu ka nende isikute eeldusega, et registreerimine eelavalikustamise perioodil on tegelikult kohustuslik ja et selliselt registreeritud impordilt tollimaksude sissenõudmine ei peaks olema tegelikult kohustuslik, ega nende hilisema järeldusega, et importijad ja turustajad kaotaksid eelavalikustamise perioodist saadava kasu. Esiteks ei ole registreerimine eelavalikustamise perioodil „tegelikult“ kohustuslik, vaid selle suhtes kohaldatakse artikli 16 lõikes 4 loetletud rangeid tingimusi, võttes aluseks eelavalikustamise perioodil kättesaadavad andmed ja tõendid. Seda on kinnitanud juhtumid, kus eelavalikustamise perioodil ei toimunud registreerimist, kui need tingimused ei olnud täidetud ([98]).

(404) Teiseks on komisjon teadlik, et eelavalikustamise perioodil registreeritud tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine ei ole samuti kohustuslik, vaid see sõltub rangelt kõikide alusmääruse artikli 16 lõikes 4 sätestatud asjakohaste tingimuste täitmisest, võttes aluseks lõppetapis kättesaadavad viimased andmed. Seda võib kinnitada ka praktikas ([99]).

(405) Kolmandaks viitab komisjon ajakohastamismääruse ([100]) (millega alusmäärust viimati muudeti) põhjendusele 4, milles põhjendatakse nii eelavalikustamise perioodi kui ka registreerimist. Põhjenduses on otseselt märgitud, et „selleks et piirata impordi olulise suurenemise ohtu eelavalikustamise perioodil, peaks komisjon impordi võimaluse korral registreerima“, võttes arvesse vajadust „eelnevalt analüüsida seonduvaid riske ja seda, kui tõenäoline on, et nimetatud asjaolud võiksid kahjustada meetmete parandavat mõju“.

(406) Isegi kui registreerimine eelavalikustamise perioodil ei ole võimalik näiteks seetõttu, et asjaomased õiguslikud tingimused ei ole täidetud, peaks komisjon võtma kooskõlas kõnealuse põhjenduse ja alusmääruse artikli 15 lõike 1 viienda lõiguga hiljem arvesse täiendavat kahju, mida liidu tootmisharule tekitas impordi edasine oluline suurenemine sellel perioodil.

(407) Seetõttu sõltub sellises olukorras tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine, mis ei ole kaugeltki automaatne, ulatuslikust impordist eelavalikustamise perioodil või registreerimise puudumisel sellisest suurenemisest tingitud täiendavast kahjust ning muudest alusmääruse artikli 16 lõikes 4 loetletud tingimustest.

(408) Erinevalt nende isikute väidetest oli ajakohastamismäärusega importijatele ja turustajatele kehtestatud eelavalikustamise eesmärk ja kasu suurendada „läbipaistvust ja prognoositavust“ uurimisest mõjutatud isikute, eelkõige importijaid jaoks ([101]). Eelavalikustamist ei kehtestatud seega kindlasti mitte põhjusel, et anda neile vahend impordi ulatuslikuks suurendamiseks eelavalikustamise perioodil eesmärgiga kasutada ära viimast võimalust enne tollimaksude kehtestamist, nagu nad väidavad. Seetõttu lükati ka see väide tagasi.

(409) Eespool esitatu põhjal puuduvad komisjoni arvates tõendid, mis muudaksid järeldust, et registreeritud impordilt tuleks nõuda tollimaksu.

([98]) Komisjoni 9. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1693, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit terasrataste impordi suhtes (ELT L 259, 10.10.2019, lk 15), põhjendus 4.

([99]) Komisjoni 8. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1688, millega kehtestatakse Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 258, 9.10.2019, lk 21), põhjendused 285–288.

([100]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/825, millega muudetakse määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ning määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 143, 7.6.2018, lk 1).

([101]) Määrus (EL) 2018/825, põhjendus 4.

(410) Alusmääruse artikli 16 lõike 3 kohaselt tuleks tagasiulatuvalt sissenõutava tollimaksu määr kehtestada rakendusmäärusega (EL) 2020/379 kehtestatud ajutise tollimaksu tasemel, kuna käesoleva määrusega kehtestatud lõplik tasakaalustav tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks.

8. **LÕPLIKUD TASAKAALUSTAVAD MEETMED**

(411) Subsideerimise, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades tuleks kehtestada lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, et kõrvaldada Egiptusest pärit subsideeritud impordi tekitatud oluline kahju liidu tootmisharule.

8.1. **Tasakaalustavate meetmete tase**

(412) Alusmääruse artikli 15 lõike 1 kolmandas lõigus on sätestatud, et tasakaalustavate tollimaksude summa ei tohi ületada kehtestatud tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

(413) Artikli 15 lõike 1 neljandas lõigus on sätestatud, et „*kui komisjon saab kogu esitatud teabe alusel selgelt järeldada, et liidu huvides ei ole kehtestada nimetatud meetme summat kooskõlas kolmanda lõiguga, määratakse väiksem tasakaalustava tollimaksu summa, tingimusel et sellest piisab liidu tootmisharule tekkiva kahju kõrvaldamiseks*“.

(414) Komisjonile ei ole sellist teavet esitatud ja sellepärast määratakse tasakaalustavate meetmete tase artikli 15 lõike 1 kolmanda lõigu alusel.

(415) Kuna lõplikud meetmed põhinevad käesoleval juhul kindlaksmääratud tasakaalustatavate subsiidiumide summal, ei määratud kindlaks kahjumarginaali.

8.2. **Lõplikud meetmed**

(416) Egiptusest pärit klaasfilamentkiust toodete impordi suhtes tuleks kehtestada lõplikud tasakaalustavad meetmed kooskõlas alusmääruse artikli 15 lõikes 1 sätestatud eeskirjadega, mille kohaselt peab lõplik tollimaks vastama kindlaksmääratud tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummale.

(417) Eelneva põhjal peaksid lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, väljendatuna protsendimäärana CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, olema järgmised.

Äriühing	Tasakaalustav tollimaks
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Kõik teised äriühingud	13,1 %

(418) Selle määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed tasakaalustava tollimaksu määrad määrati kindlaks käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need asjaomaste äriühingute olukorda, mis tehti kindlaks kõnealuse uurimise ajal. Neid tollimaksumäärasid (erinevalt „kõikide teiste äriühingute“ suhtes kohaldatavast üleriigilisest tollimaksust) kohaldatakse seega üksnes imporditud vaatlusaluse toote suhtes, mis on pärit Egiptusest ja mille on tootnud need äriühingud. Sellise vaatlusaluste toodete impordi suhtes, mille tootja on mõni muu äriühing, mida ei ole käesoleva määruse regulatiivosas konkreetselt nimetatud, sealhulgas nimetatud äriühingutega seotud isikud, ei tohi kõnealuseid määrasid kohaldada ning nende puhul kehtib „kõikide teiste äriühingute“ suhtes kohaldatav tollimaksumäär.

(419) Äriühing võib taotleda nende individuaalsete tollimaksumäärade jätkuvat kohaldamist, hoolimata oma järgnevast nime- või mõne oma üksuse nime muudatusest. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile. Taotlus peab sisaldama kogu asjakohast teavet, mis võimaldab äriühingul tõendada, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale individuaalsele tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* teade nimevahetuse kohta.

(420) Kui uurimisperioodile järgnevad muutused toovad kaasa asjaolude püsivat laadi muudatuse, võidakse võtta asjakohaseid meetmeid kooskõlas alusmääruse artikliga 19.

(421) Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([102]) artiklit 109, on viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

8.3. **Ajutise tollimaksu lõplik sissenõudmine**

(422) Alusmääruse artikli 16 lõike 2 kohaselt otsustab komisjon, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele.

(423) Võttes arvesse käesoleva juhtumi kohta tehtud järeldusi, tuleks ajutise määrusega kehtestatud ajutise tasakaalustava tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda.

(424) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 ([103]) artikli 15 lõike 1 alusel asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks järgmiste toodete impordi suhtes: kuni 50 mm pikkused tükeldatud klaaskiud, klaaskiust heie (v.a klaaskiust heie, mida on immutatud ja mille pinda on töödeldud ning mille põletuskadu on üle 3 %, nagu on kindlaks määratud ISO standardiga 1887) ning klaasfilamentkiust matid (v.a klaasvillast matid), mis kuuluvad praegu CN-koodide 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (TARICi koodid 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 ja 7019 12 00 39) alla ning on pärit Egiptusest.

2. Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingute toodetud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on järgmised.

Äriühing	Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määr	TARICi lisakood
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Kõik teised äriühingud	13,1 %	C999

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

1. Käesolevaga kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Egiptusest pärit kuni 50 mm pikkuste tükeldatud klaaskiudude, klaaskiust heide (v.a klaaskiust heie, mida on immutatud ja mille pinda on töödeldud ning mille põletuskadu on üle 3 %, nagu on kindlaks määratud ISO standardiga 1887) ning klaasfilamentkiust mattide (v.a klaasvillast matid) – mis praegu kuuluvad CN-koodide 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (TARICi koodid 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 ja 7019 12 00 39) alla – impordi suhtes, mis on rakendusmääruse (EL) 2020/199 kohaselt registreeritud.

([102]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

([103]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21).

2. Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määrad, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja allpool loetletud äriühingutes toodetud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on järgmised.

Äriühing	Registreeritud impordi suhtes kohaldatav lõplik tollimaksumäär	TARICi lisakood
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Kõik teised äriühingud	8,7 %	C999

Artikkel 3

Rakendusmääruse (EL) 2020/379 kohaselt ajutise tasakaalustava tollimaksu tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuni 2020

Komisjoni nimel
eesistuja
Ursula VON DER LEYEN